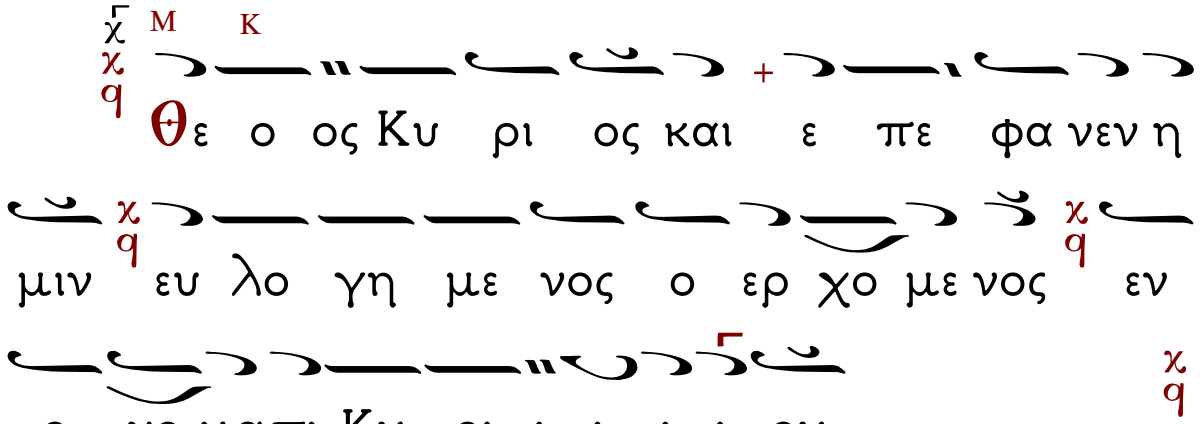
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΙΣ΄ ΟΡΘΡΟΣ.

15 Δεκεμβρίου.

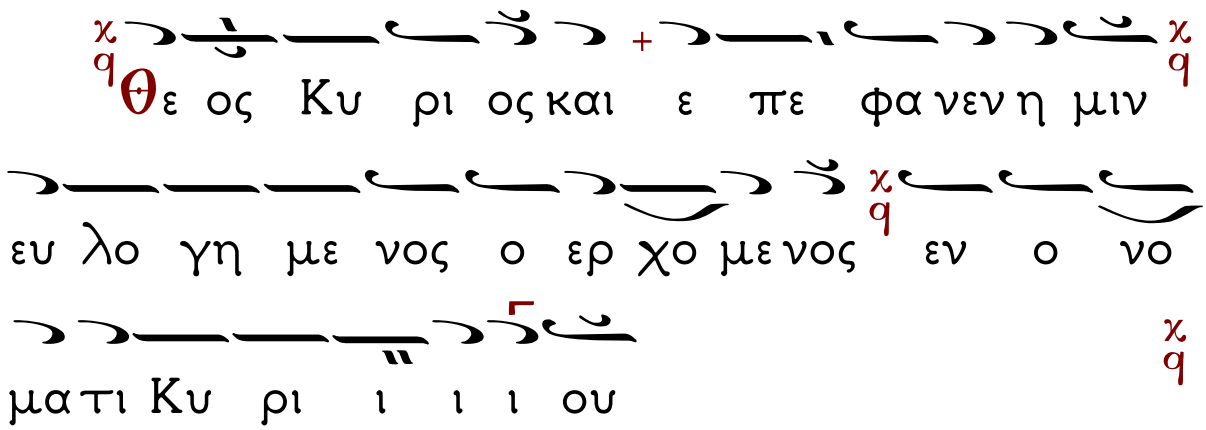
† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

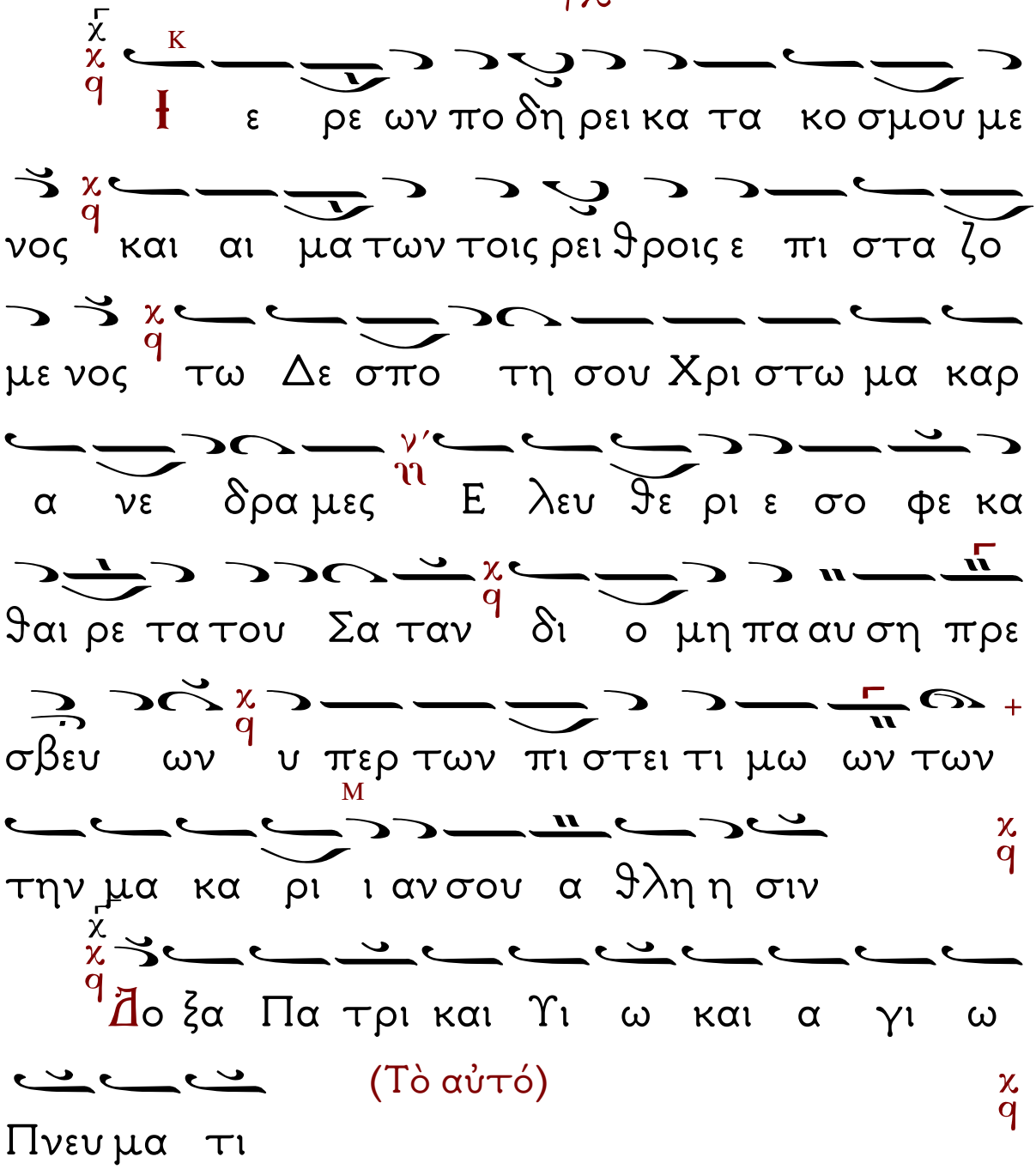
Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

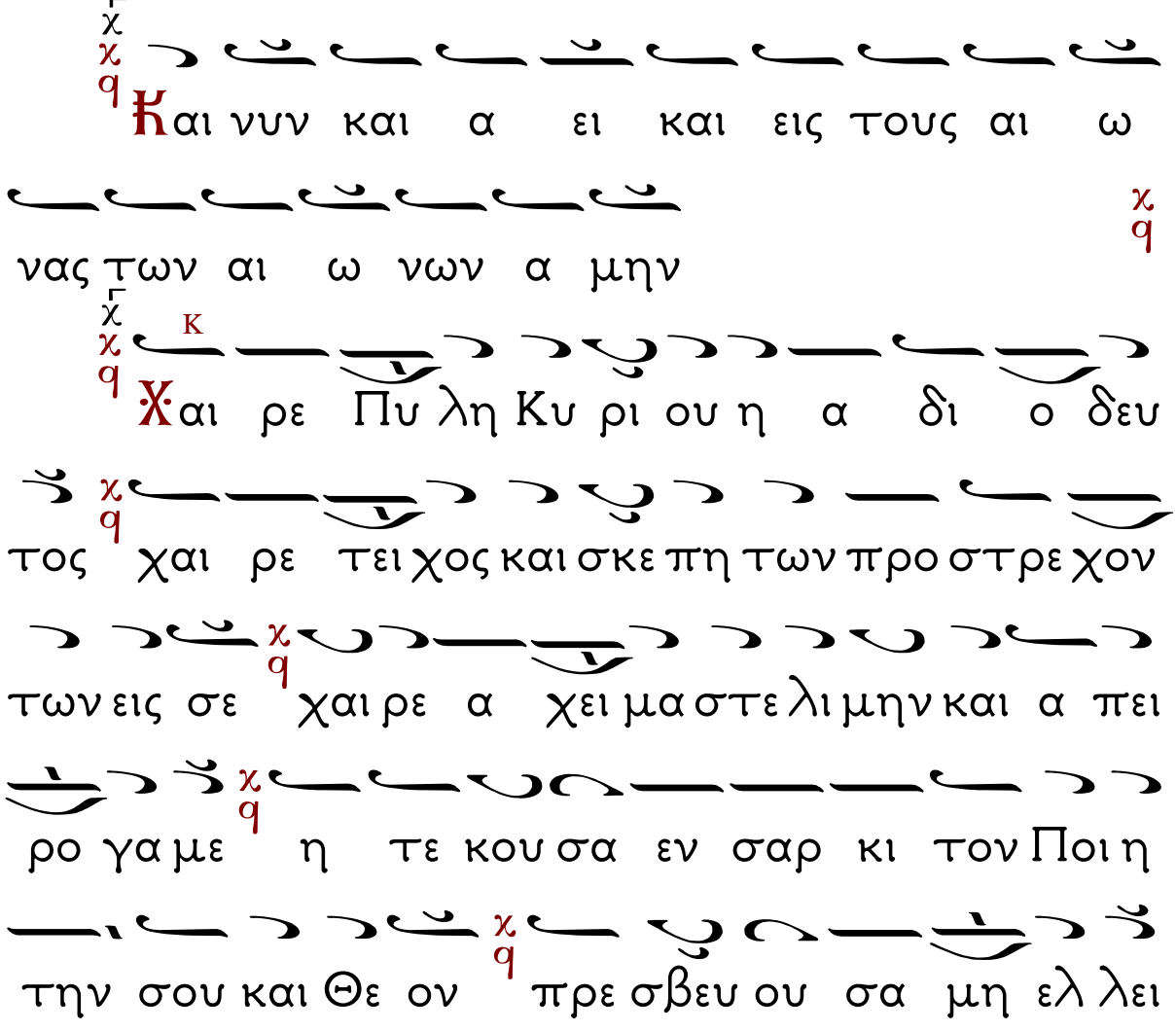
Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

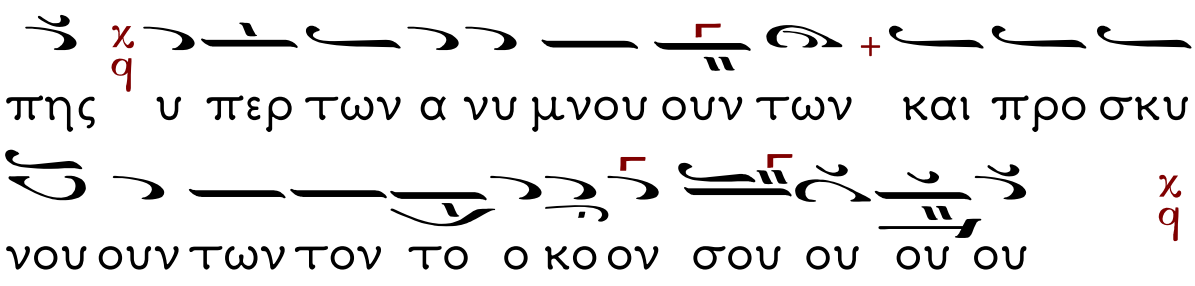
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου.
Τὸν συνάναρχον.

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον.

Ἱερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότῃ σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογία. Καθίσματα.
Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεῷ ἀπὸ παιδὸς, ἀνετέθης θεόφρον, καὶ μύστης ἱερός καὶ σοφός ὑπηρέτης, ἐδείχθης τῆς χρηστότητος, τοῦ Χριστοῦ Ἐλευθέριε, ἐναθλήσας δὲ ἀνδρειοτάτῃ καρδίᾳ, διπλοῦν στέφανον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, ἐδέξω μακάριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θεῷ ἀπὸ παιδὸς, ἀνετέθης θεόφρον, καὶ μύστης ἱερός καὶ σοφός ὑπηρέτης, ἐδείχθης τῆς χρηστότητος, τοῦ Χριστοῦ Ἐλευθέριε, ἐναθλήσας δὲ ἀνδρειοτάτῃ καρδίᾳ, διπλοῦν στέφανον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, ἐδέξω μακάριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Προεόρτιον.

Τὸν πάντων Ποιητήν, συλλαβοῦσα ἀφράστως, προέρχεται τεκεῖν, Βηθλεέμ ἐν Σπηλαίῳ, Παρθένος ἡ Πανάμωμος, εἰς βροτείαν ἀνάπλασιν. Ὑπαντήσωμεν τούτῳ εὐθείᾳ καρδίᾳ, δόξα λέγοντες τῇ σῇ ἀρρήτῳ κενώσει, Χριστέ πολυέλεε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογία.

Καθίσματα.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὸν νοῦν σου ἐλεύθερον, τῶν σφαλλομένων τηρῶν, ποιμήν ἱερώτατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης μακάριε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας, στερροτάτῃ καρδίᾳ, ὤφθης Ἱερομάρτυς, εὐκλεὴς τοῦ Σωτήρος· διὸ σε Ἐλευθέριε, φαιδρῶς μακαρίζομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν νοῦν σου ἐλεύθερον, τῶν σφαλλομένων τηρῶν, ποιμήν ἱερώτατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης μακάριε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας, στερροτάτῃ καρδίᾳ, ὤφθης Ἱερομάρτυς, εὐκλεὴς τοῦ Σωτήρος· διὸ σε Ἐλευθέριε, φαιδρῶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Προεόρτιον.

Ἡ κτίσις ἀγάλλεται, προαισθομένη ἐν γῇ, τεχθῆναι ἐρχόμενον, ἐκ τῆς Παρθένου Ἁγνῆς, τὸν πάντων Δεσπόζοντα· ᾧπερ καὶ ἐκ Περσίδος, οἱ θεόφρονες Μάγοι, ἠξιοῦσι προσκυνῆσαι, μετὰ δώρων ὡς βρέφος· διὸ προεορτάσωμεν, αὐτοῦ τὰ γενέθλια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς στερροῖς ἀγῶσί σου Ἱερομάρτυς, τὸν Χριστόν ἐδόξασας, τὸν σὲ δοξάσαντα λαμπρῶς· ὅν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπέρ ἡμῶν ἱερὲ Ἐλευθέριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

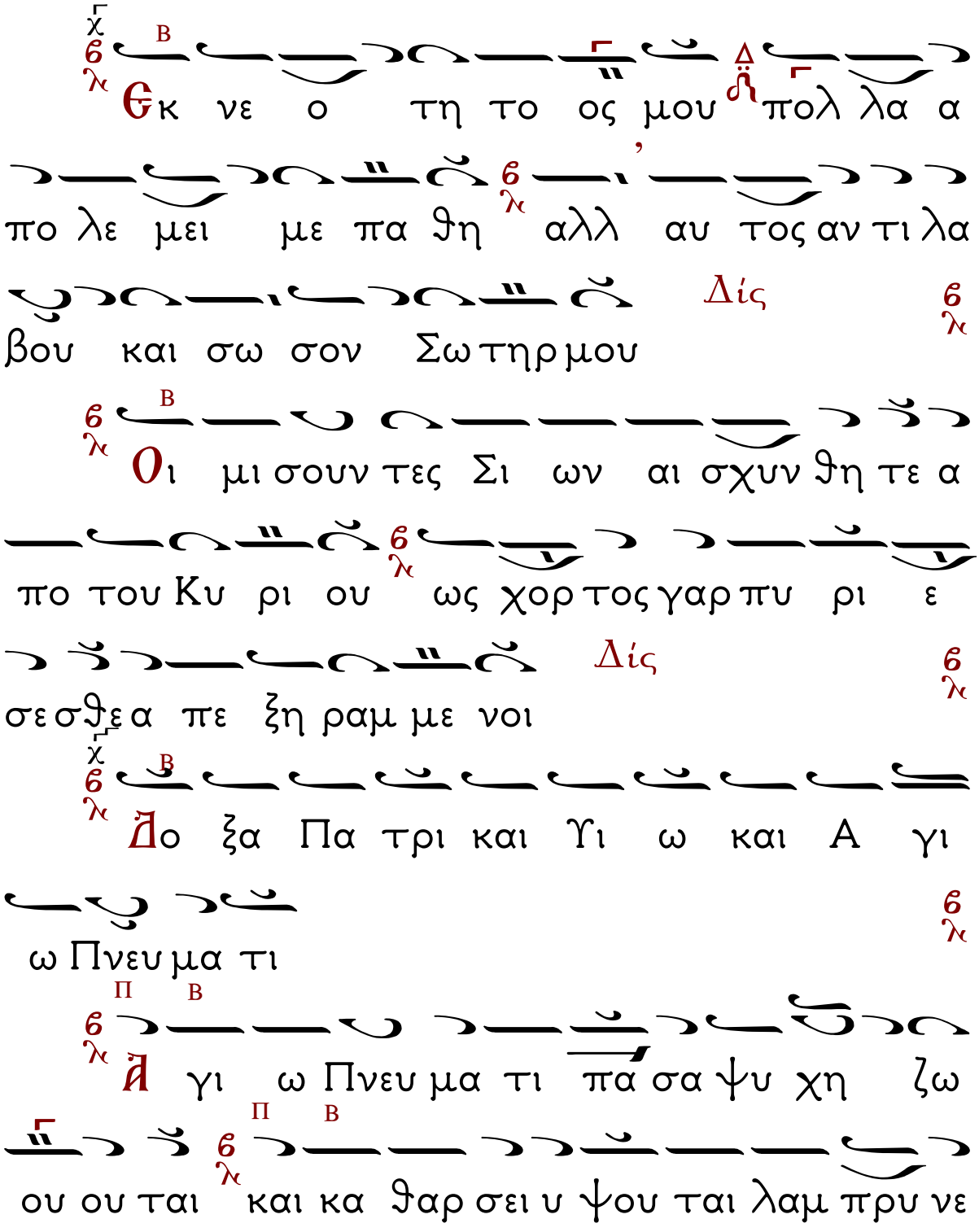
Ἱερὸν τὸ Πνεύμα σε, ἱερομάτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε τὸ ἱερὸν θῦμα, σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ Λόγῳ, ὦ θείως, δεδόξασαι.

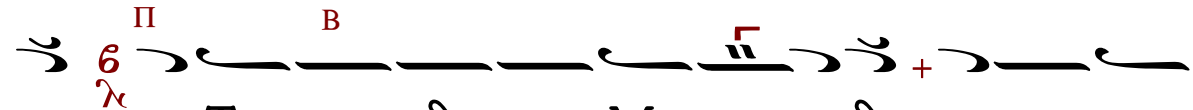
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Προεόρτιον.

Ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἡ Θεοτόκος, τοῦ τεκεῖν ἐν σώματι, τὸν Ὑπερούσιον Θεόν· οὗ προεόρτιον αἴνεσιν, τοῖς γενεθλίοις ὁ β΄ χορός πιστοὶ ἀναμέλψωμεν.

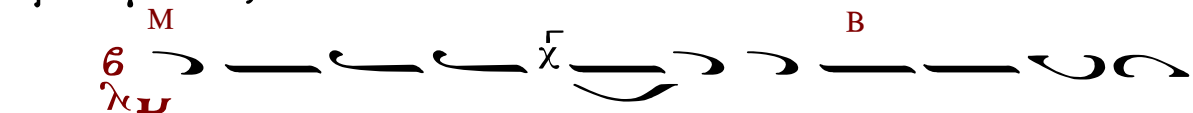
Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος γ΄ τος

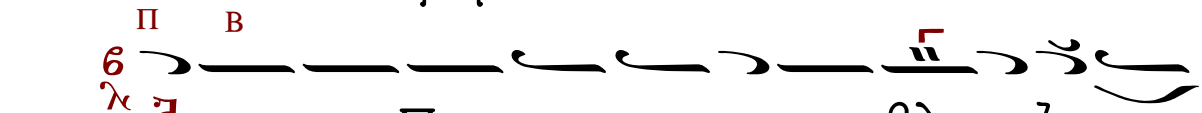

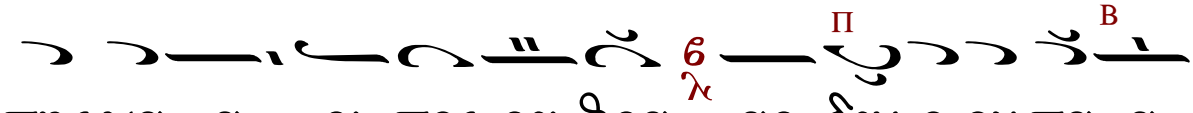

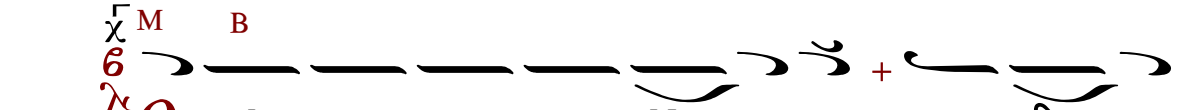

Προκείμενον.

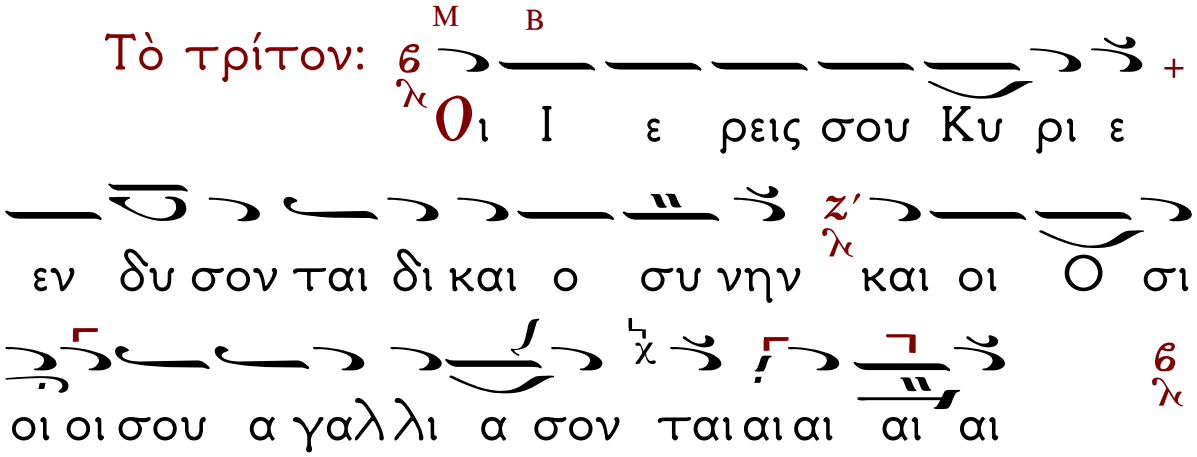

Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

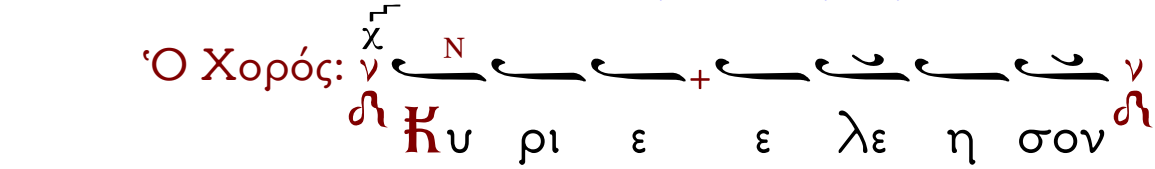
Τὸ τρίτον:

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

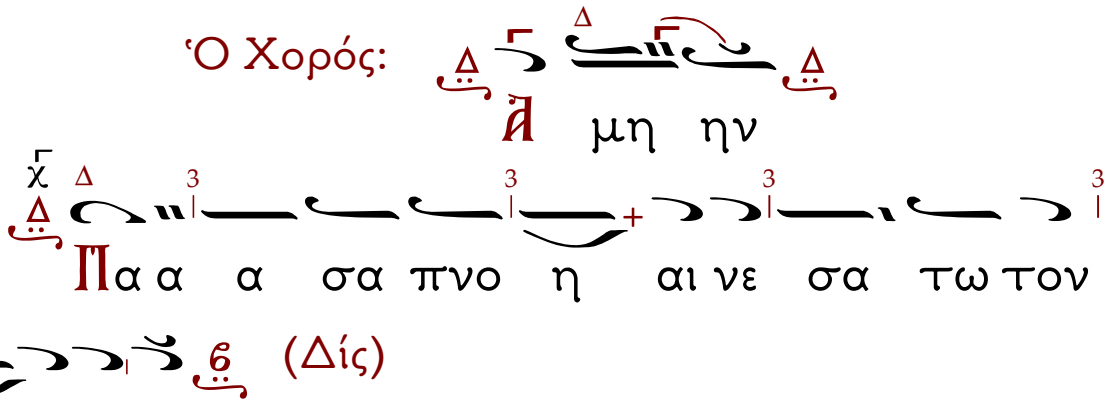
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός:

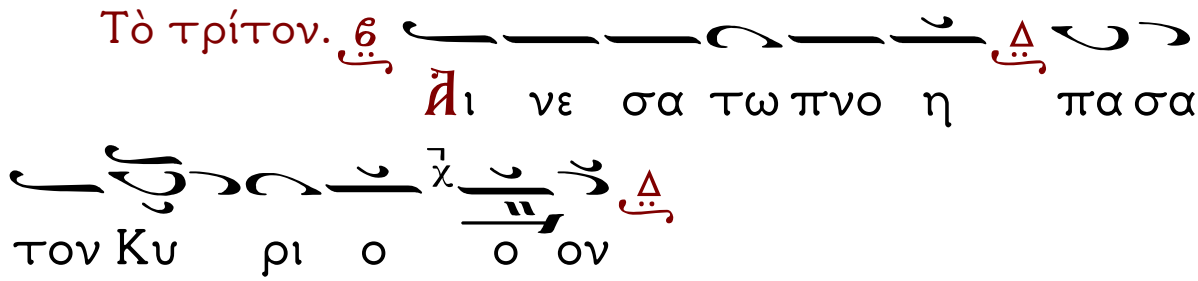
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

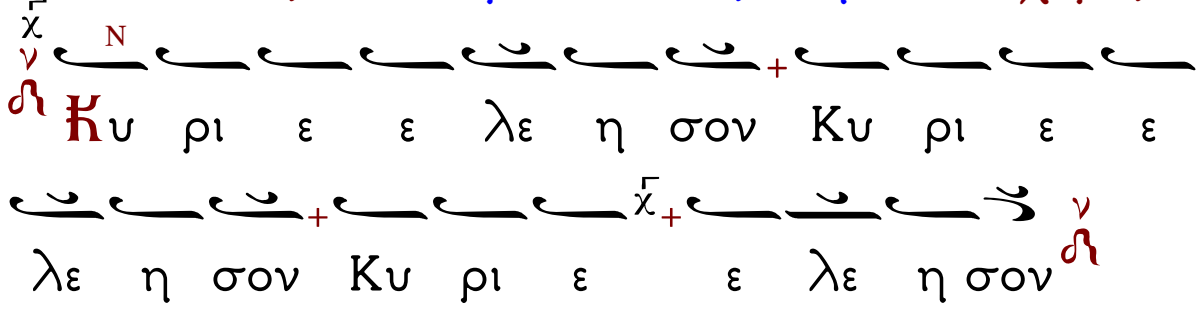

(Δίς)

Τὸ τρίτον.

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

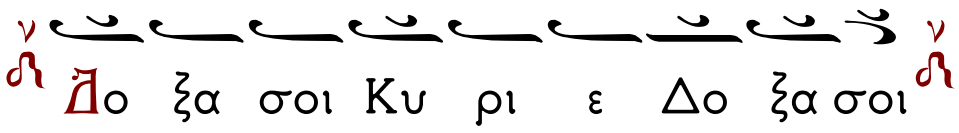

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

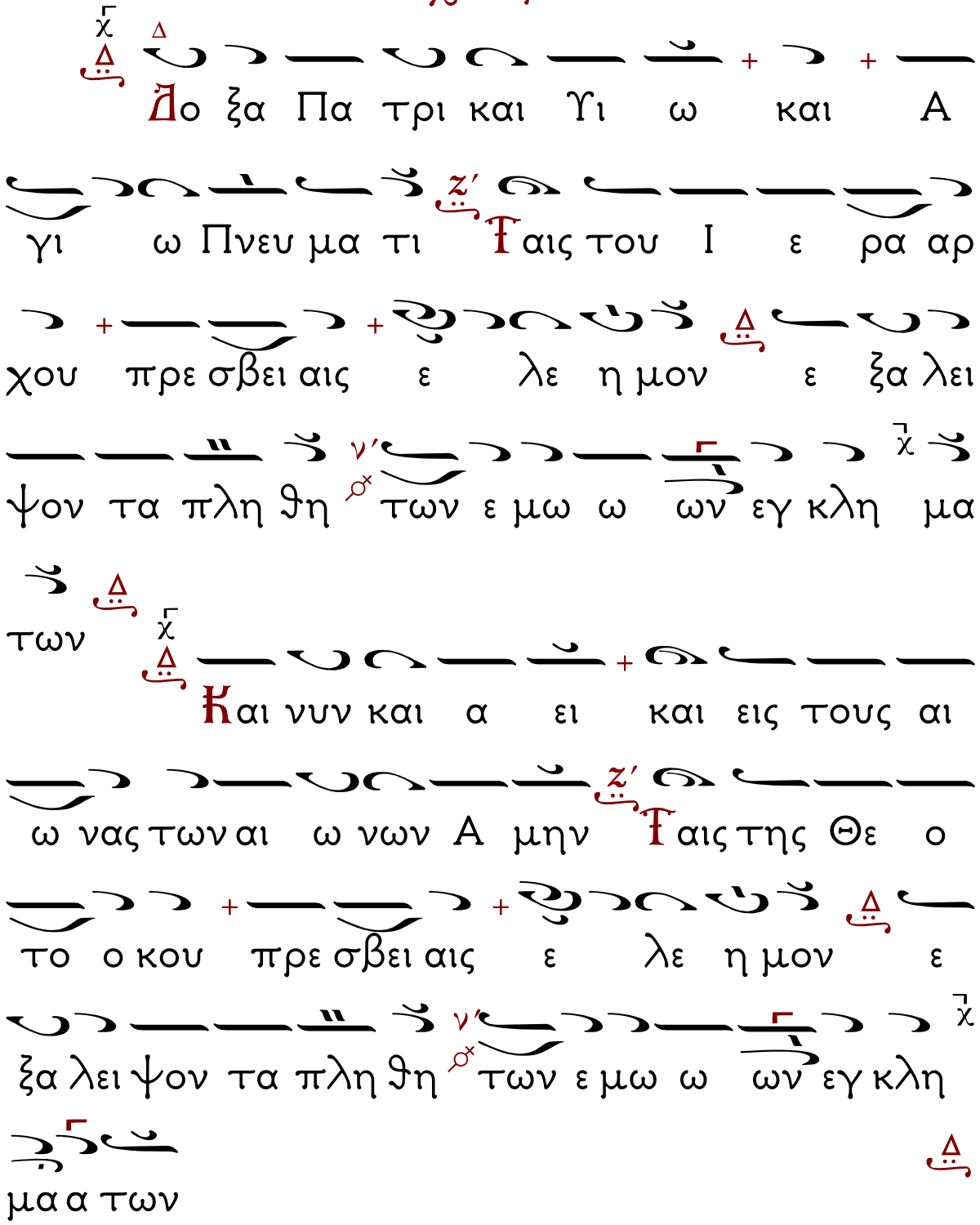
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

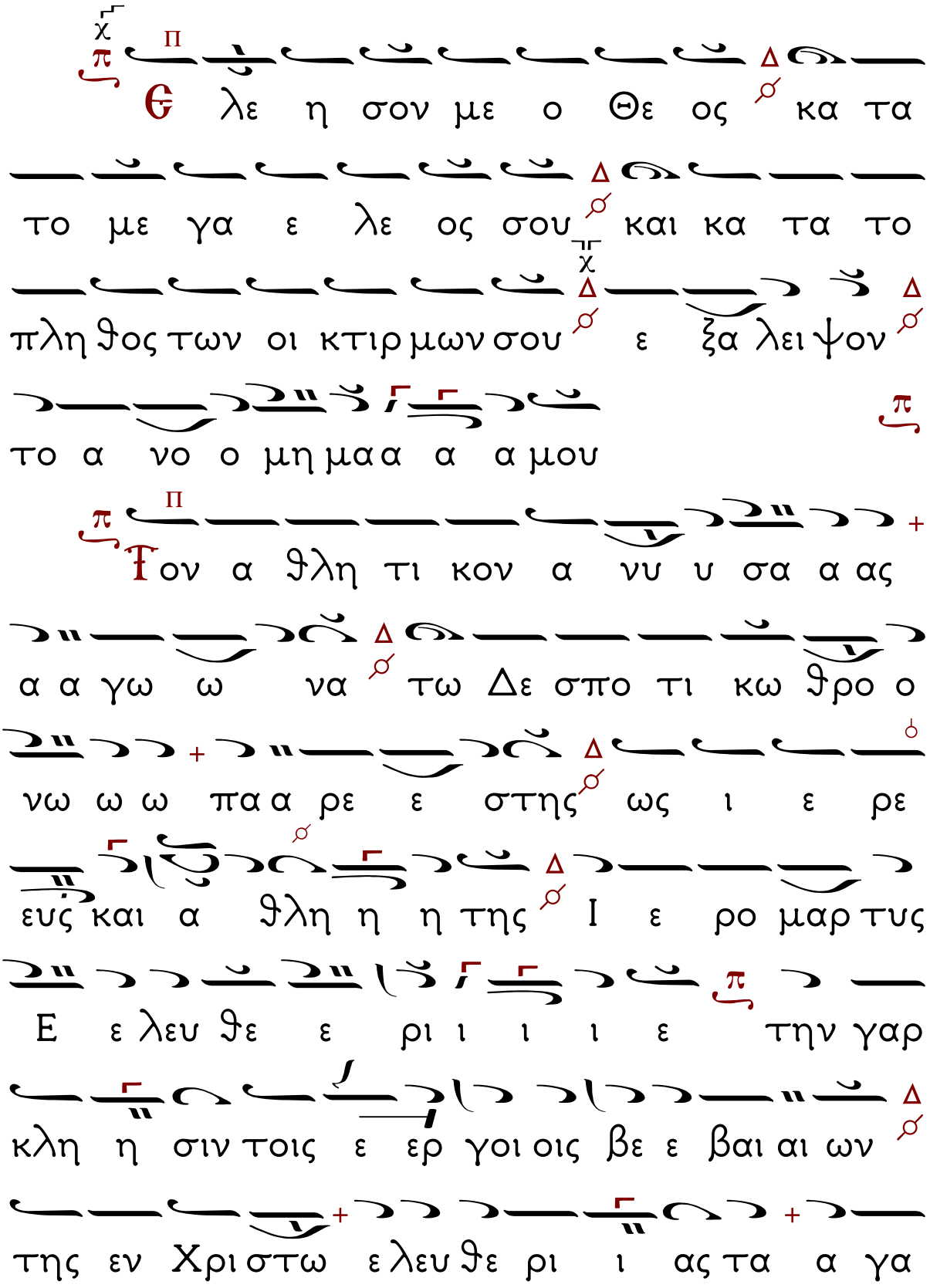
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

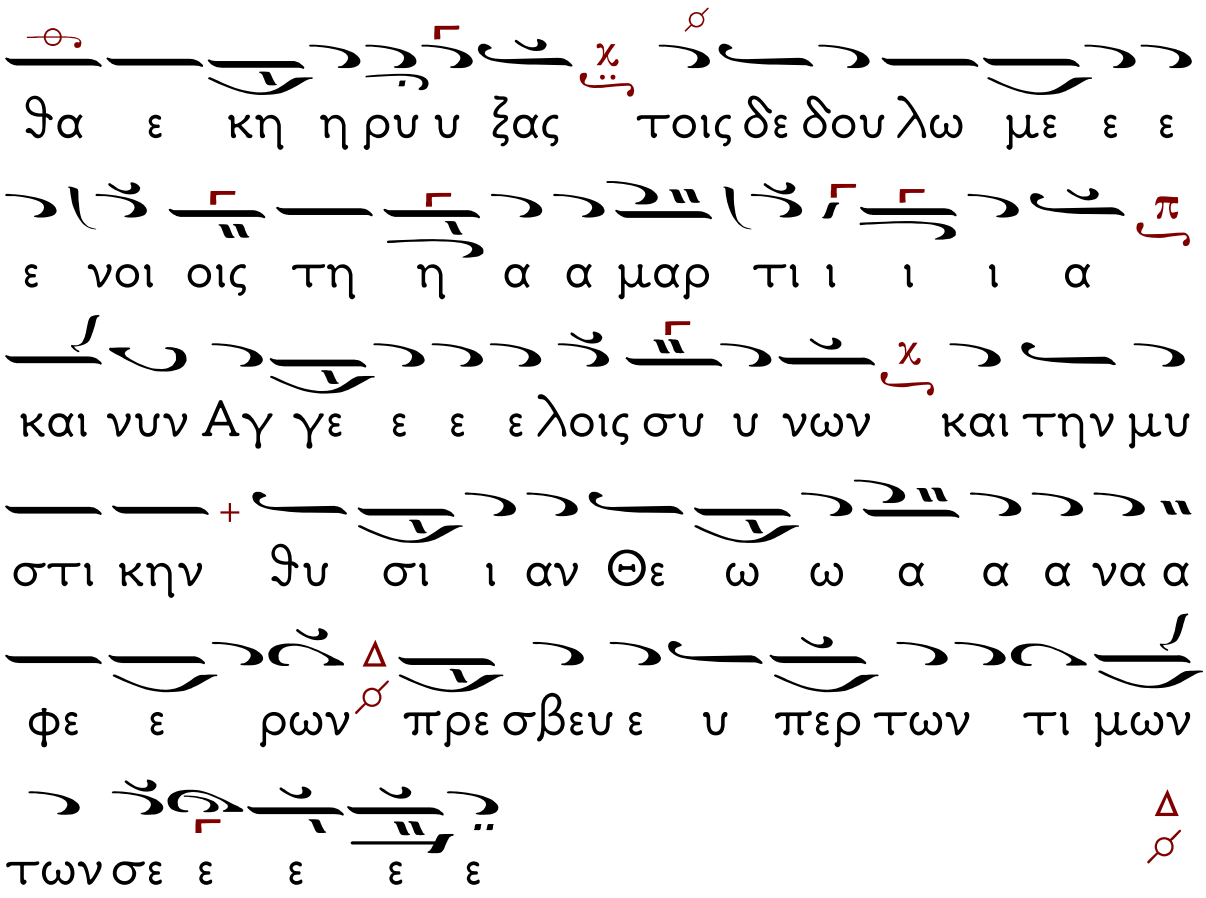
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν.

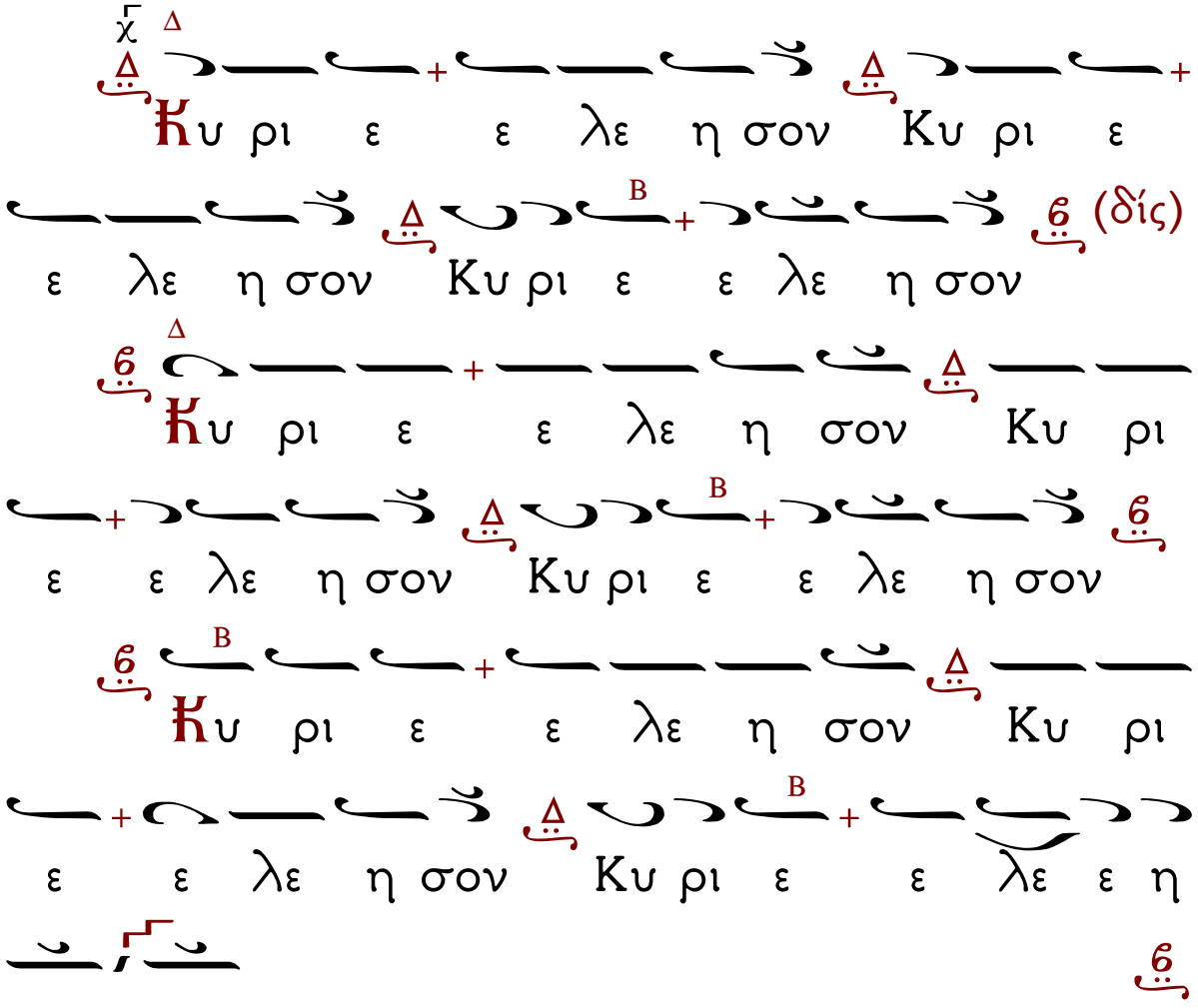
Ἦχος Δι

Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο μη μα α α μου
Τον α θλη τι κον α νυ υ σα α ας
α α γω ω να τω Δε σπο τι κω θρο ο
νω ω ω πα α ρε ε στης ως ι ε ρε
ευς και α θλη η η της Ι ε ρο μαρ τυς
Ε ε λευ θε ε ρι ι ι ι ε την γαρ
κλη η σιν τοις ε ερ γοι οις βε ε βαι αι ων
της εν Χρι στω ε λευ θε ρι ι ας τα α γα

θα ε κη η ρυ υ ξας τοις δε δου λω με ε ε
ε νοι οις τη η α α μαρ τι ι ι ι α
και νυν Αγ γε ε ε ε λοις συ υ νων και την μυ
στι κην θυ σι ι αν Θε ω ω α α α να α
φε ε ρων πρε σβευ ε υ περ των τι μων
των σε ε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

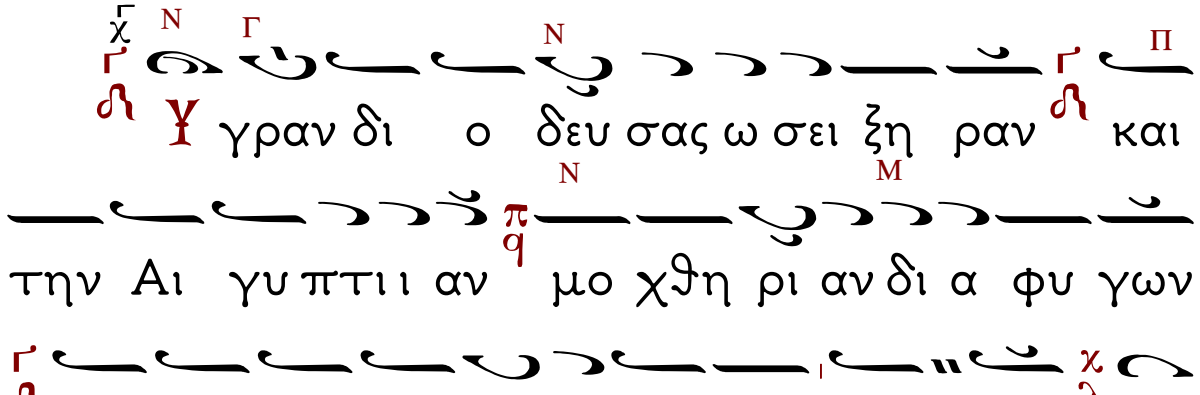

Οἱ Κανόνες·

Ὠδὴ α΄.

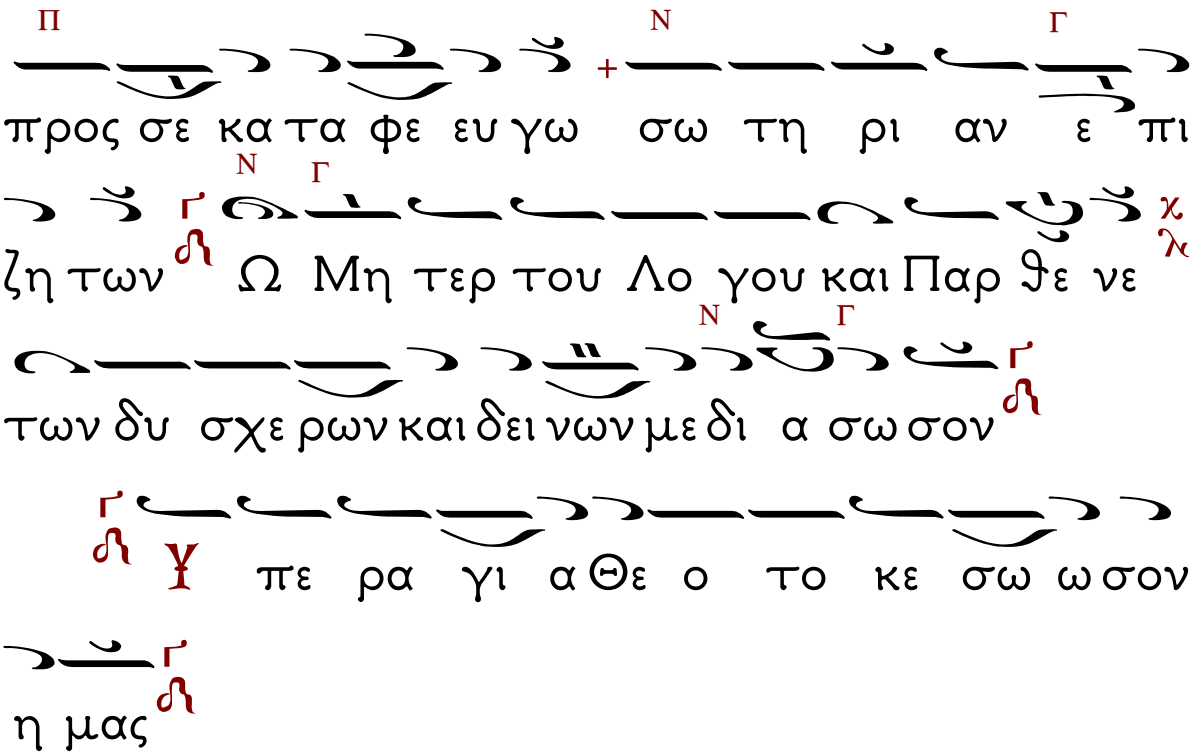
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

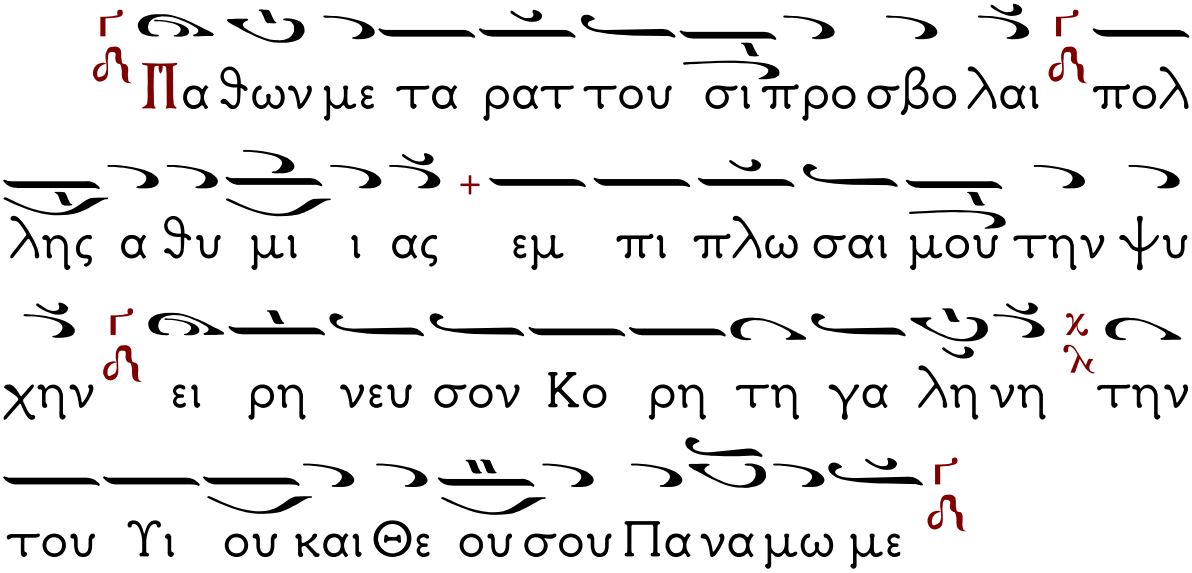

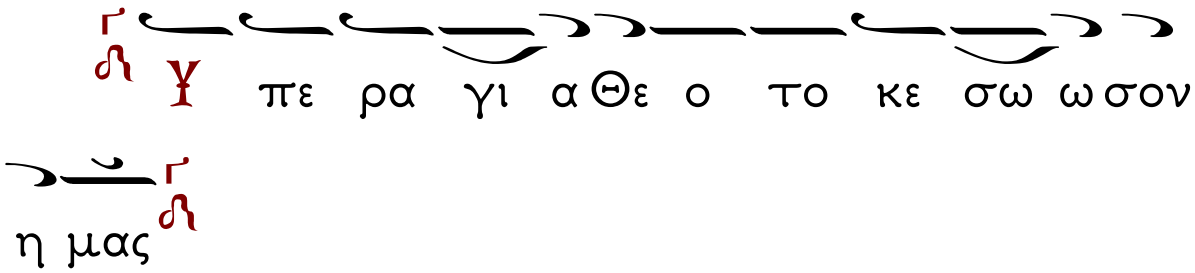
Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

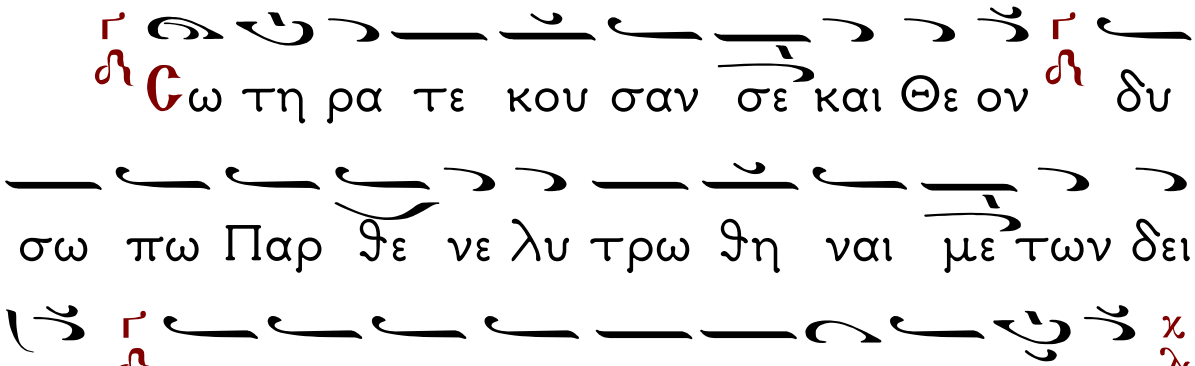

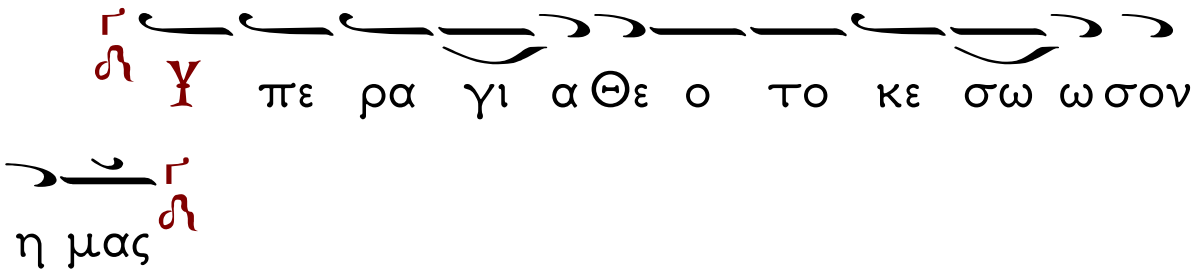
Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

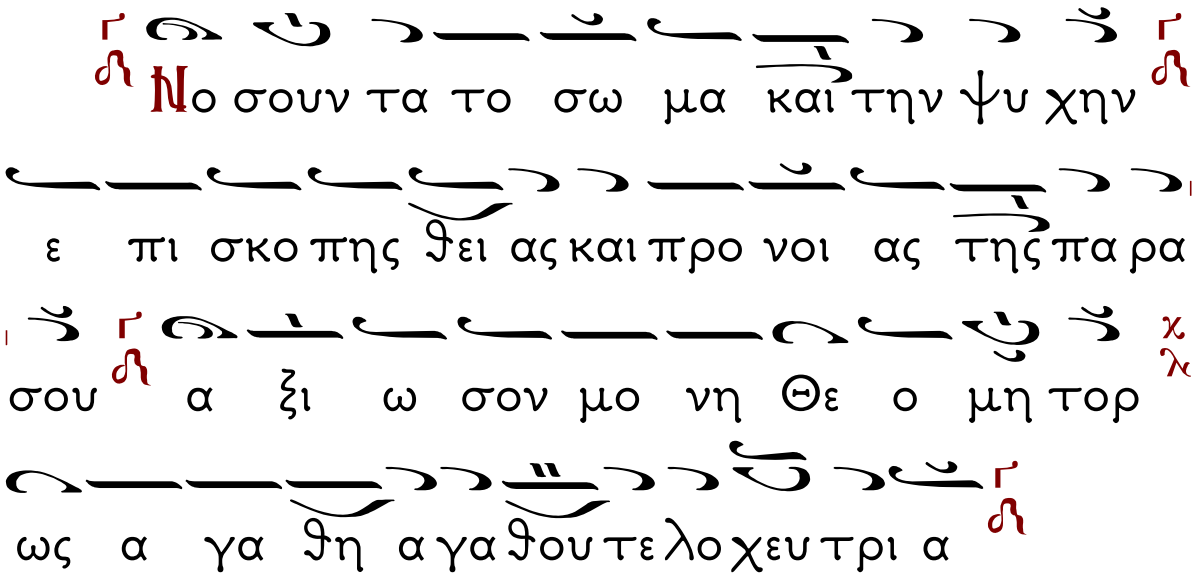

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.
Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ νοΐ, ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῇ, χάριν ἐπλούτησας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν δεύτερος.
Ὠδὴ α΄.
Ἦχος α΄.
Χριστός γεννᾶται.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τρισηλίου δεχόμενος, ἐλλάμψεως τὸ φῶς Ἐλευθέριε, φωτὶ πρεσβειῶν σου δίωξον, ἅπαντα τοῦ νοός μου τὸν σκοτασμόν, ὅπως ἀνυμνήσω, τοὺς ἀγῶνάς σου δι' ὧν Χριστόν ἐδόξασας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνων Πάτερ τὸν βίον σου, ἐνθέοις ἀρεταῖς ἐκ νεότητος, λαμπτήρ εὐσέβειας πέφηνας, θεῖος Ἰλλυρικοῦ δὲ ὤφθης ποιμήν, καὶ καλῶς ἀθλήσας, Ἐλευθέριε σοφὲ, λαμπρῶς δεδόξασαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξ εὐσεβοῦς ρίζης ἤνθησας, ὡς ἄνθος ἱερόν Ἐλευθέριε, καὶ ἔργοις θείοις ἐπεύφρανας, πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἱερεύς, καὶ στερρὸς ὁπλίτης, τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

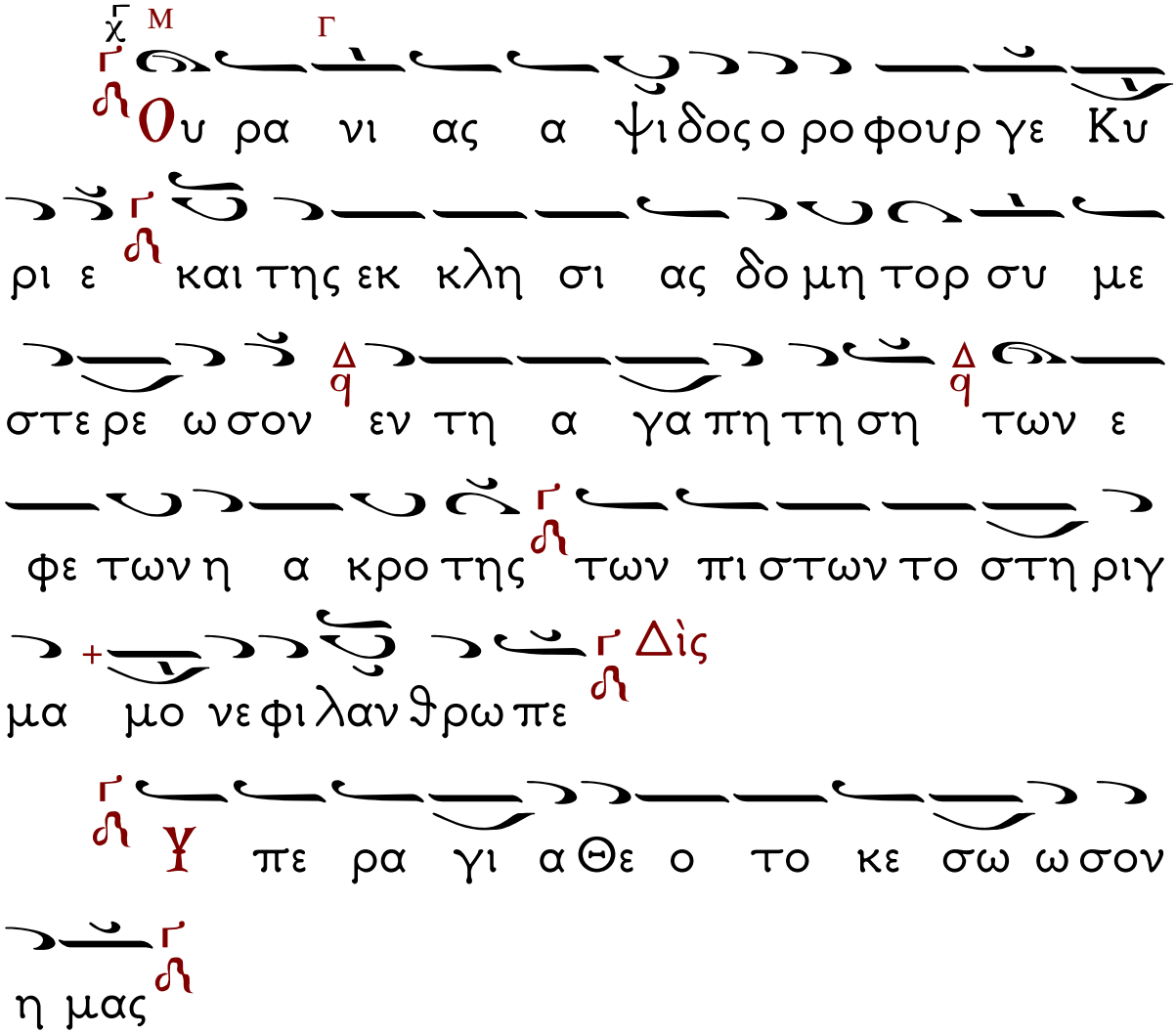
Ὑπὲρ ἡμῶν σάρξ γεγένηται, ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων Πανάμωμε, ὁ Λόγος Πατρός ὁ σύνθρονος, ὅνπερ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, ἔρχῃ ἀποτέξαι, ἀναγέννησιν ἡμῖν θείαν δωρούμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

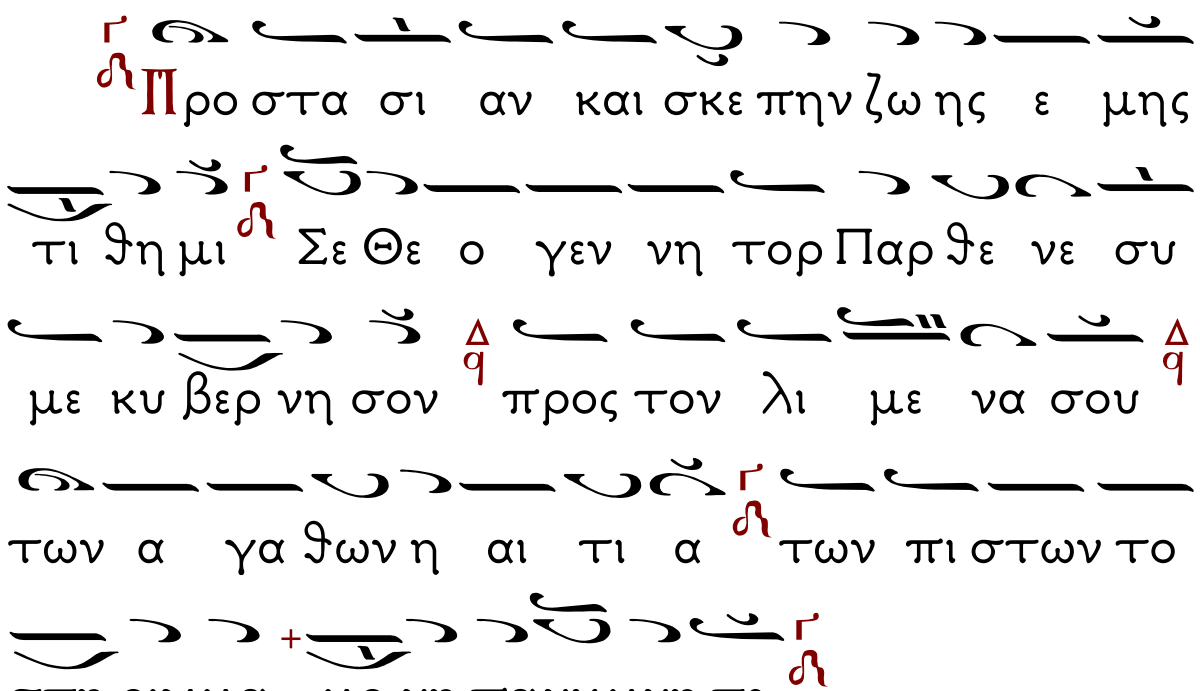
Ὠδὴ γ΄.

Ὁ Εἱρμὸς.

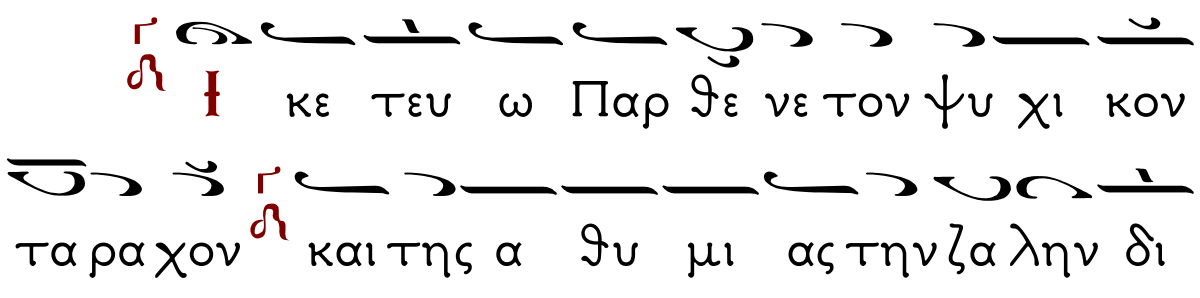
Ἦχος πλ. δ΄

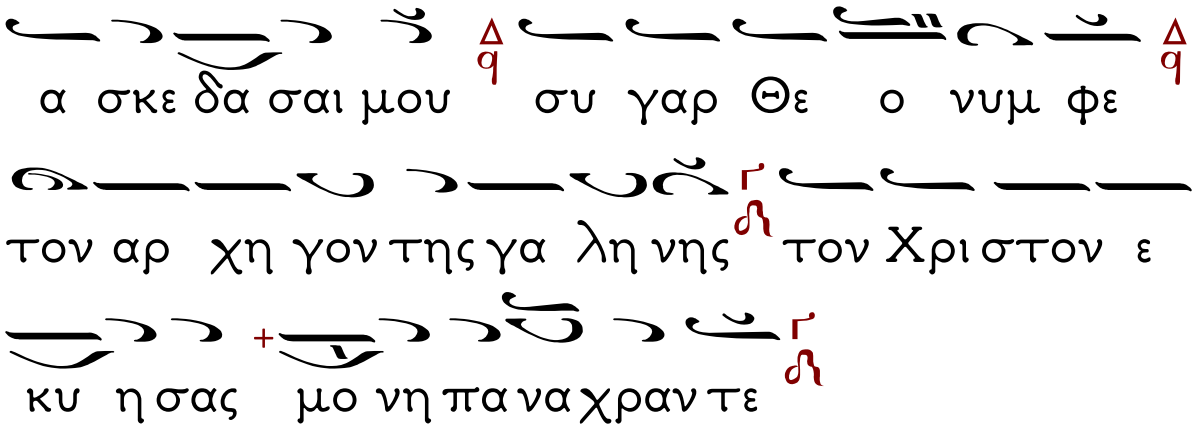

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

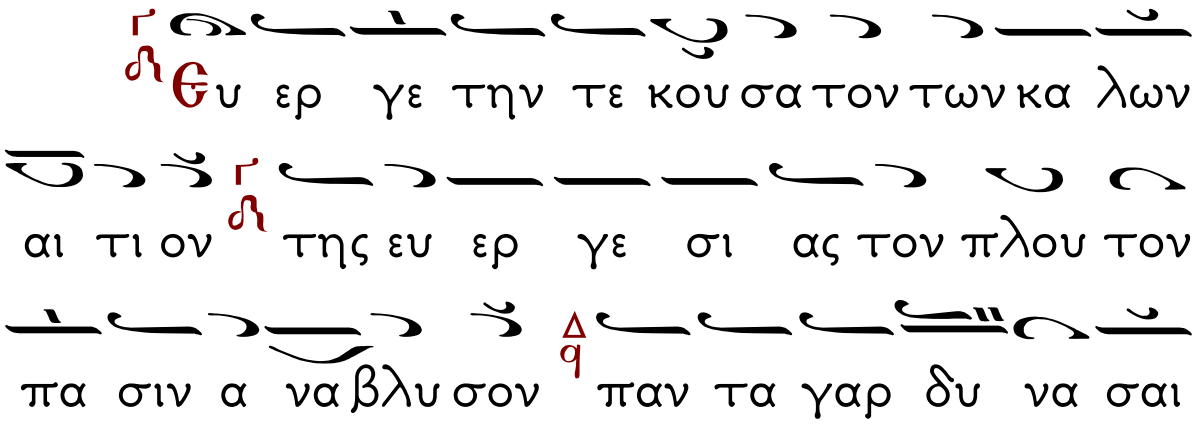

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

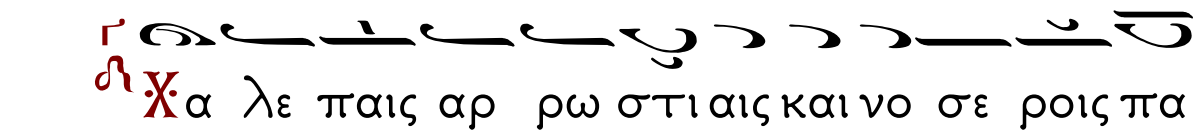

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὠδὴ γ΄.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος α΄.
«Στερεωθήτω ἡ καρδία μου».

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἑλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος Σοφὲ, ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσι· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτόν, ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρών. Ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἁγνή, περιστερὰ ἀειπάρθενε.

Δεύτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖος Ἱεράρχης, ἐκλογῇ θεοκρίτω γενόμενος, ὑπέρ Χριστοῦ παθεῖν προθύμως, Ἐλευθέριε εἵλου· καὶ χαίρων ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους σοφέ, ψυχικῇ στερρότητι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἕστης πρὸ βημάτων, ἀσεβῶν δικαστῶν Ἐλευθέριε, ἀκαταπλήτῳ διανοίᾳ, τὸν Σωτῆρα κηρύττων, καὶ Πνεύματι θείῳ δροσιζόμενος, τὴν τοῦ πυρὸς καθυπέστης ὁρμήν, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρημάτων ἀνόμων, ἀλογήσας σοφέ Ἐλευθέριε, λόγῳ ἁγίῳ Ἱεράρχα, ὡμολόγησας χαίρων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν καὶ ἤνεγκας, πολυειδῶν αἰκισμῶν προσβολάς, πίστει κρατυνόμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ θρόνος θεῖος, καὶ παλάτιον μέγα Πανάμωμε, ἐν τῇ νηδύϊ σου κατέχεις, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, καὶ ἔρχῃ γεννῆσαι τοῦτον Πάναγνε, ἐν Βηθλεέμ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, κόσμον ἐκλυτρούμενον.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατος δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι ποθήσαντας, ἐναθλήσας δέ, ὡς ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος πλ. β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· Τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔπιδε εὔσπλαγχνε Ζωοδότα, ὡς φιλάνθρωπος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεός, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν, καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς Σαμουήλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοι τῷ Κτίσαντι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνους φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνῃ.
Δῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανα πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,
Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κορέμμων ὁ Ἔπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμων κόρον,
Ἕως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ δύο Δήμιοι οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Θεὸν σε γνόντας Δημίους δύω Σῶτερ,
Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Σωσσάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου (θαλαμηπόλου).

Στίχοι.

Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος.
Ἐλευθέριον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου.

Στίχοι.

Μὴ δεύτερόν τις, μηδὲ Βάκχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

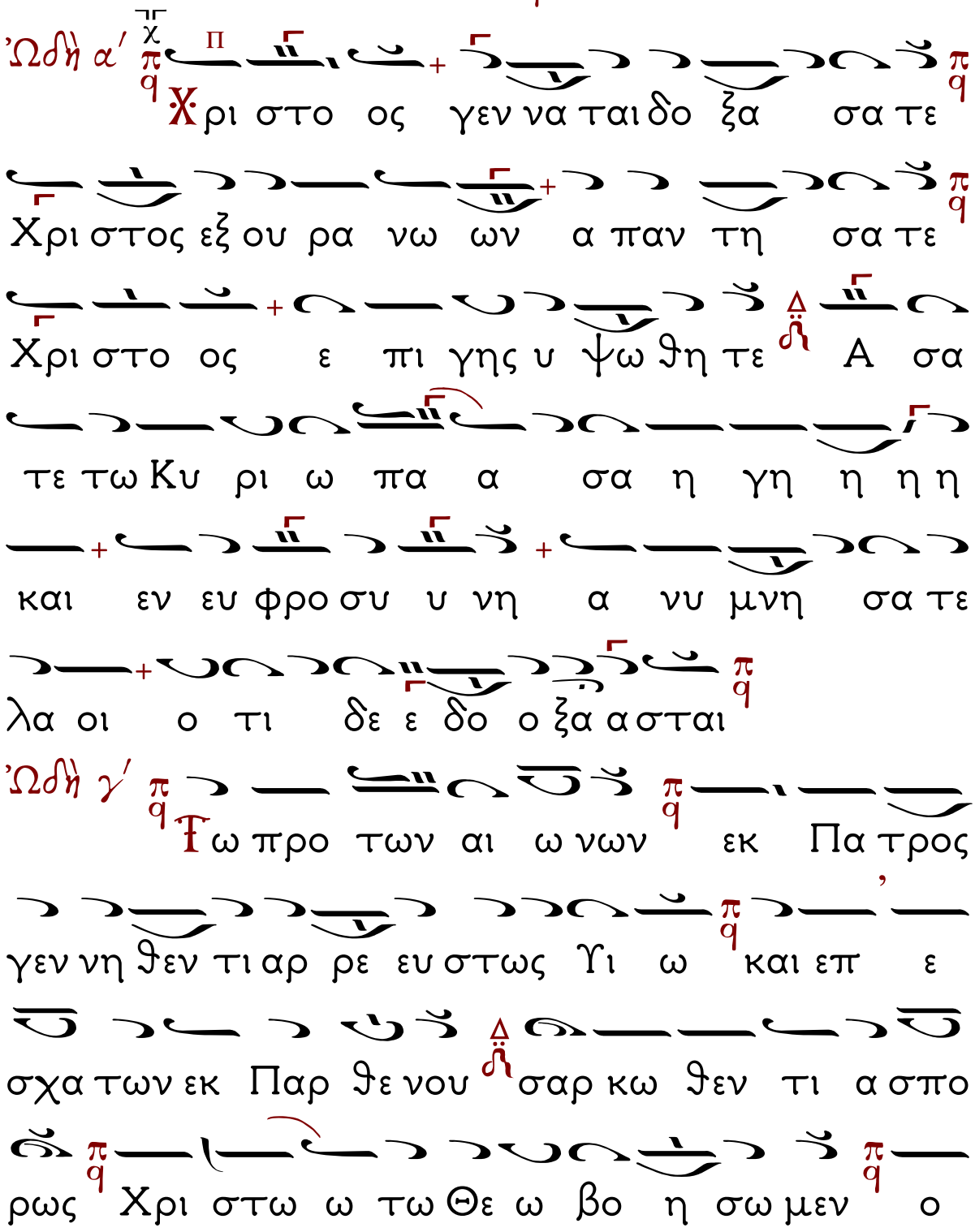
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

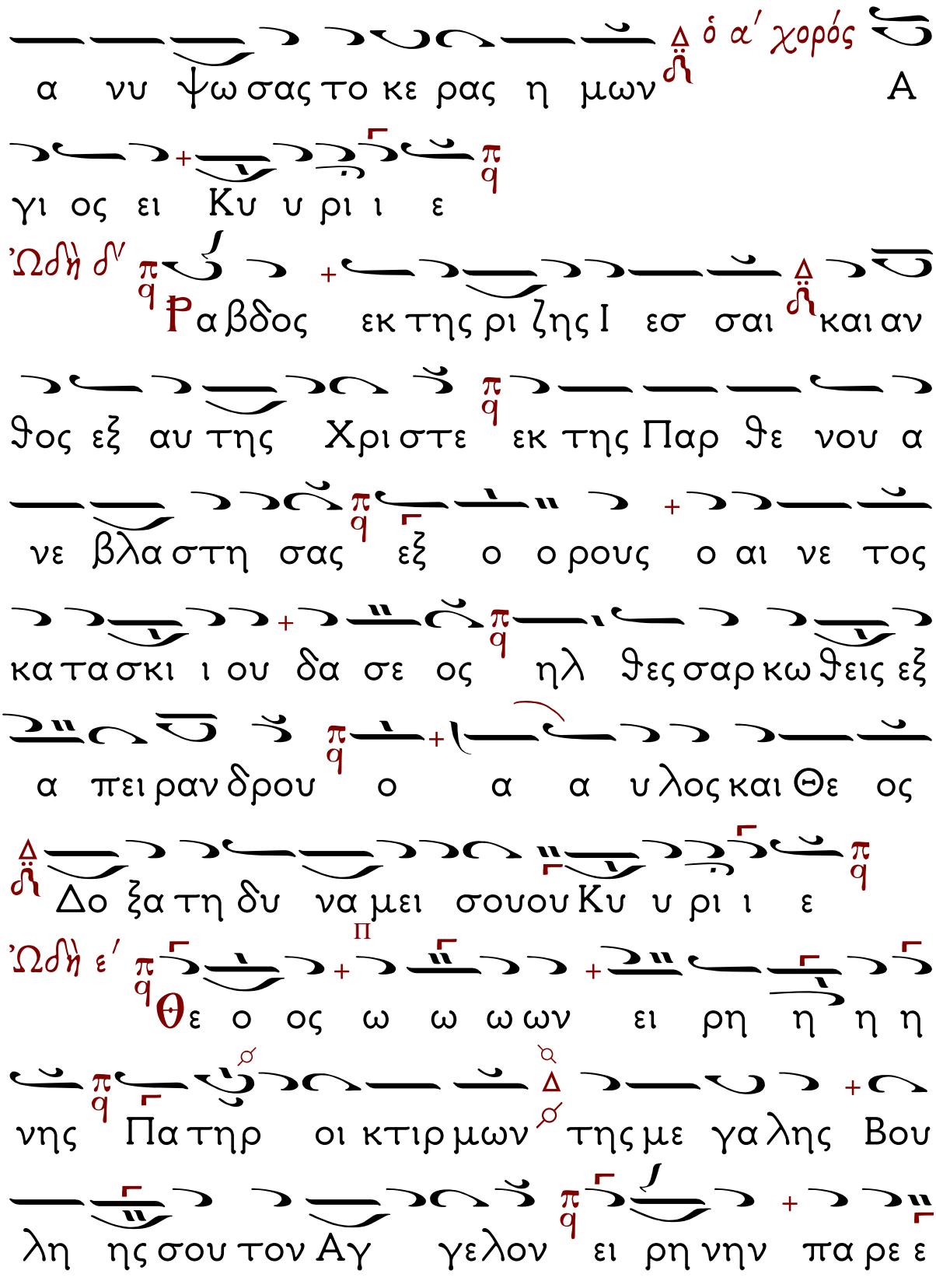
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

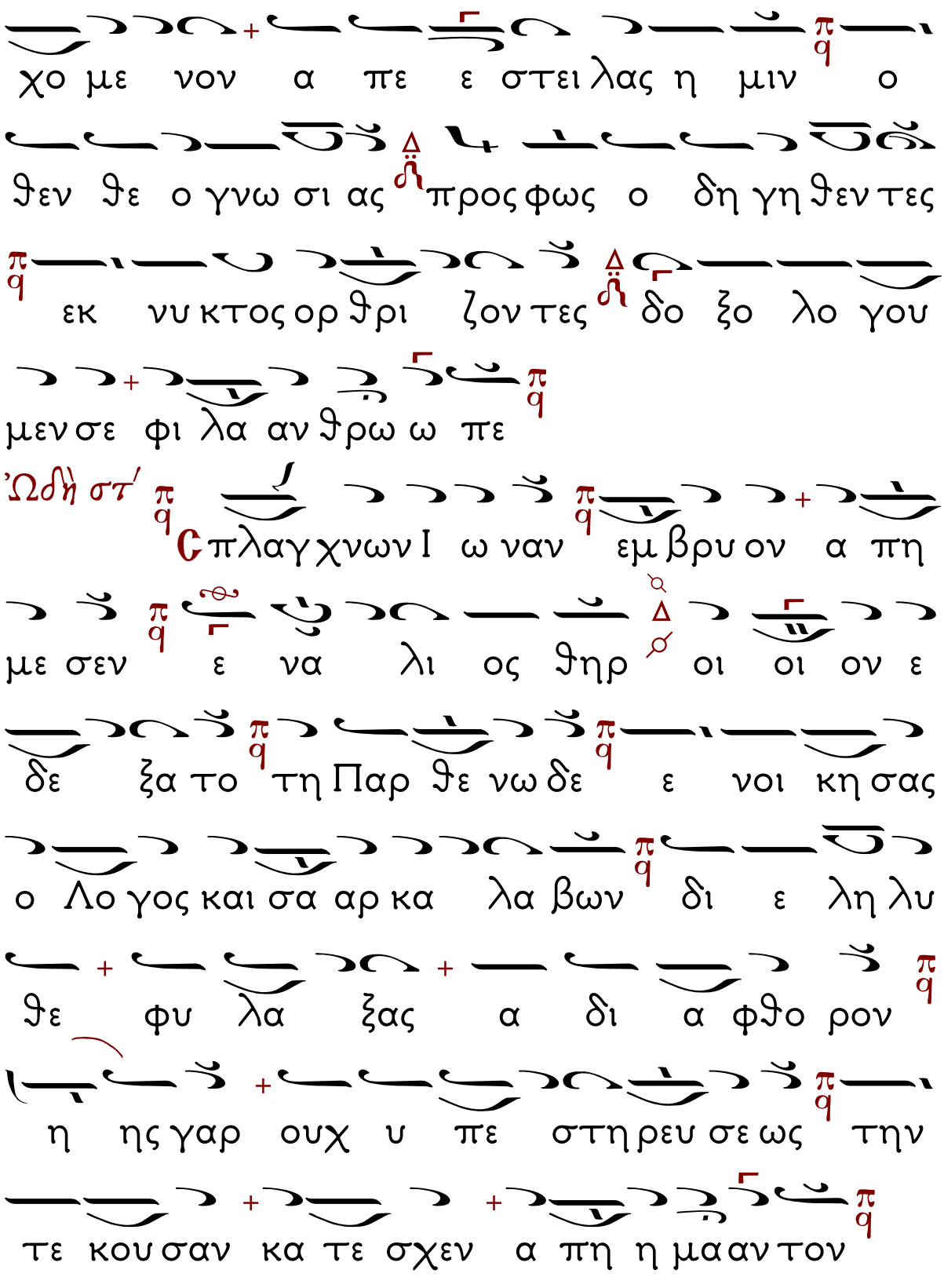
Ἦχος δ΄ Πα

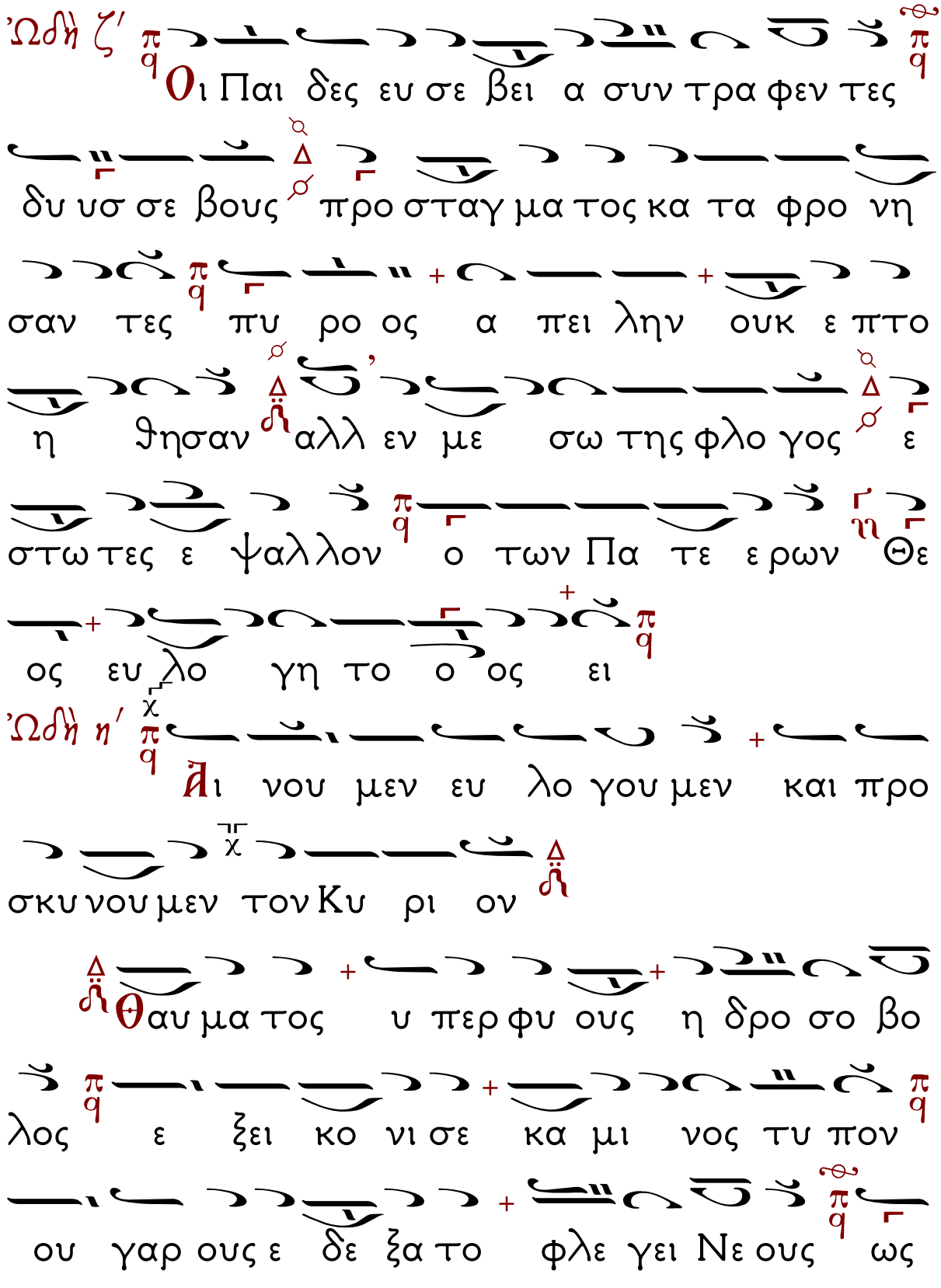
Ὠδὴ α΄

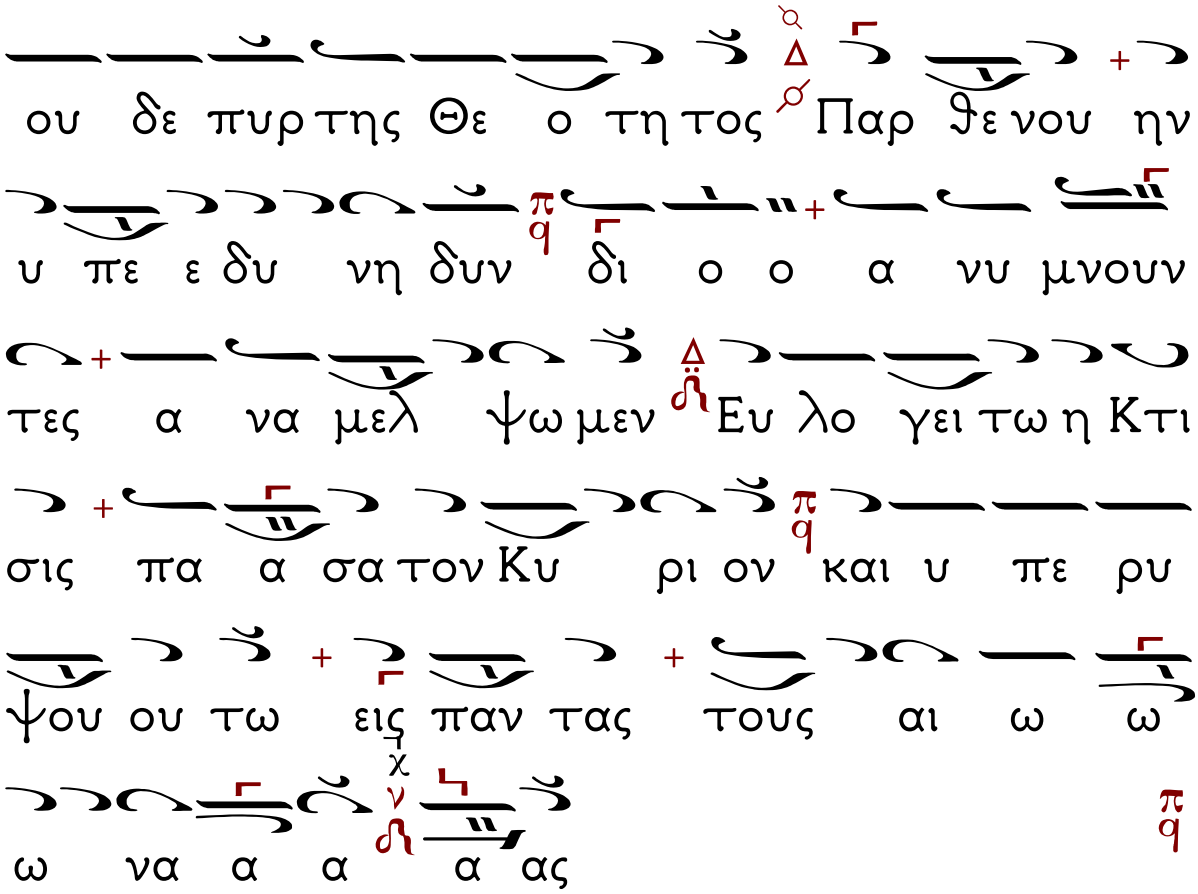

Ὠδὴ γ΄

ὁ α΄ χορός
α νυ ψω σας το κε ρας η μων Α
γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Ὠδὴ δ΄
Ῥα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι καὶ αν
θος εξ αυ της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α
νε βλα στη σας εξ ο ο ρους ο αι νε τος
κα τα σκι ι ου δα σε ος ηλ θες σαρ κω θεις εξ
α πει ραν δρου ο α α υ λος καὶ Θε ος
Δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε
Ὠδὴ ε΄
Θε ο ος ω ω ω ων ει ρη η η η
νης Πα τηρ οι κτιρ μων της με γα λης Βου
λη ης σου τον Αγ γελον ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ο
θεν θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες
εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου
μεν σε φι λα αν θρω ω πε
Ὠδὴ στ΄
Σπλαγχνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη
με σεν ε να λι ος θηρ οι οι ον ε
δε ξα το τη Παρ θε νω δε ε νοι κη σας
ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ
θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον
η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως την
τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

Ὠδὴ ζ΄
Οι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες
δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη
σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο
η ϑησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε
στω τες ε ψαλ λον ο των Πα τε ε ρων Θε
ος ευ λο γη το ος ει
Ὠδὴ η΄
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον
Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο
λος ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον
ου γαρ ους ε δε ξα το φλε γει Νε ους ως

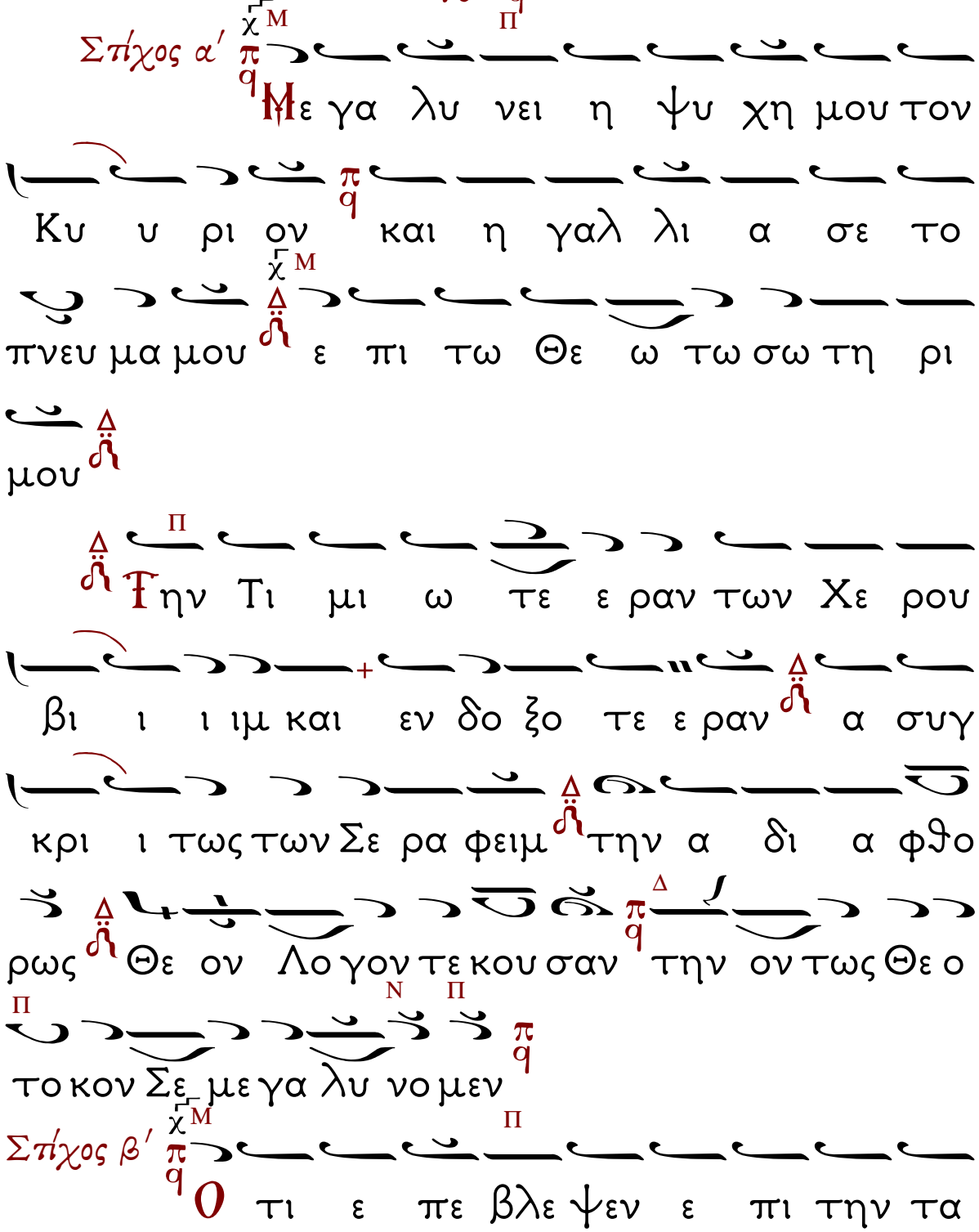
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΟΡΘΡΟΣ.
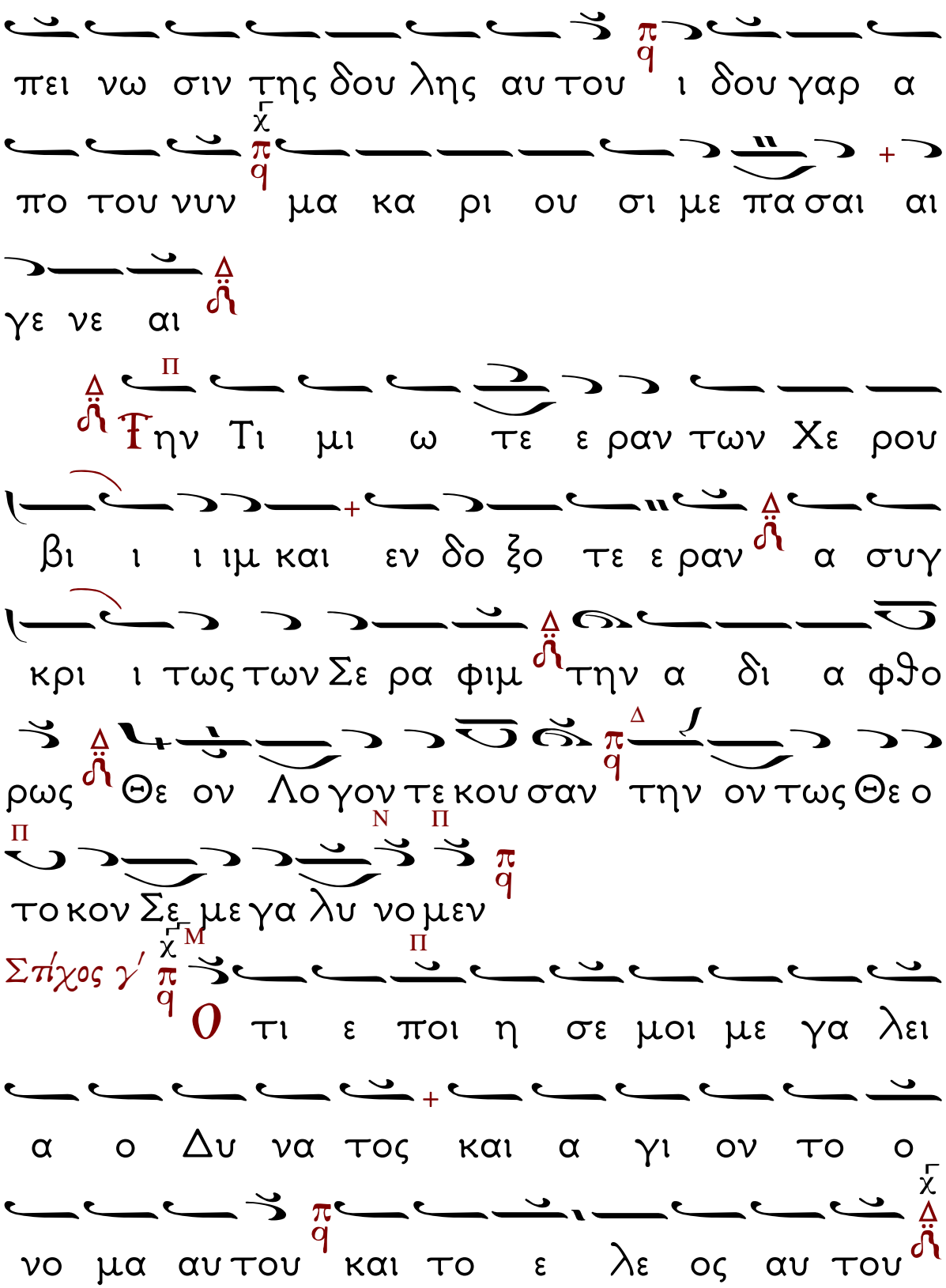
Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

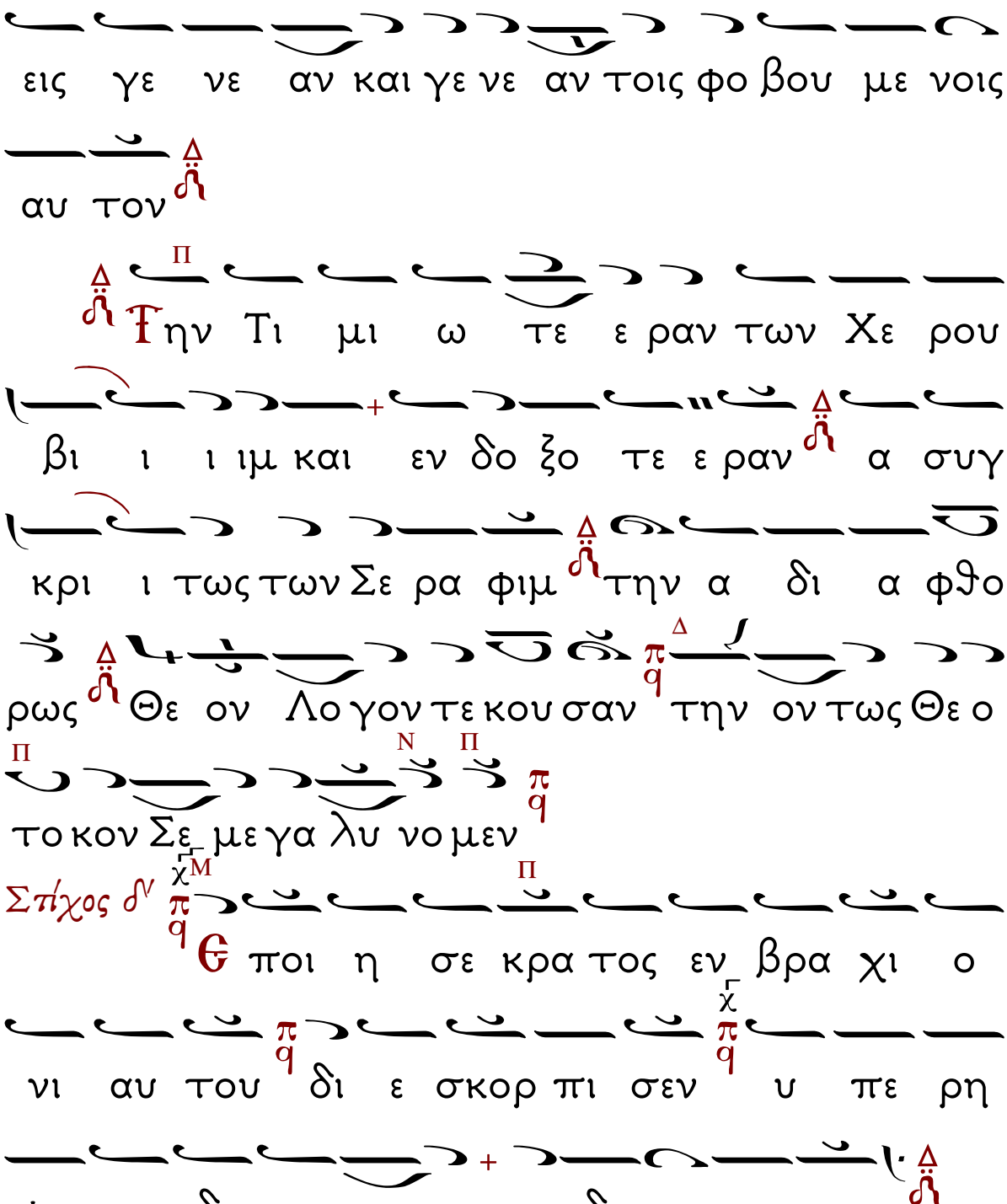
Ἦχος δ΄ Πα

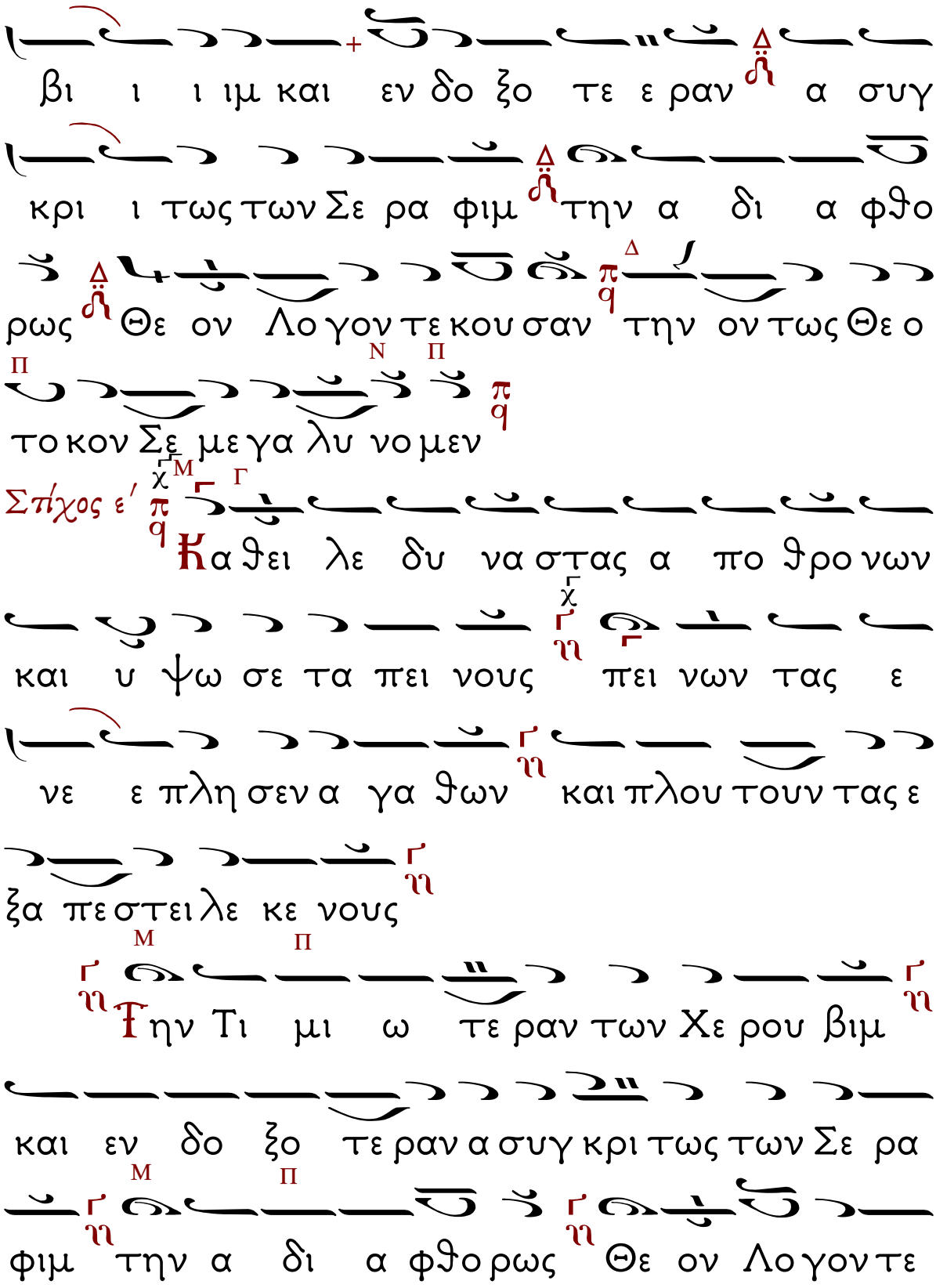
Σπίχος α΄

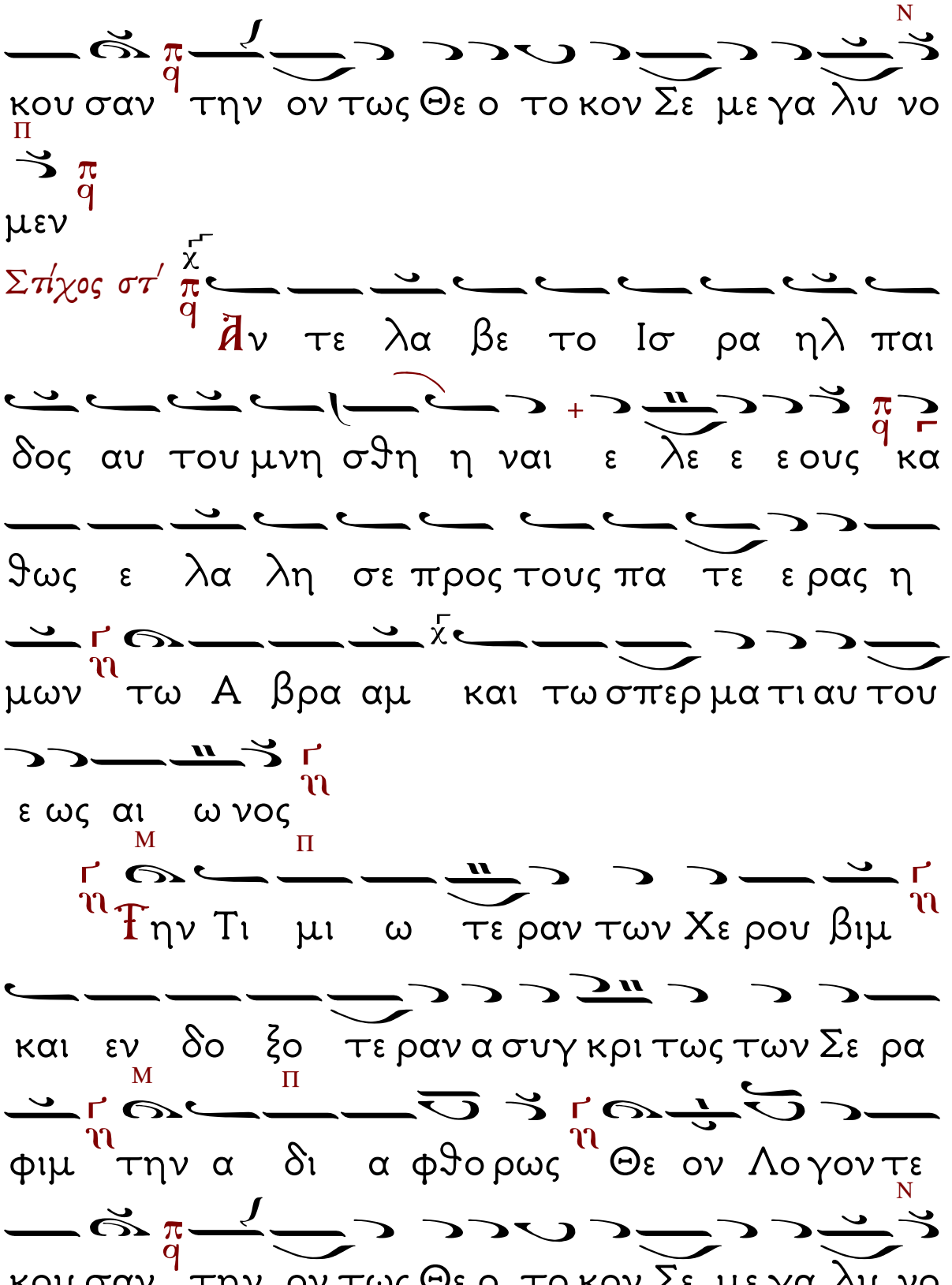

Σπίχος β΄

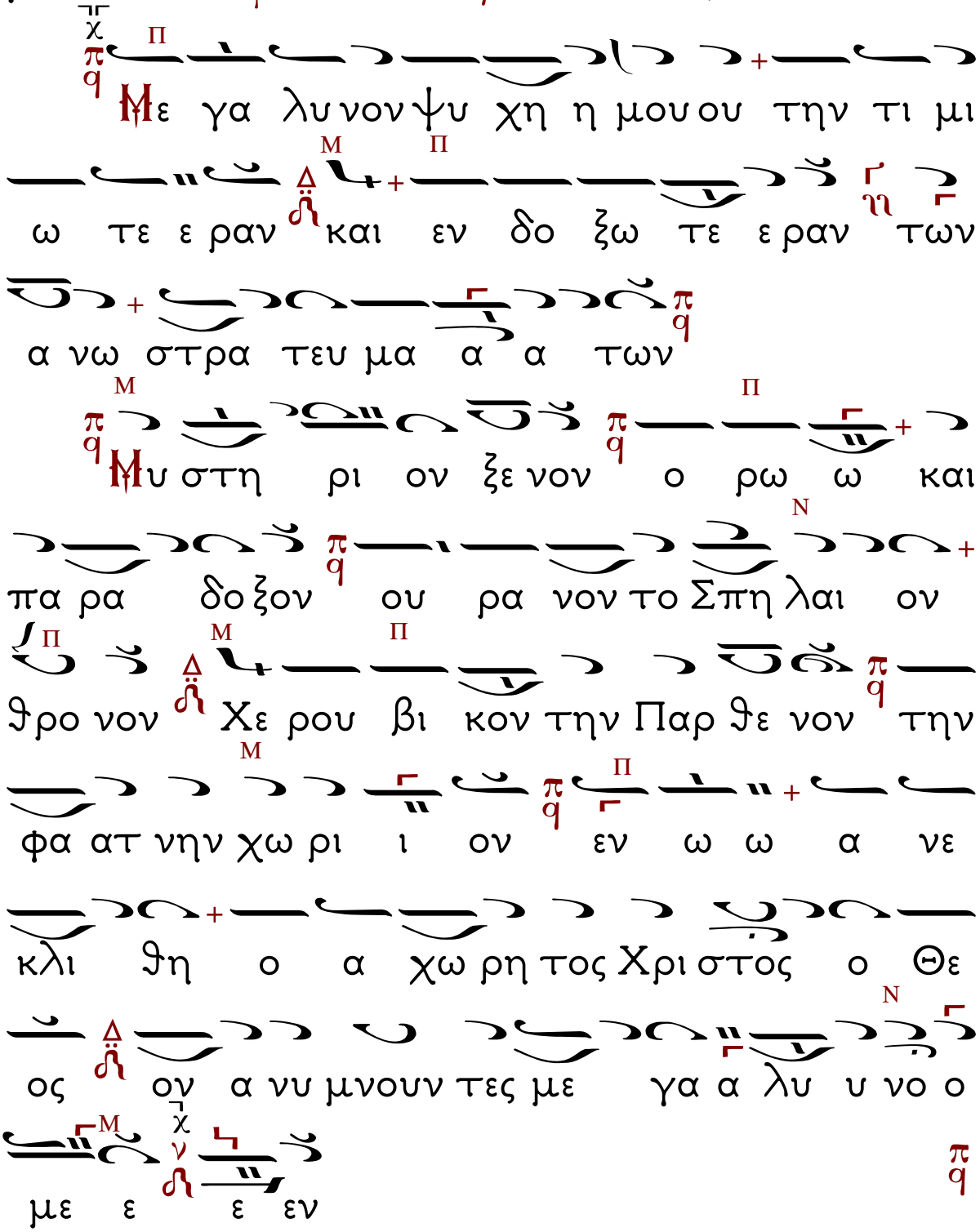

πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α
πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι
γε νε αι
Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν
Σπίχος γ΄
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις
αυ τον
Τ ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν
Στίχος δ΄
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Τ ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν
Στίχος ε΄
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
Τ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο
μεν
Σπίχος στ΄
Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ους κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο

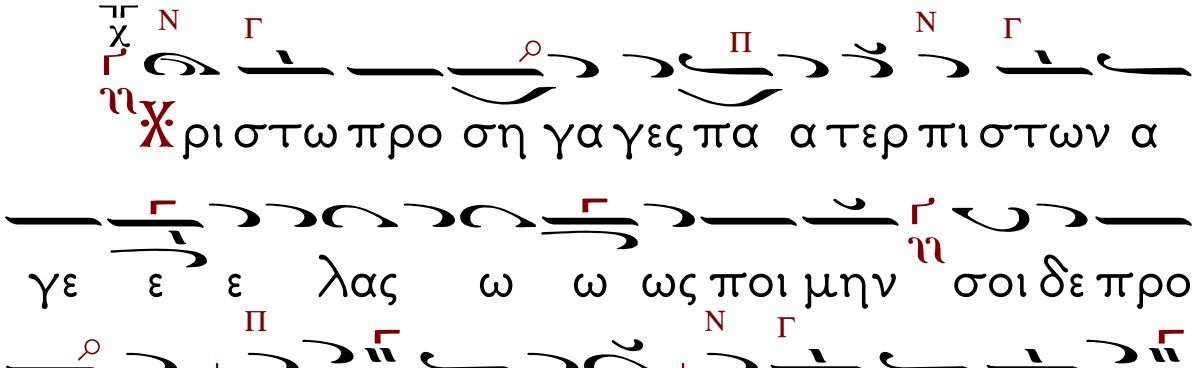
μεν Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

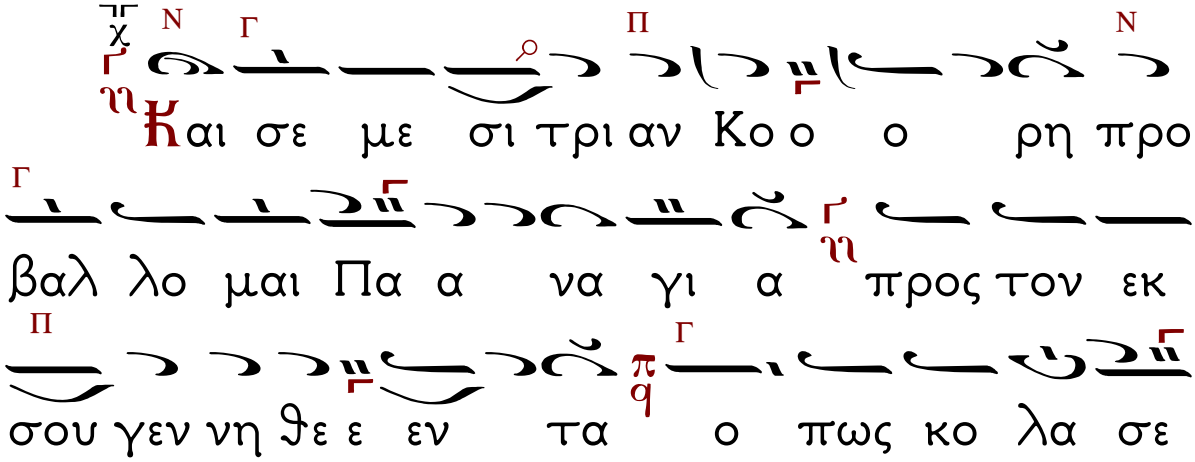
Ἐξαποστειλάριον

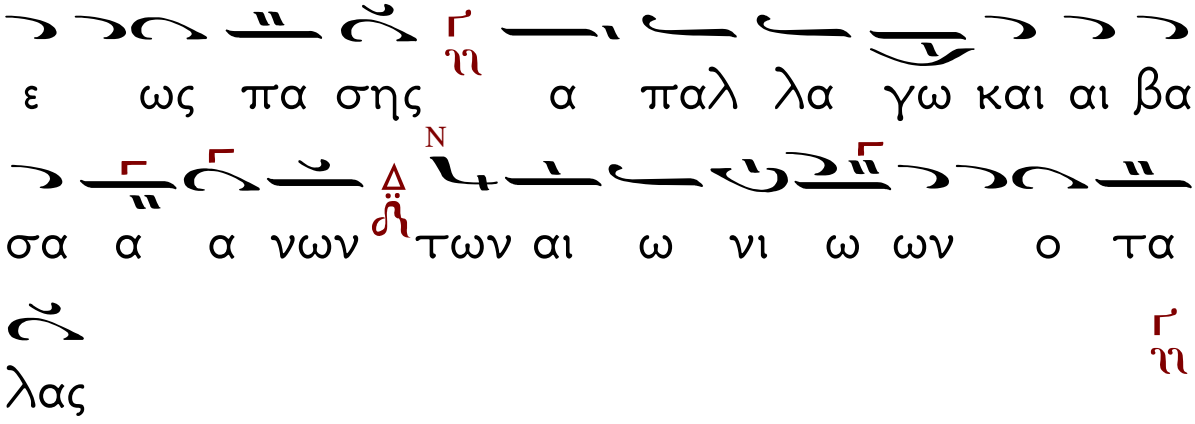
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἦχος ὑ Γα

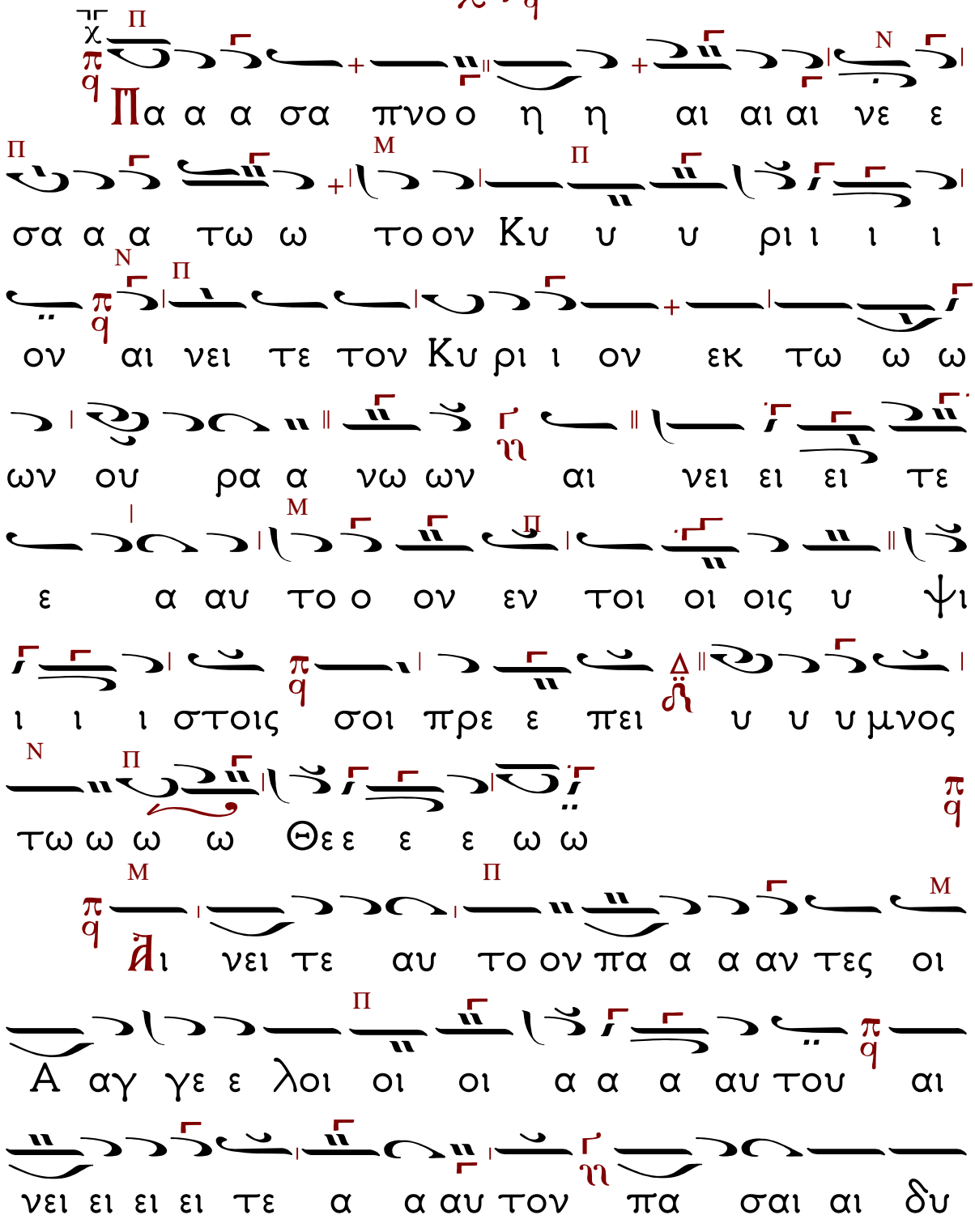
Θεοτοκίον.

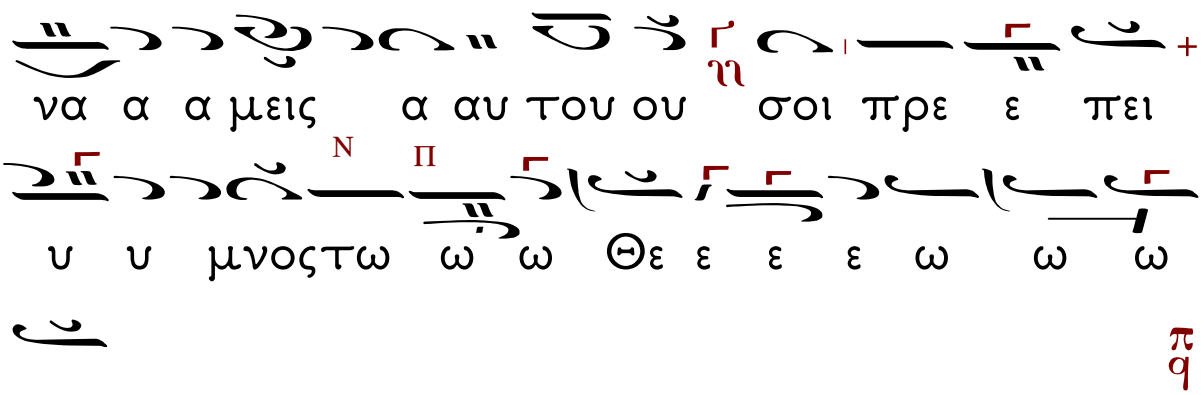

ε ως πα σης α παλ λα γω και αι βα
σα α α νων των αι ω νι ω ων ο τα
λας

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

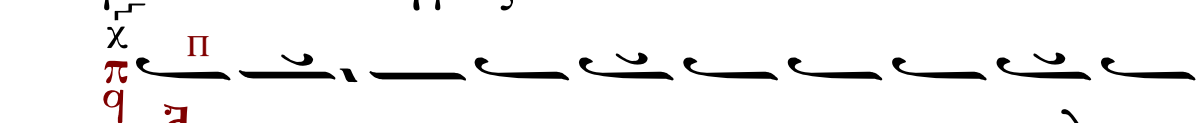

Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου.
Ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

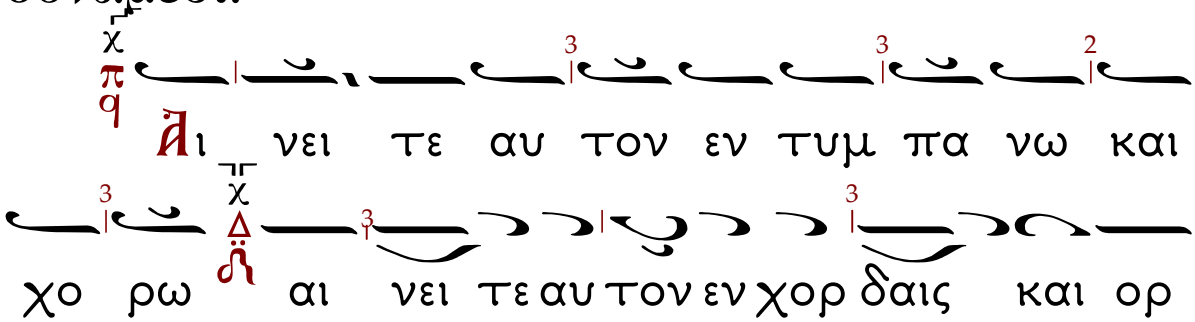

Ἱερωσύνης τὴν χλαῖναν, ἀμφιασάμενος, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ, ὡς ἐπάξιον σκεῦος, ἀμέμπτως ἱεράτευσας τῷ Θεῷ, Ἐλευθέριε πάνσοφε, καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, διπλοῦν στέφανον ἀπείληφας.

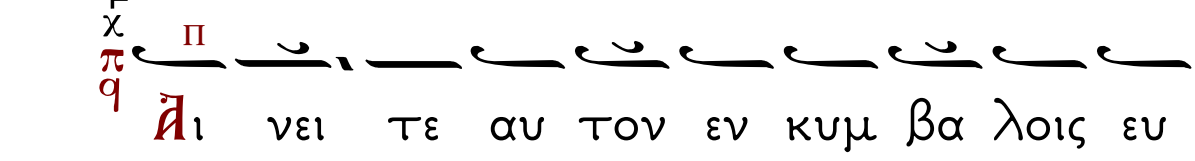

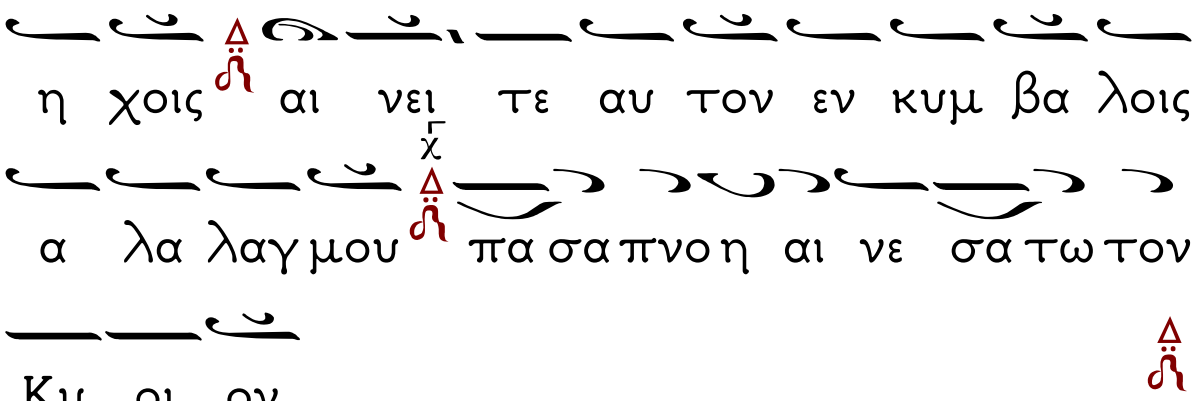

Ἐνδεδυμένος τὴν χάριν τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν διωκτῶν ὑπέστης, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας, ὡς ἄσαρκος, καὶ πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν ἰσχὺν Ἐλευθέριε, καταβαλὼν ἐδοξάσθης παρὰ Χριστοῦ, τῶν θαυμάτων ταῖς δυνάμεσι.

Πυρὸς ὁμοῦ καὶ σιδήρου ἐν τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ὡς θεῖος Ἱεράρχης τοὺς ὁρῶντας ἐκπλήττεις, ἀπήμβλυνας τὴν δύναμιν ἐναθλῶν, ἱερὲ Ἐλευθέριε, καὶ ἐπαξίως ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, τὰ βραβεῖα τῶν καμάτων σου.

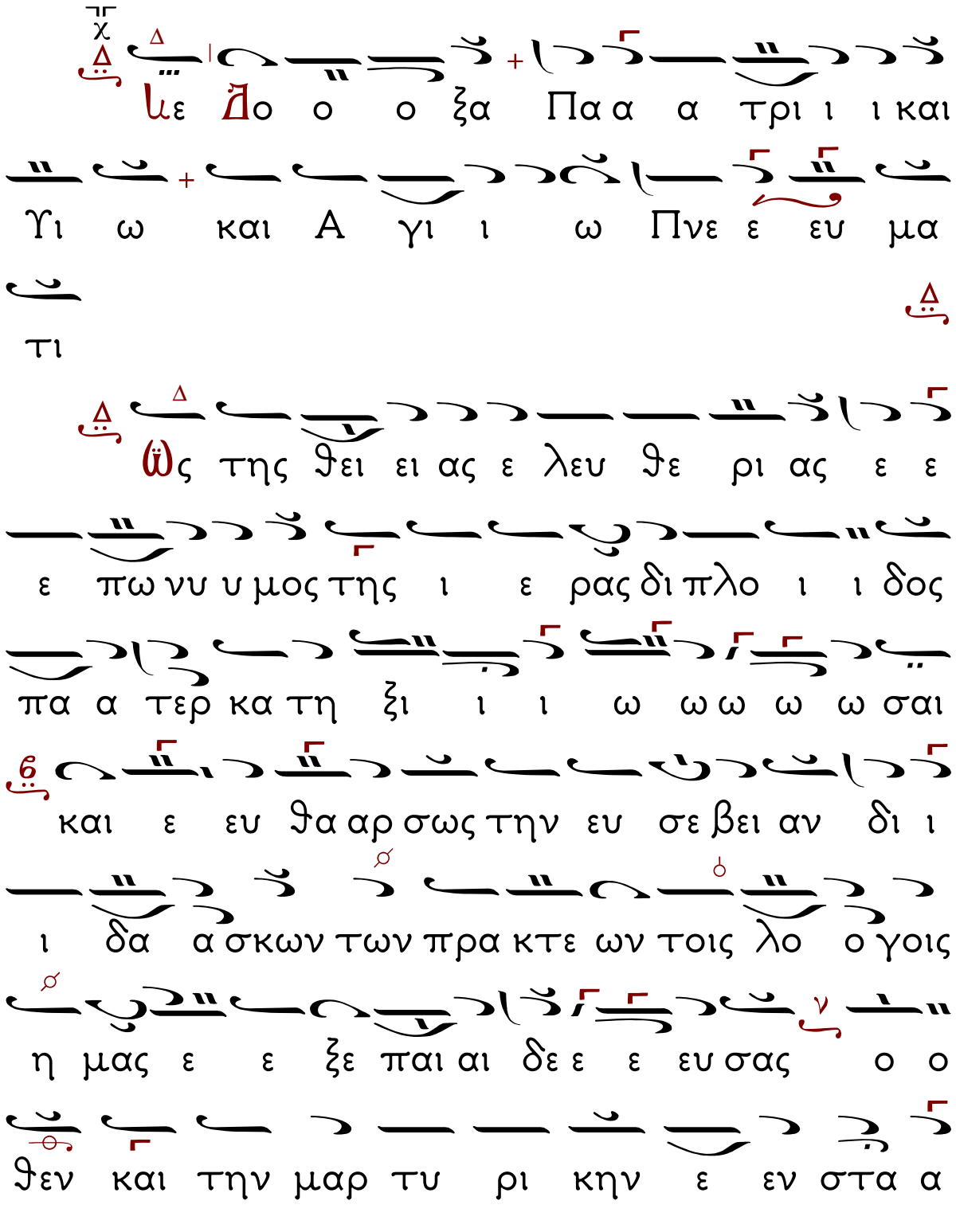

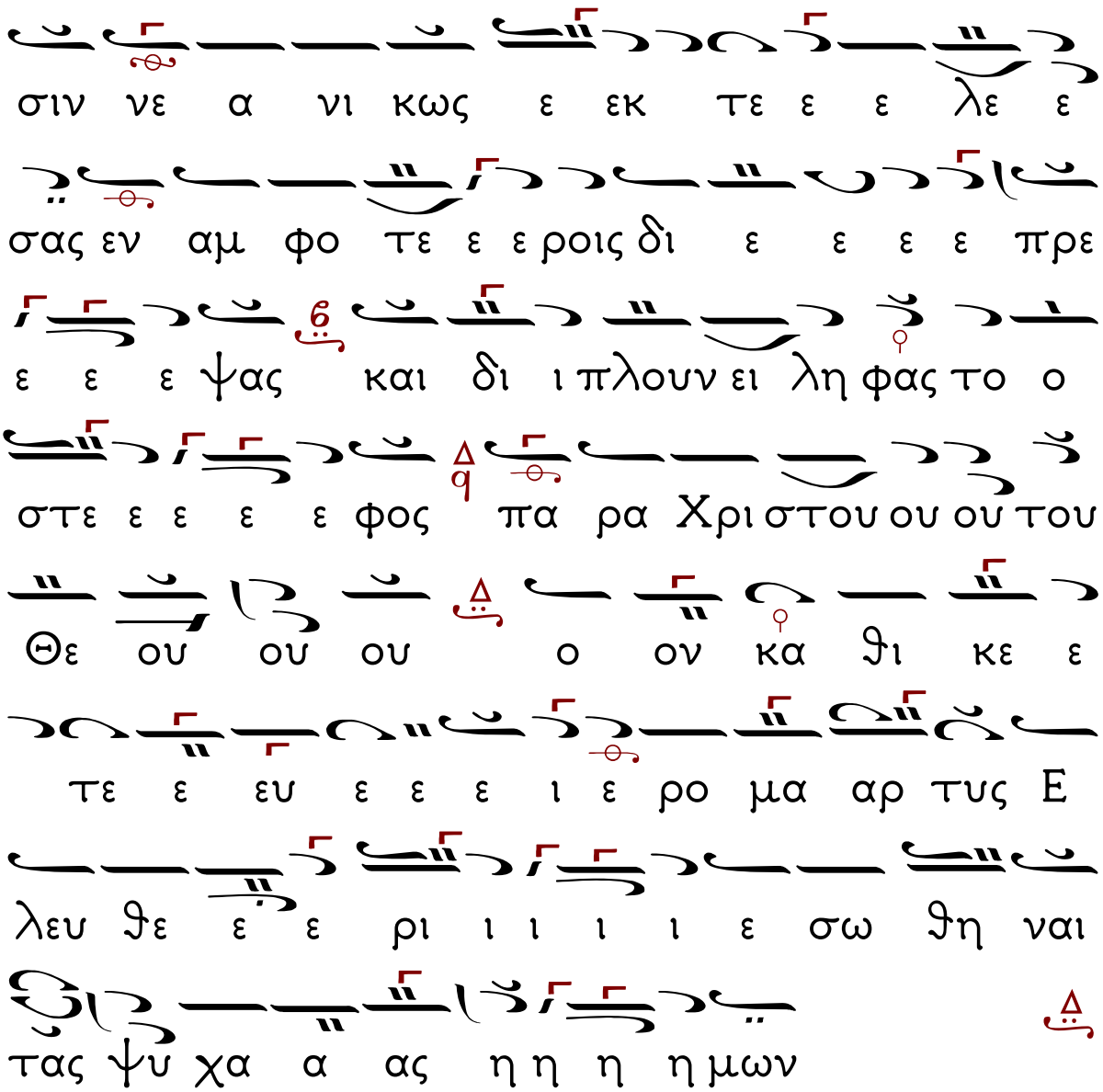
Τοὺς ἑορτάζοντας πόθῳ Πάτερ τὴν μνήμην σου, καὶ πίστει προσιόντας, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, κινδύνων ἐλευθέρωσον καὶ παθῶν, Ἐλευθέριε Ἅγιε, σὺν τῇ ἁγία μητρί σου ἐκδυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΟΡΘΡΟΣ.

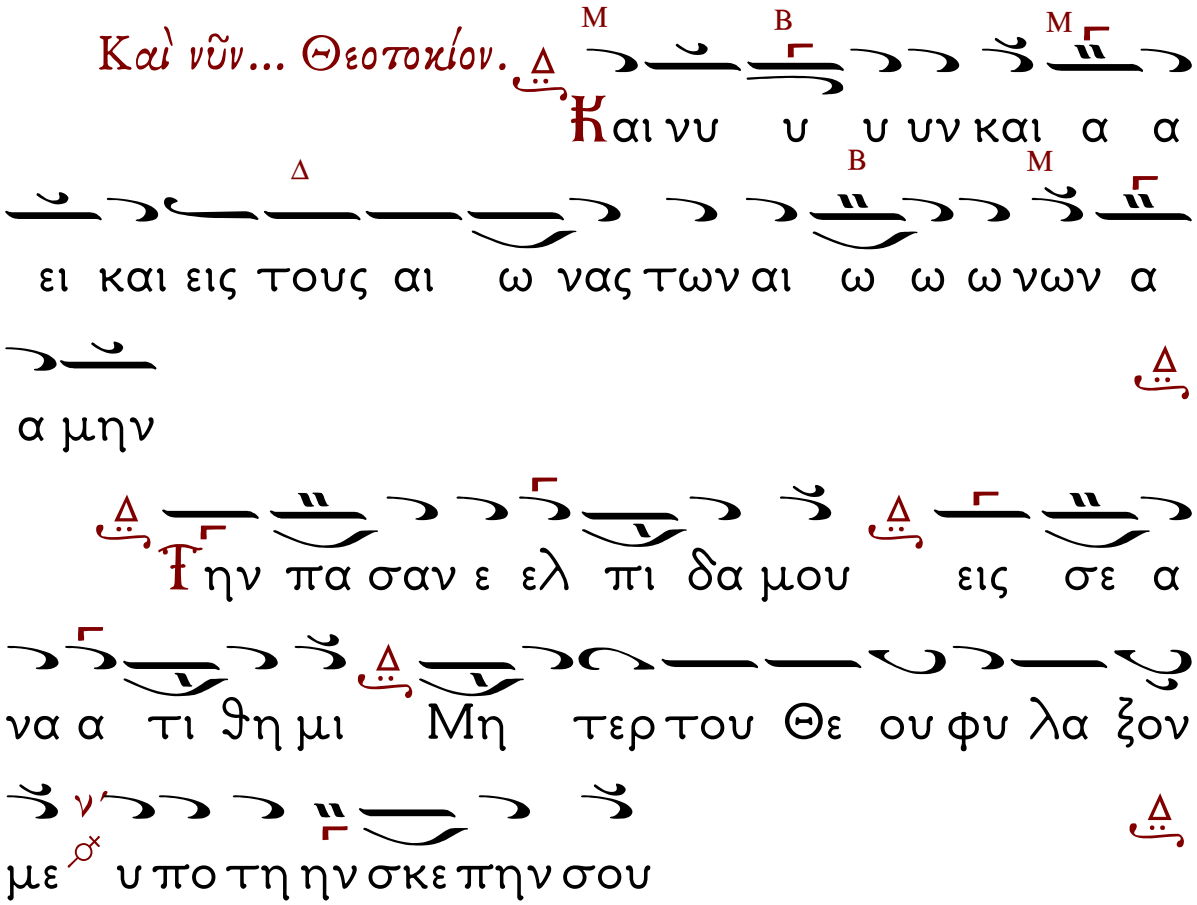
Εἰς τοὺς αἴνους· Δόξα.

Ἦχος Δι

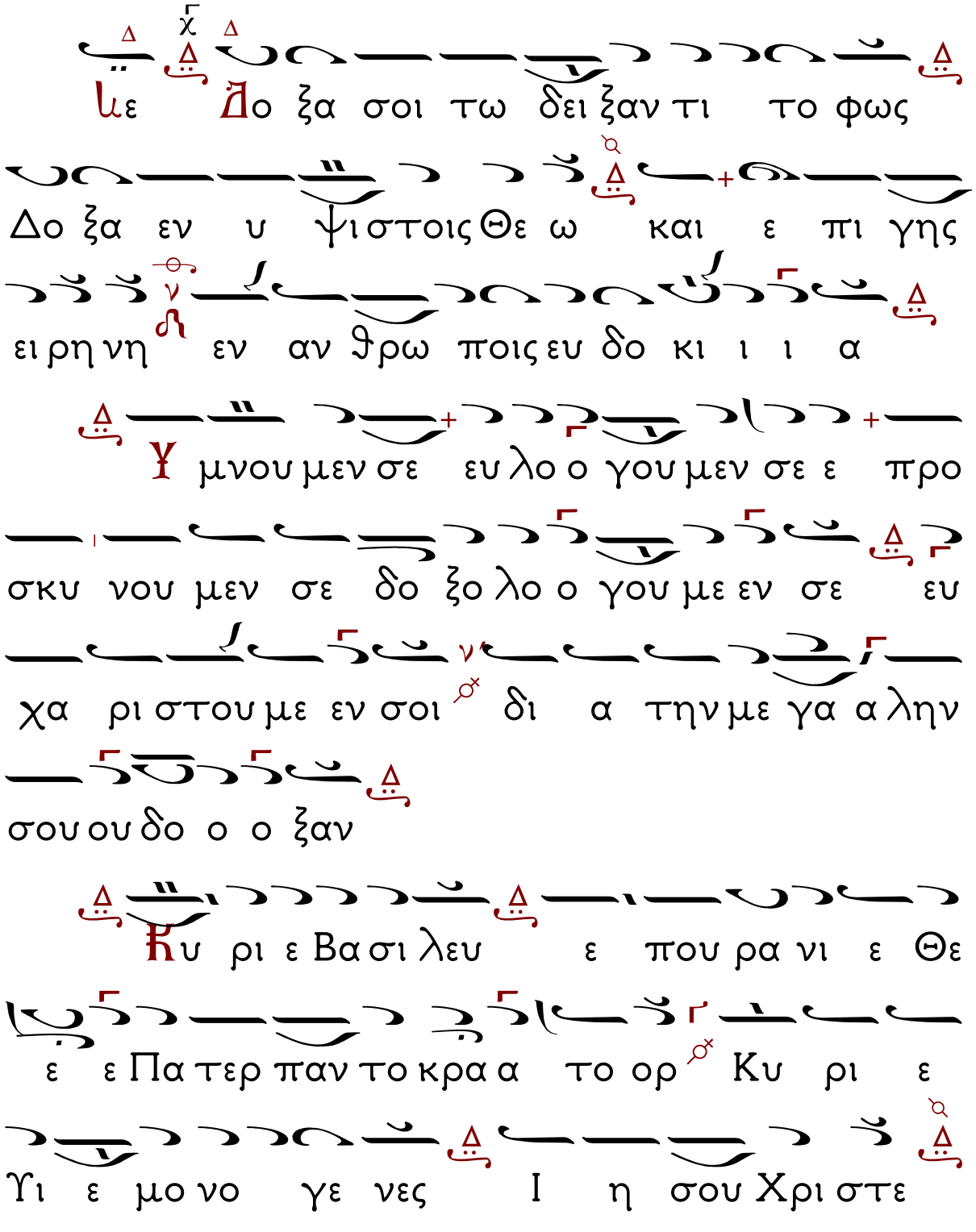

σιν νε α νι κως ε εκ τε ε ε λε ε
σας εν αμ φο τε ε ε ροις δι ε ε ε ε πρε
ε ε ε ψας και δι ι πλουν ει λη φας το ο
στε ε ε ε φος πα ρα Χρι στου ου ου του
Θε ου ου ου ο ον κα ϑι κε ε
τε ε ευ ε ε ε ι ε ρο μα αρ τυς Ε
λευ ϑε ε ε ρι ι ι ι ι ε σω ϑη ναι
τας ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δοξολογία. Ἦχος δεύτερος. Ἐπιλογές.

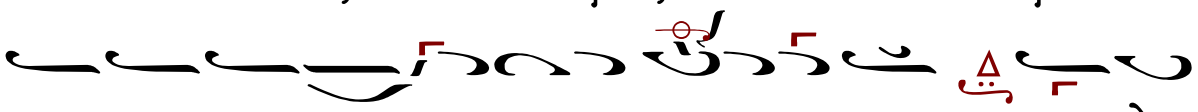
Ἦχος Δι

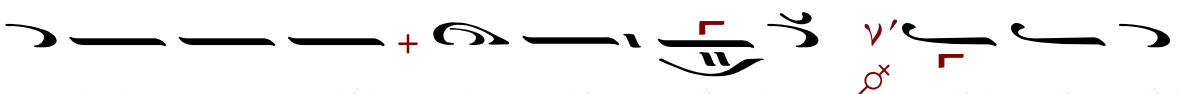

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

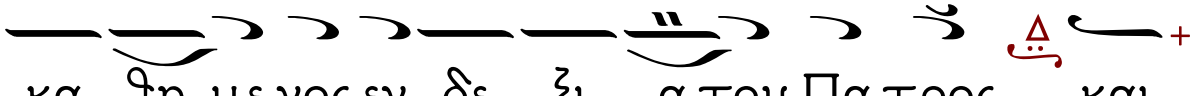

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου ε λε

η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

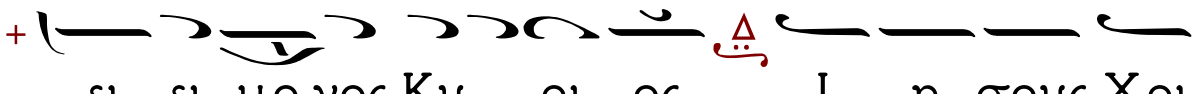

τι ι ας του ου κο ο οσμου

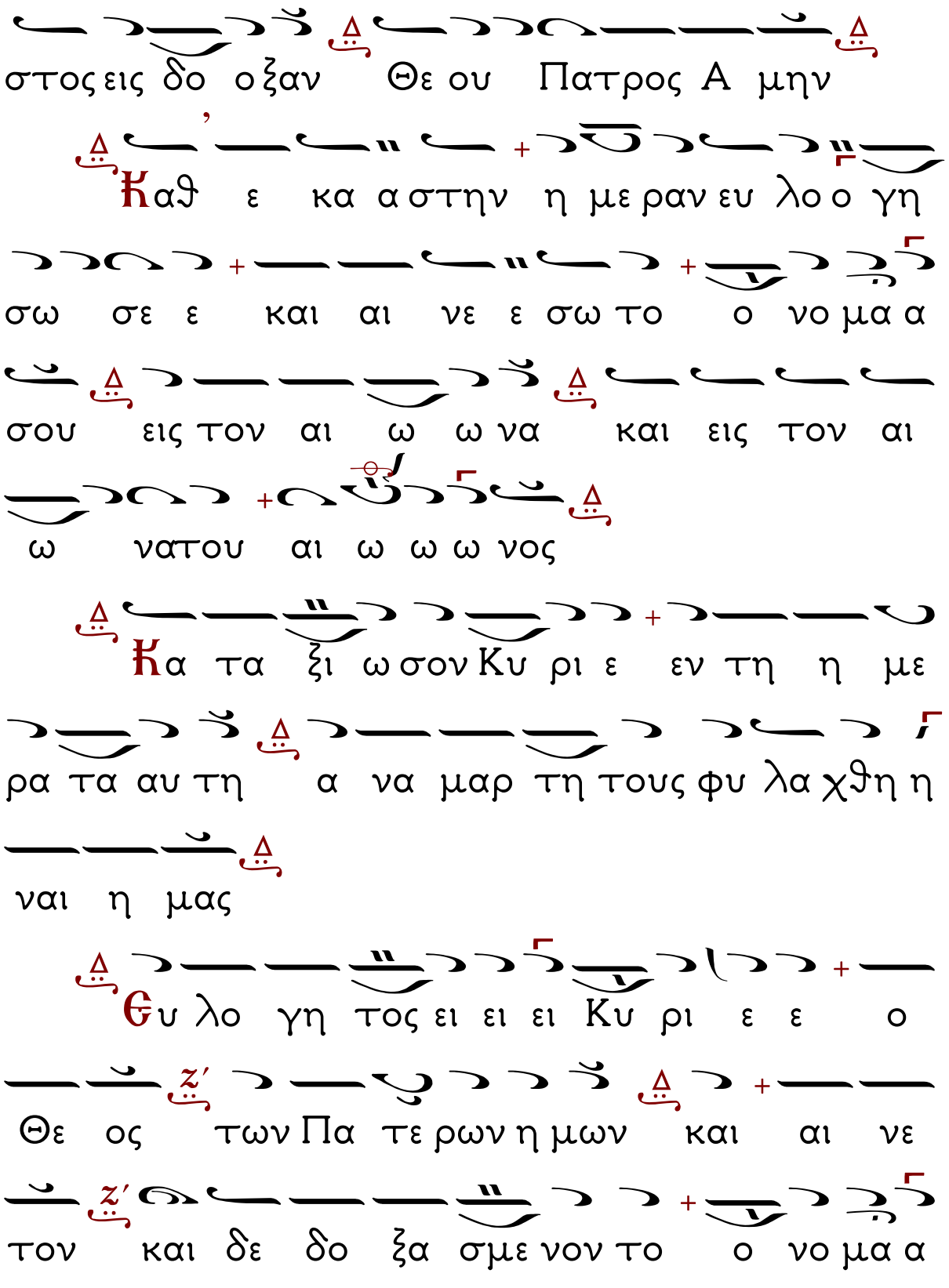

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην
Κα θ ε κα α στην η με ραν ευ λο ο γη
σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω νατου αι ω ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
ναι η μας
Θυ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε
τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

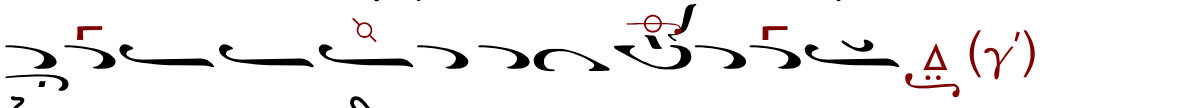

σου εις τους αι ω ω νας Α μην

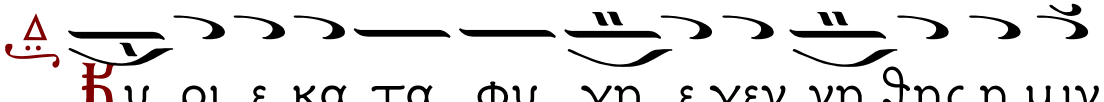

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

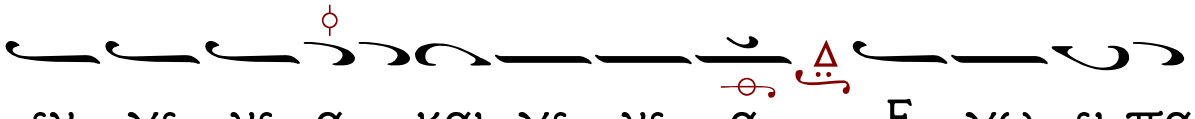

εφ η μας κα θα απερ η λπι σα μεν ε

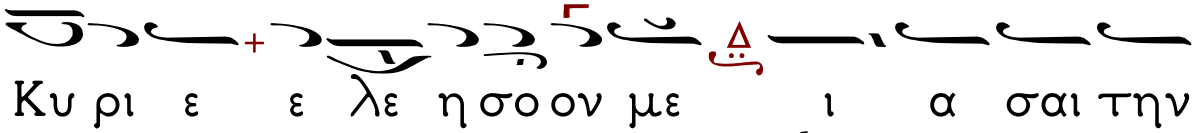

πι σε

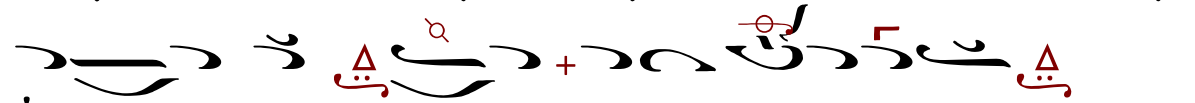

Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ΄)

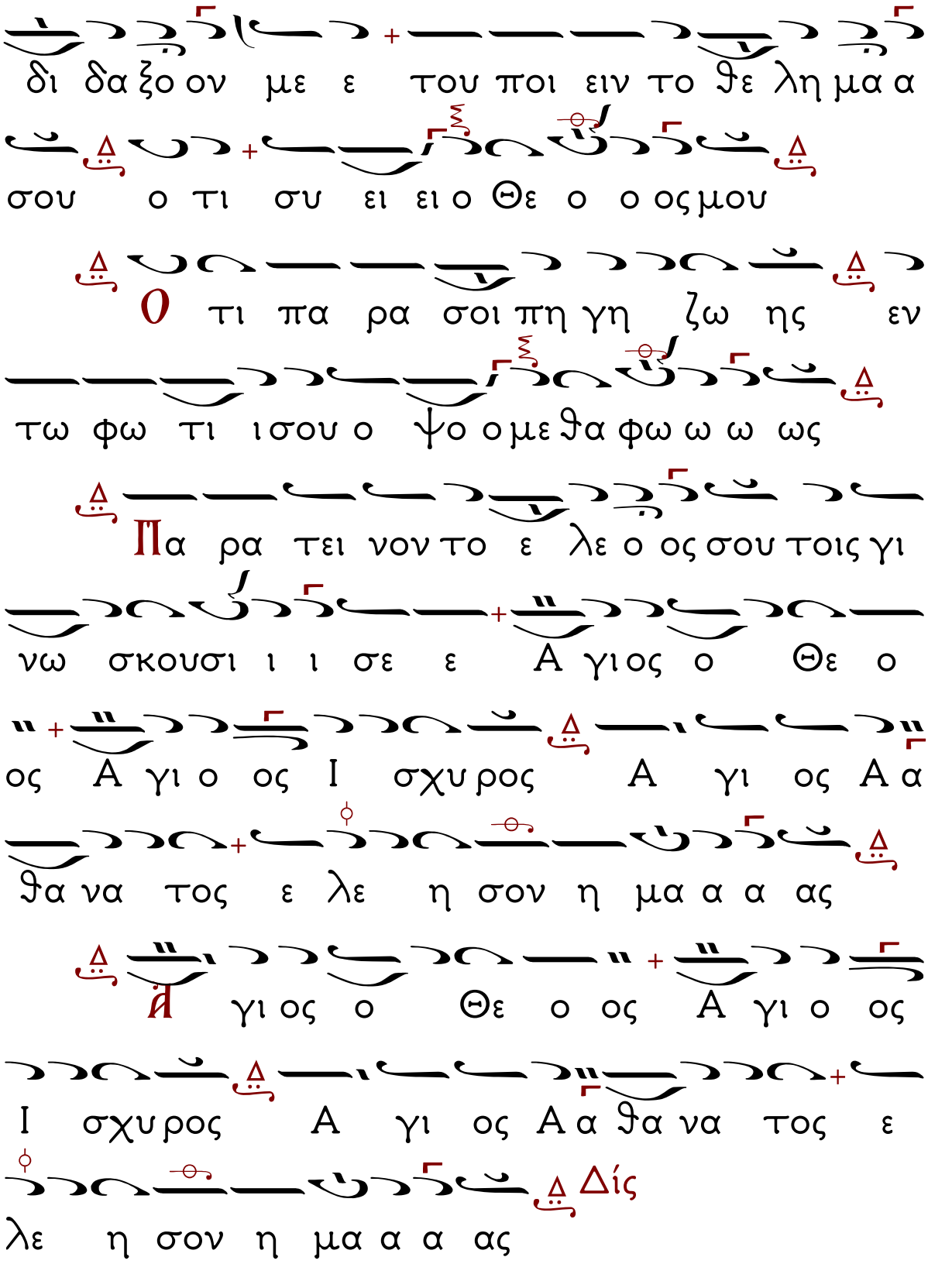

Ϗυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

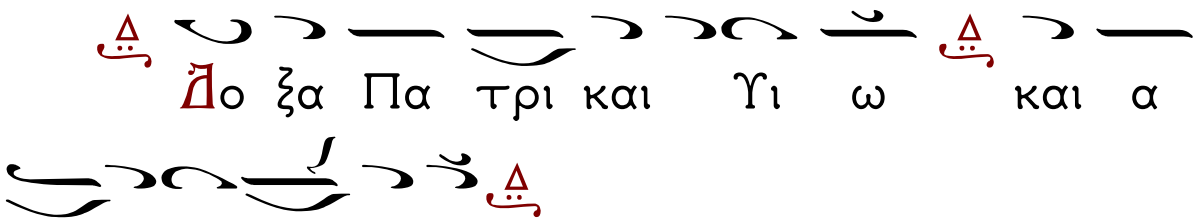

εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

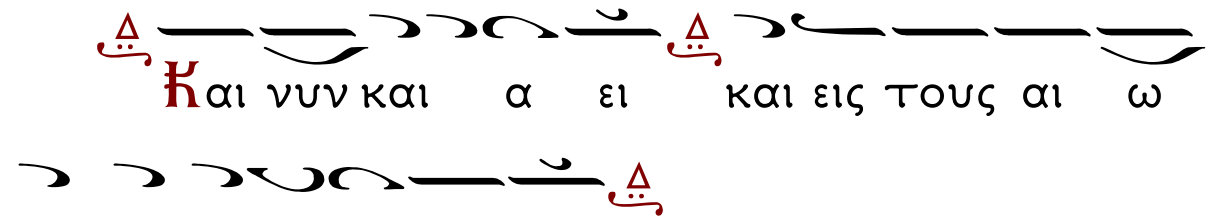

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την

ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Ϗυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

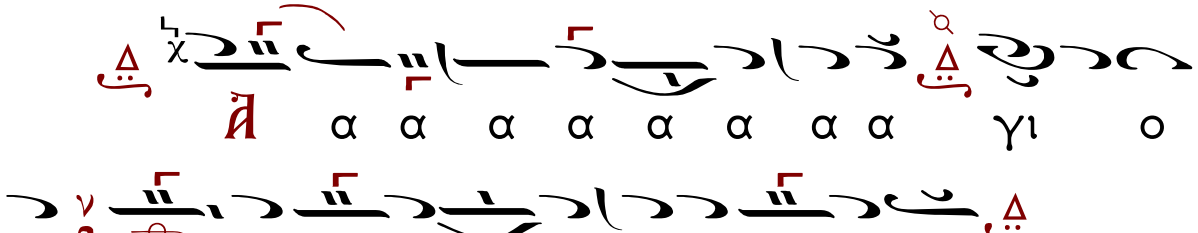

δι δα ξο ον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο
ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας
Ἁ γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε
λε η σον η μα α α ας
Δίς

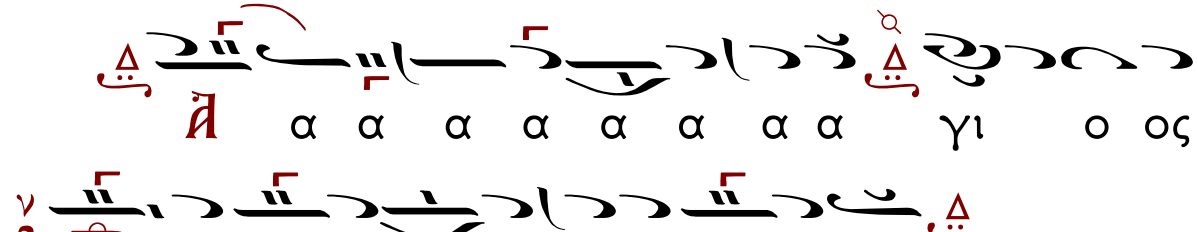

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α
γι ω Πνευ μα τι

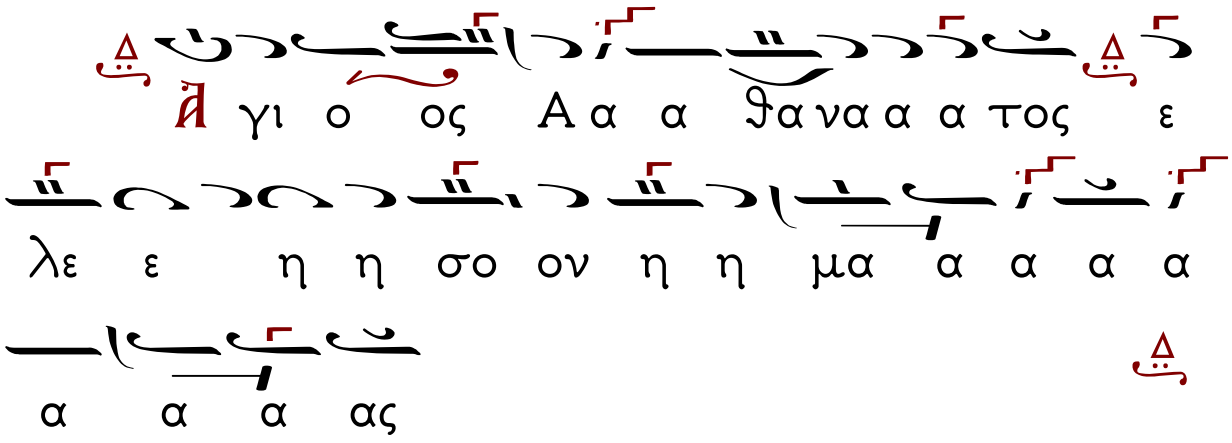

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην

Ἅ γι ος Α α θα να τος ε λε η
σον η μα α α ας

Ἀσματικὸν.

Ἅ α α α α α α α α γι ο
ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

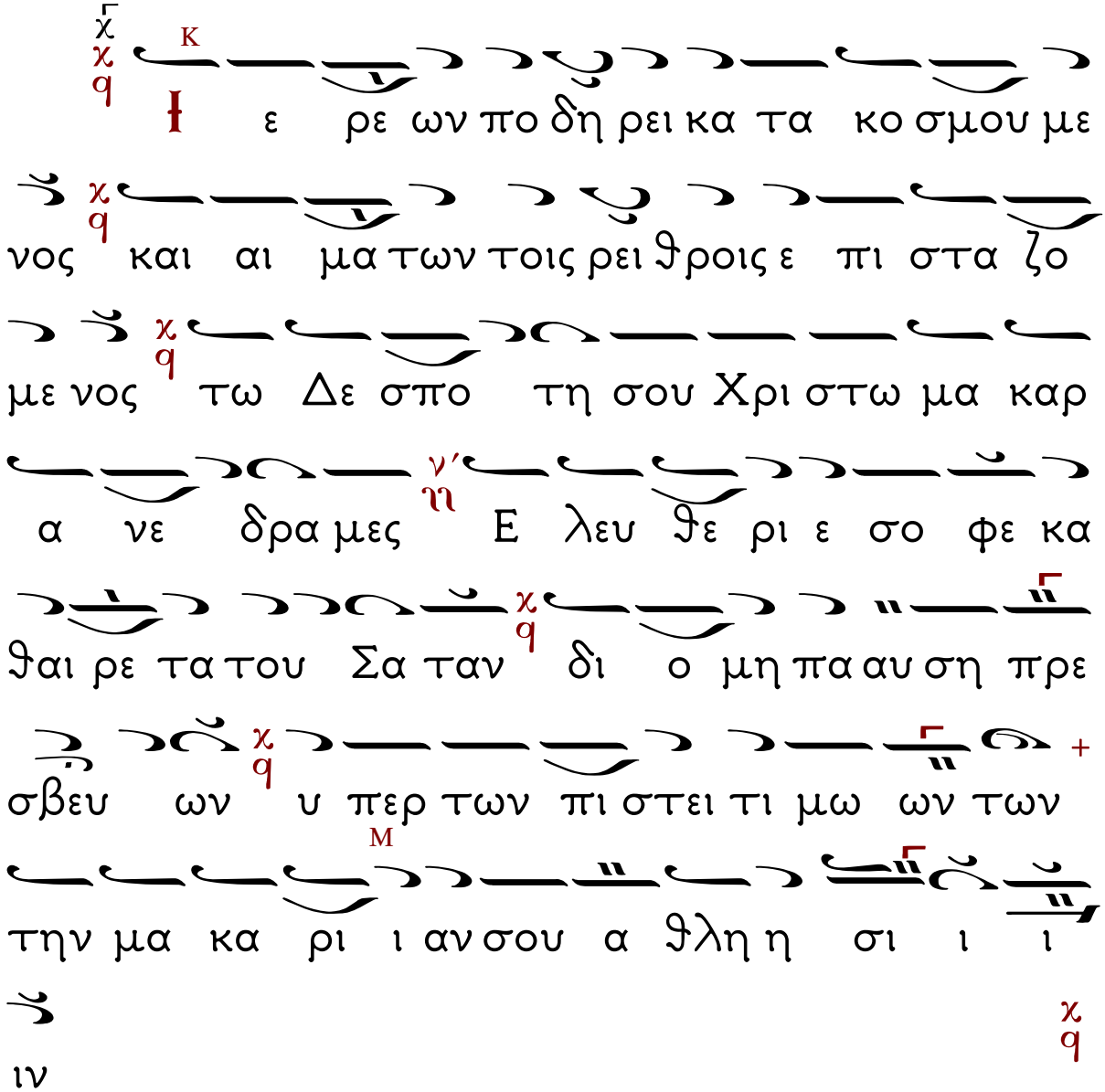

Ἅ α α α α α α α α γι ο ος
Ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ος

Ἅ γι ο ος Α α α θα να α α τος ε
λε ε η η σο ον η η μα α α α α
α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

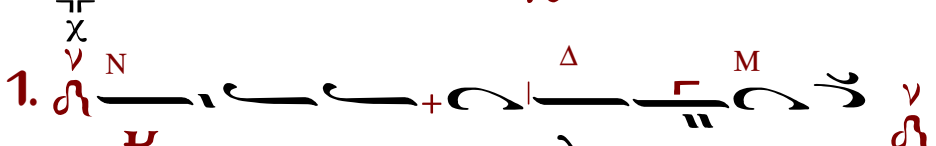
Ἦχος λ̈ Πα

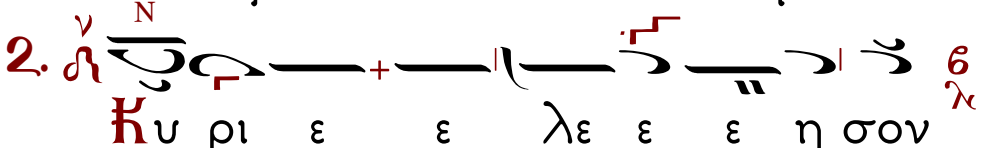

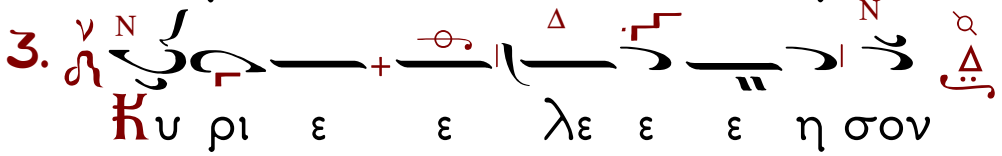
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

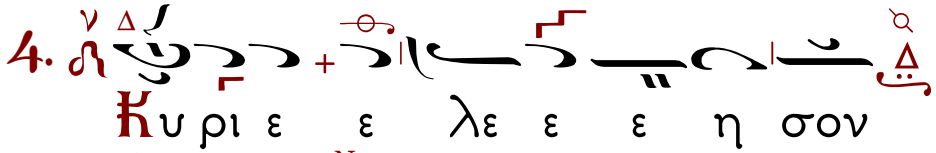
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

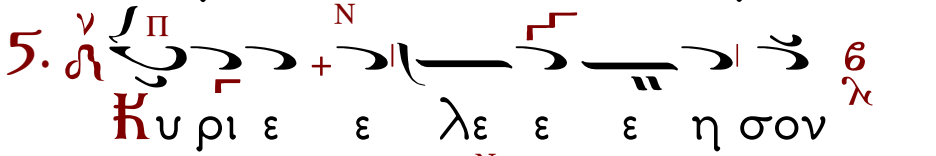
Ἦχος λ πα Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

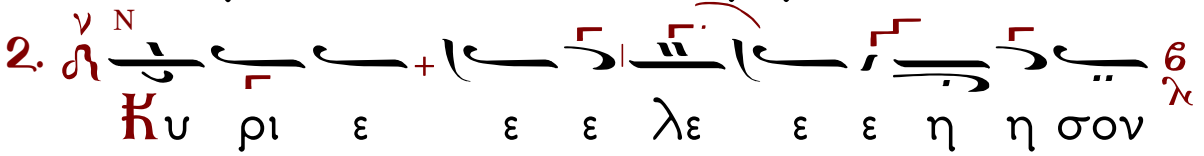
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

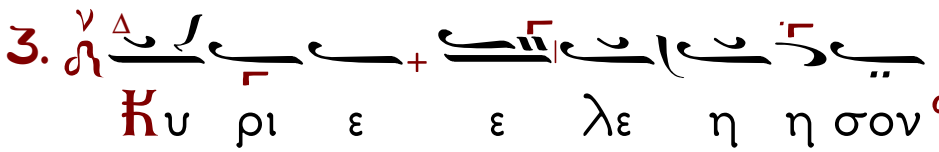
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

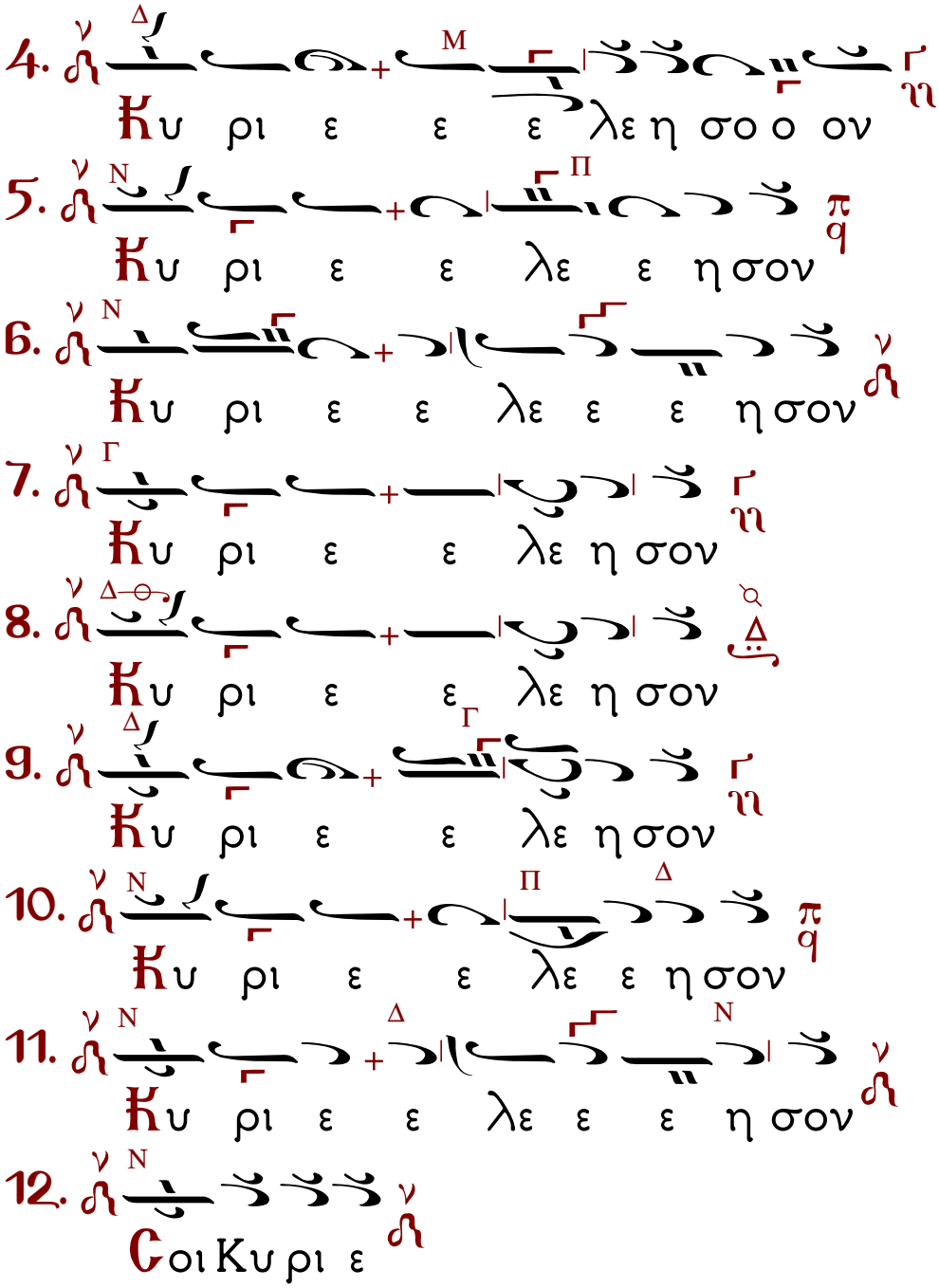
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

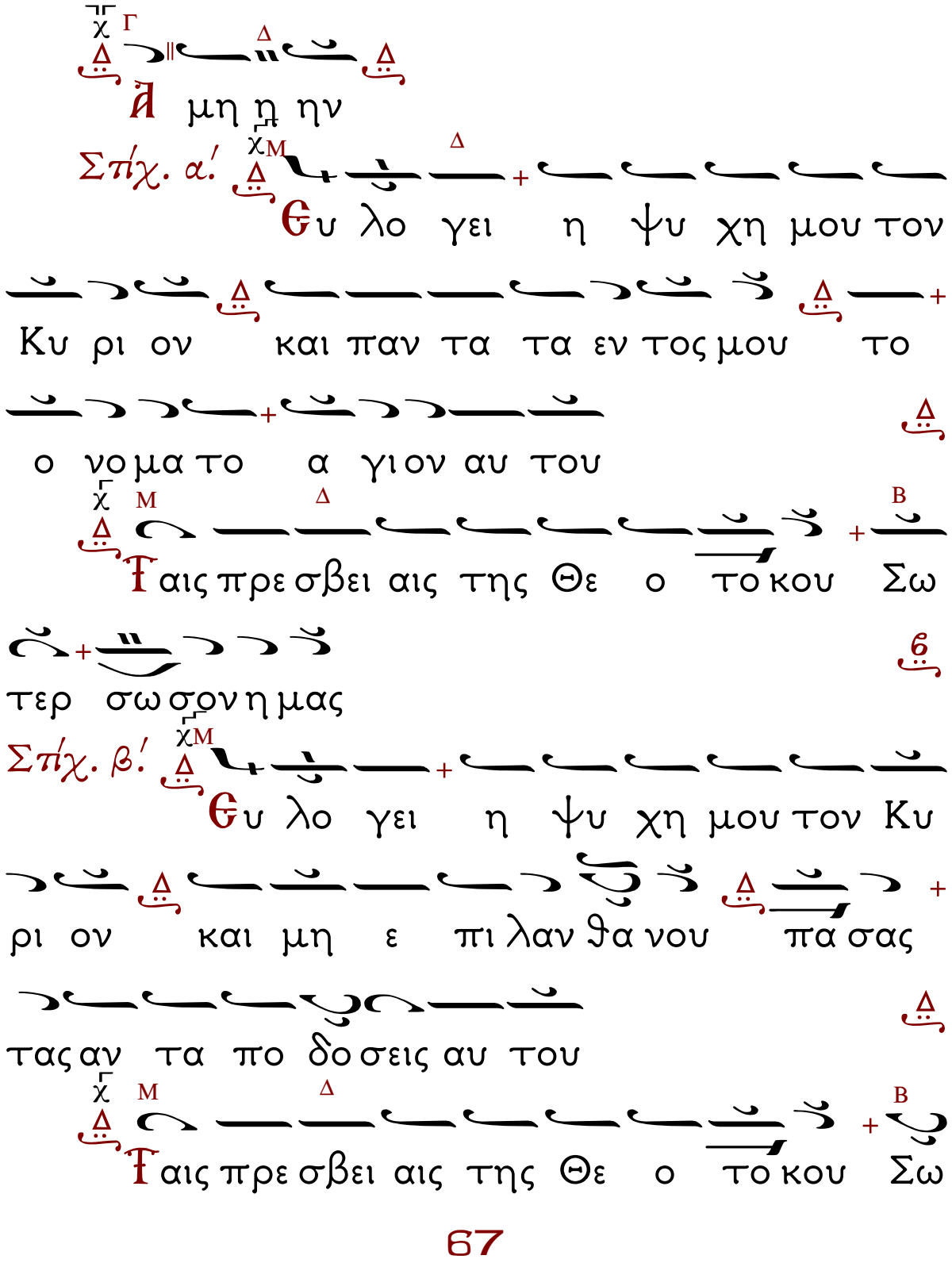
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

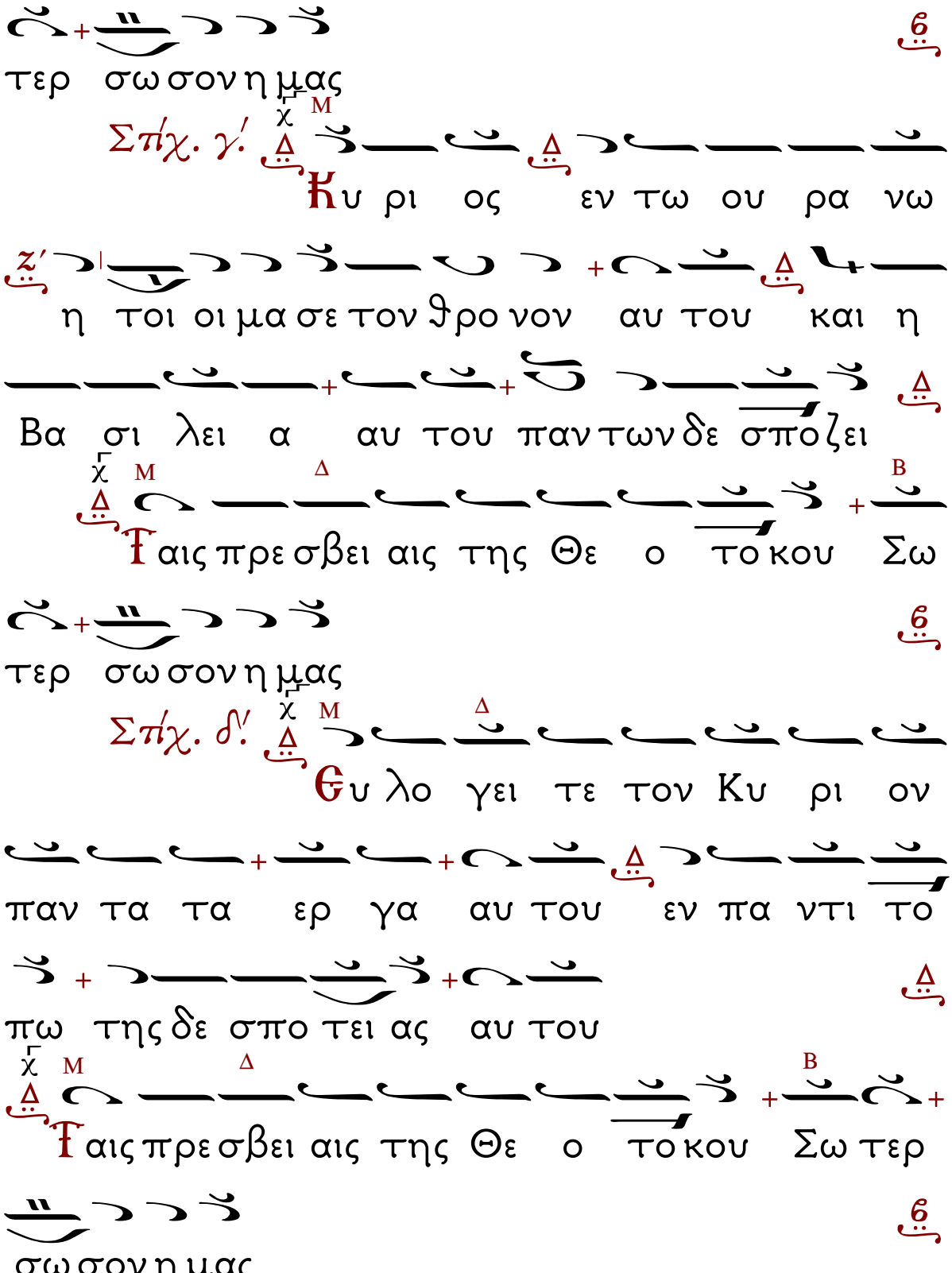
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

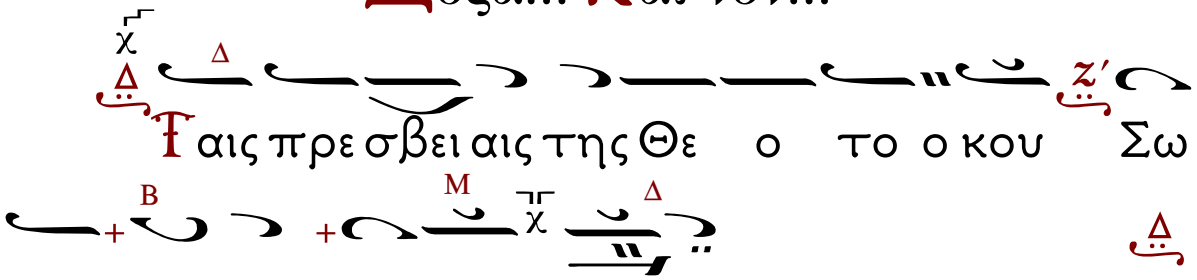
Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

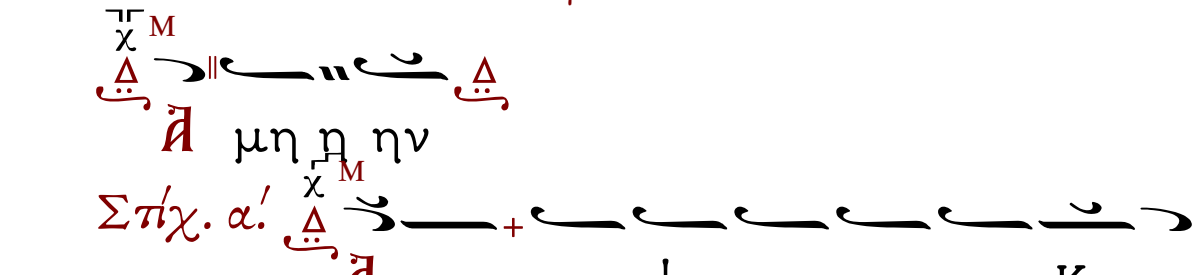

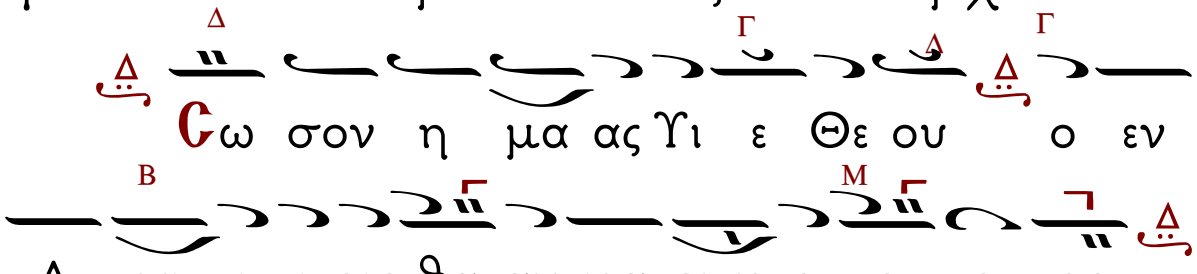

τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ΄.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σε τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ΄.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον
παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το
πω της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ
σω σον η μας

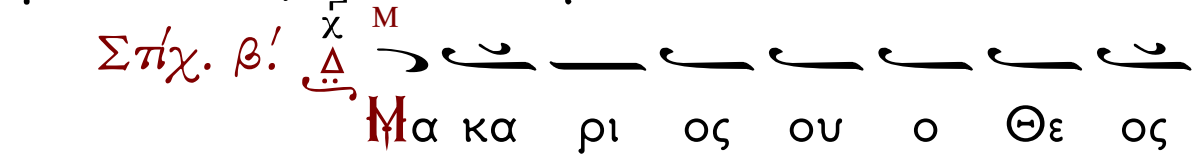
Δόξα... Καὶ νῦν...

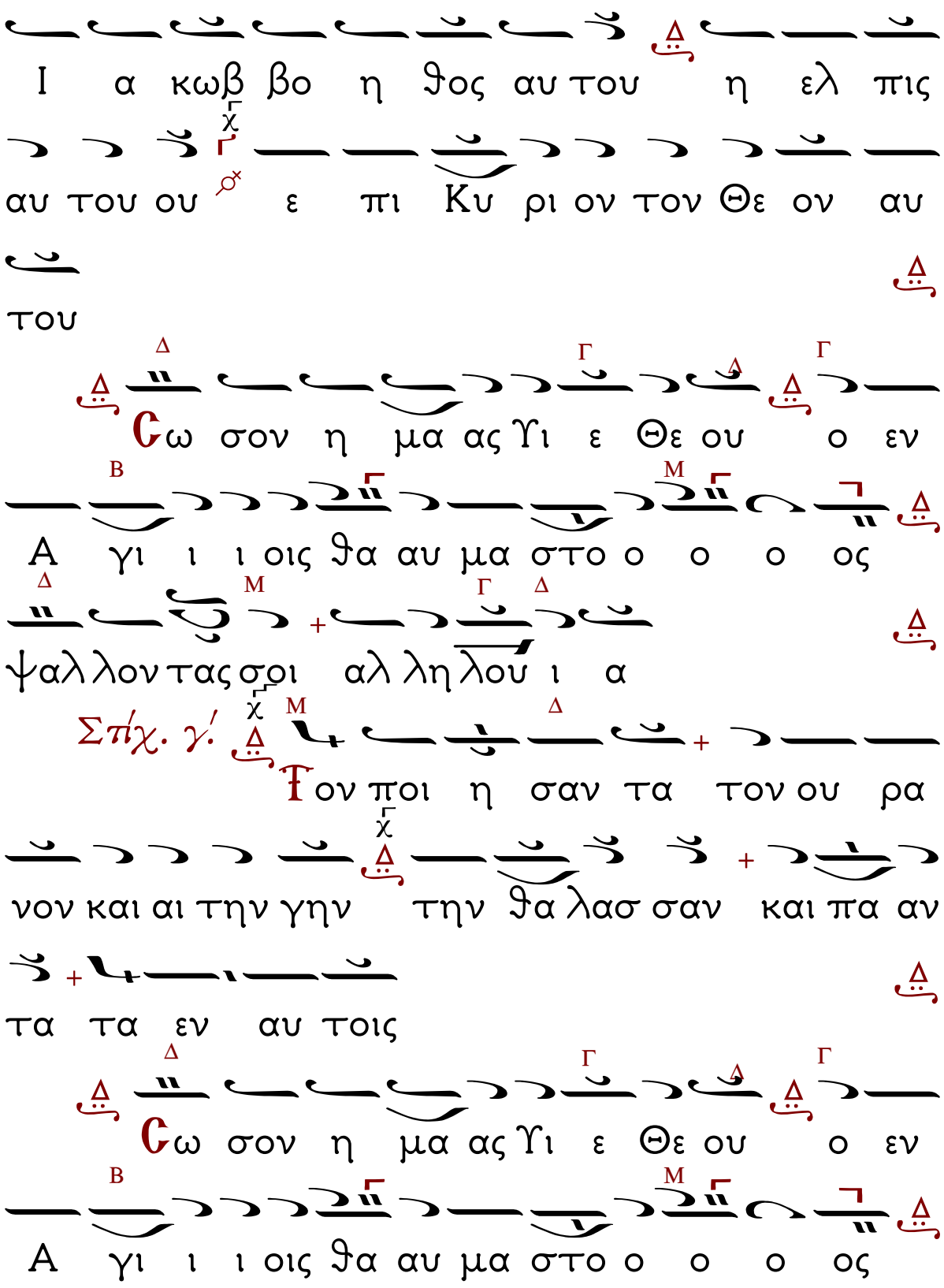

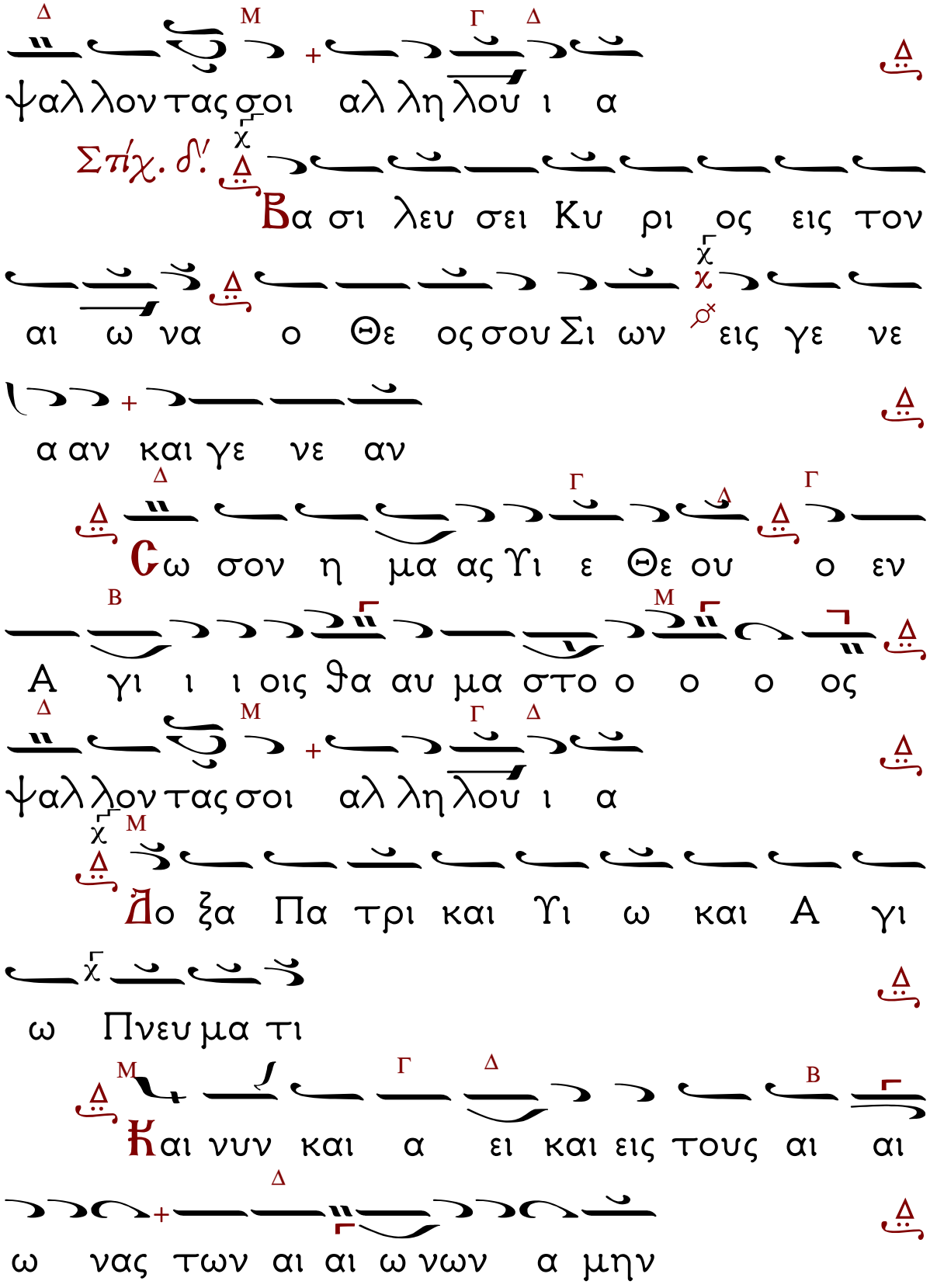
Ἀντίφωνον β΄.

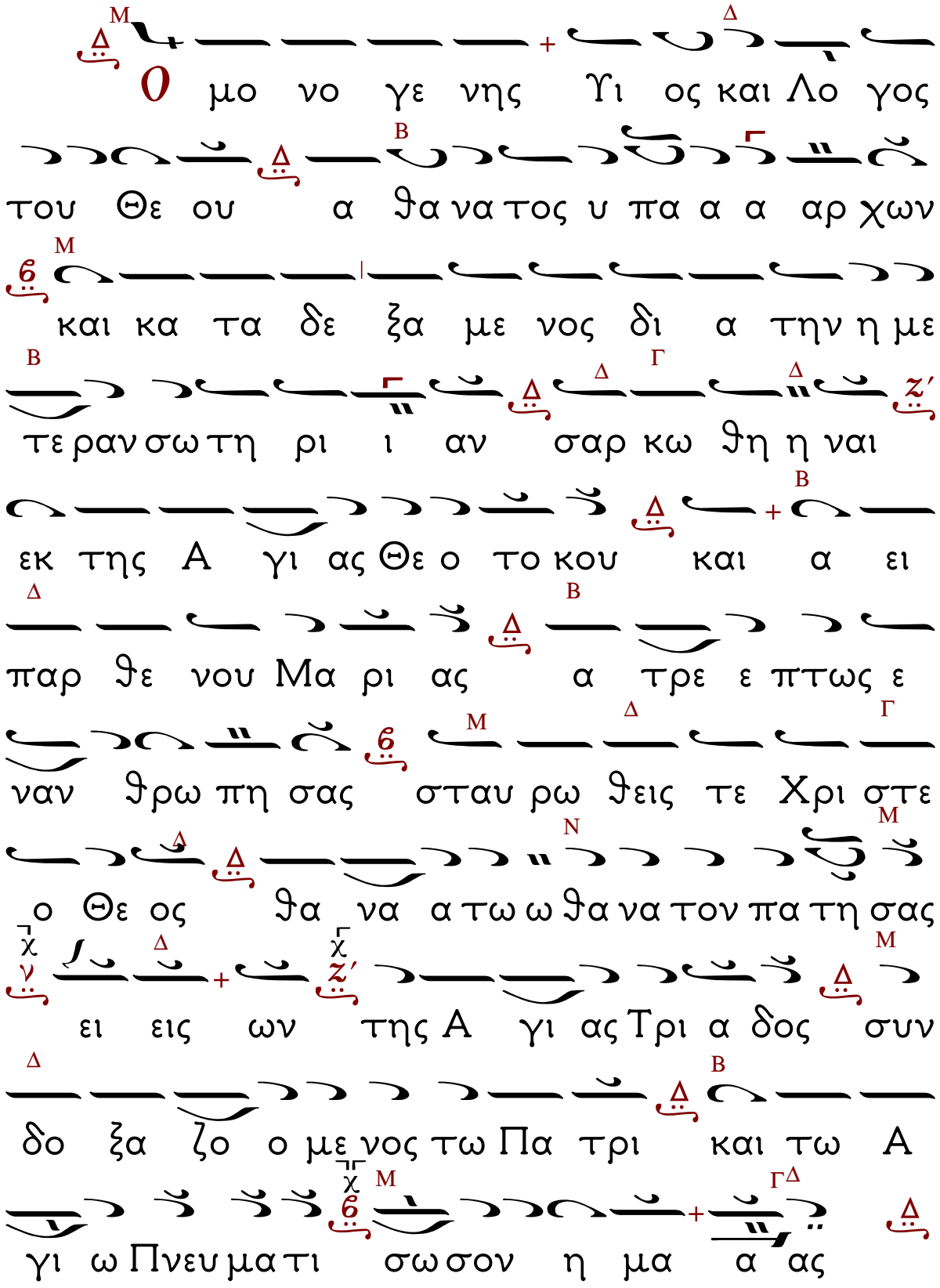

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λού ι α
Σπ/χ. γ΄.
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουϊα
Σπ/χ. δ΄.
Βασιλευσει Κυριος εις τον
αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε
αν και γενεαν
Σωσον ημας Υιε Θεου ο εν
Αγιοις θαυμαστος ος
ψαλλοντας σοι αλληλουϊα
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι
Και νυν και αει και εις τους αι
ωνας των αιωνων αμην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

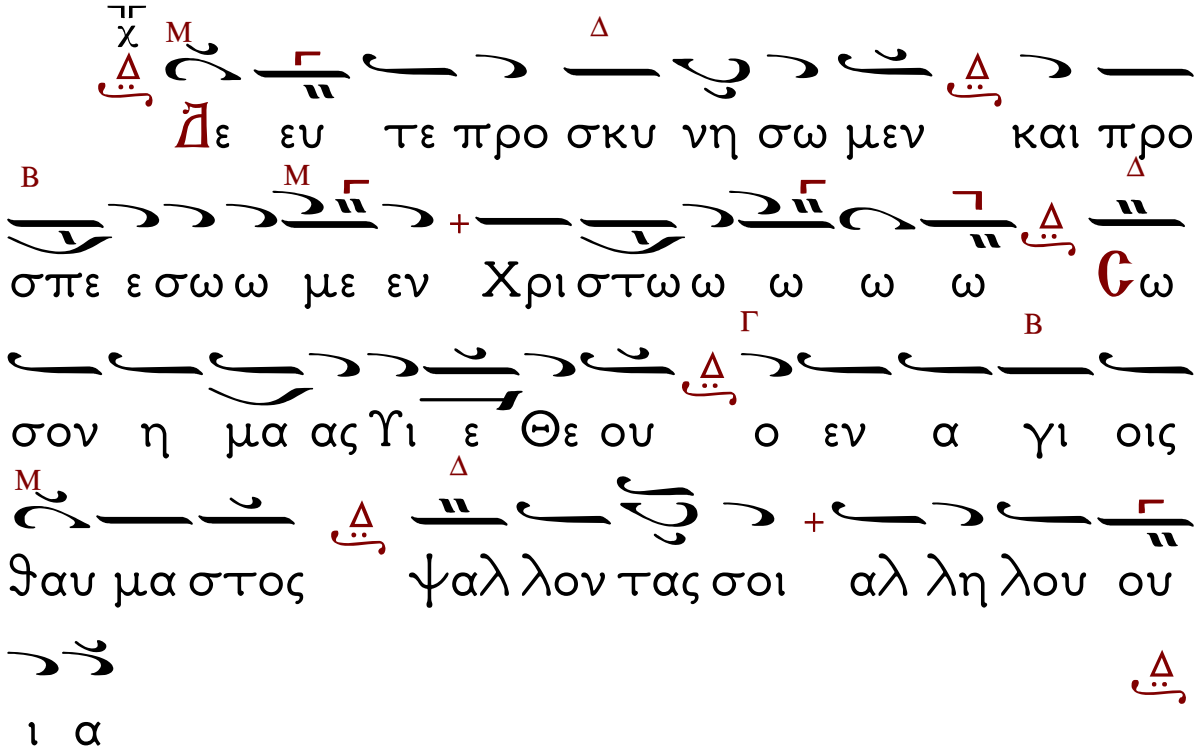
Τὸ γ΄ ἀντίφωνον.

Ἦχος λ̈ π̈ ♩ Κε

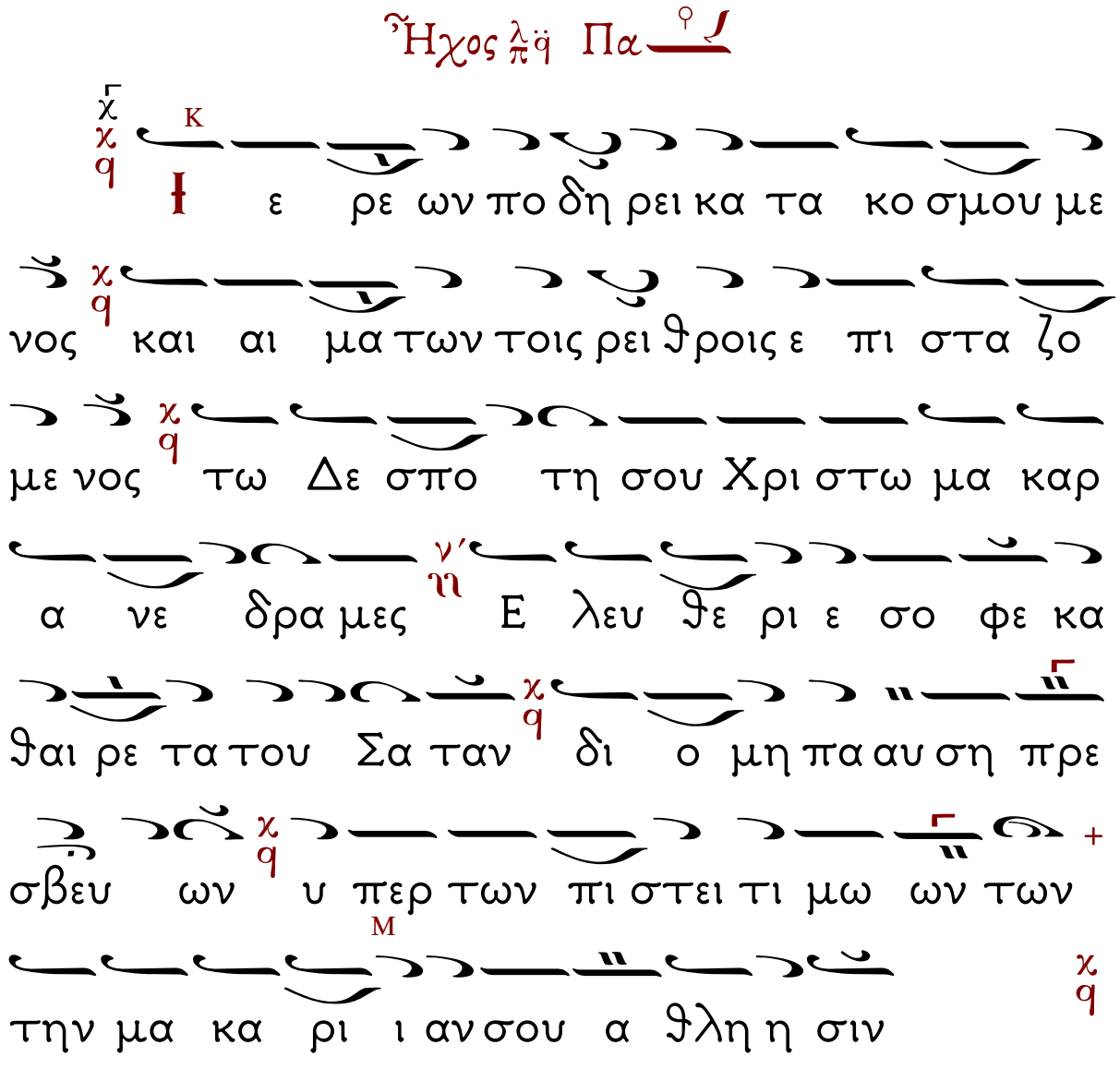
Στίχ. Ἀ α μην Ἀι και ος ως φοι νιξ
αν θη σει και ω σει κε δρος η εν τω Λι
βα νω πλη θυν θη σε ται Ἐ ε
ρε ων πο δη ρει κα τα κο σμου με νος και αι
μα των τοις ρει θροις ε πι στα ζο με νος τω
Δε σπο τη σου Χρι στω μα καρ α νε δρα
μες ν΄ ιη Ε λευ θε ρι ε σο φε κα θαι ρε τα
του Σα ταν δι ο μη παυ ση πρε σβευ ων
υ περ των πι στει τι μω ων των την μα κα
ρι ι αν σου α θλη η σι ι ι ιν

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

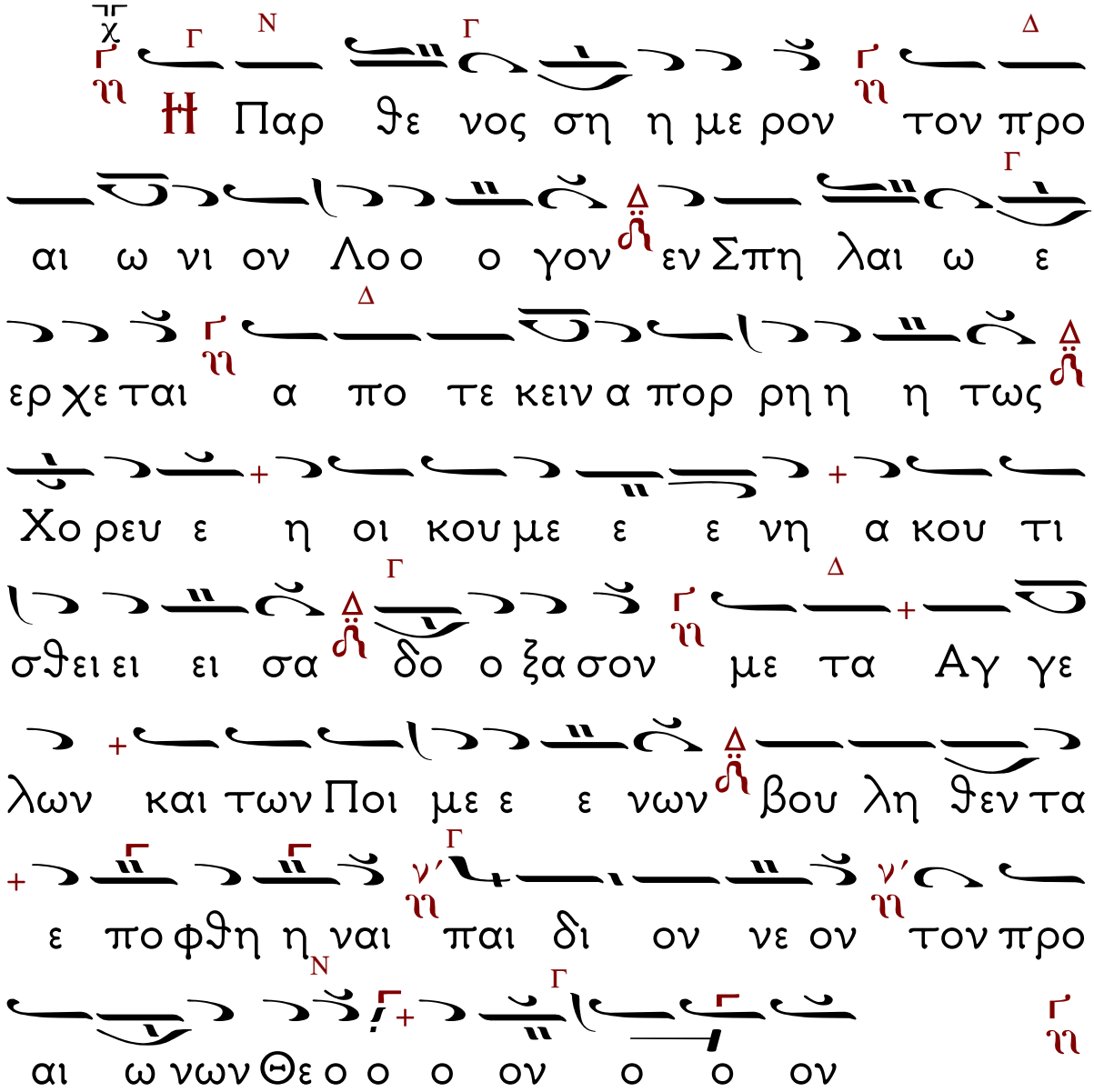
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου.
Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος Γ α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 1:8-18

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ᾽ ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι᾽ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν

παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ᾽ ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δώῃ ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε· δώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

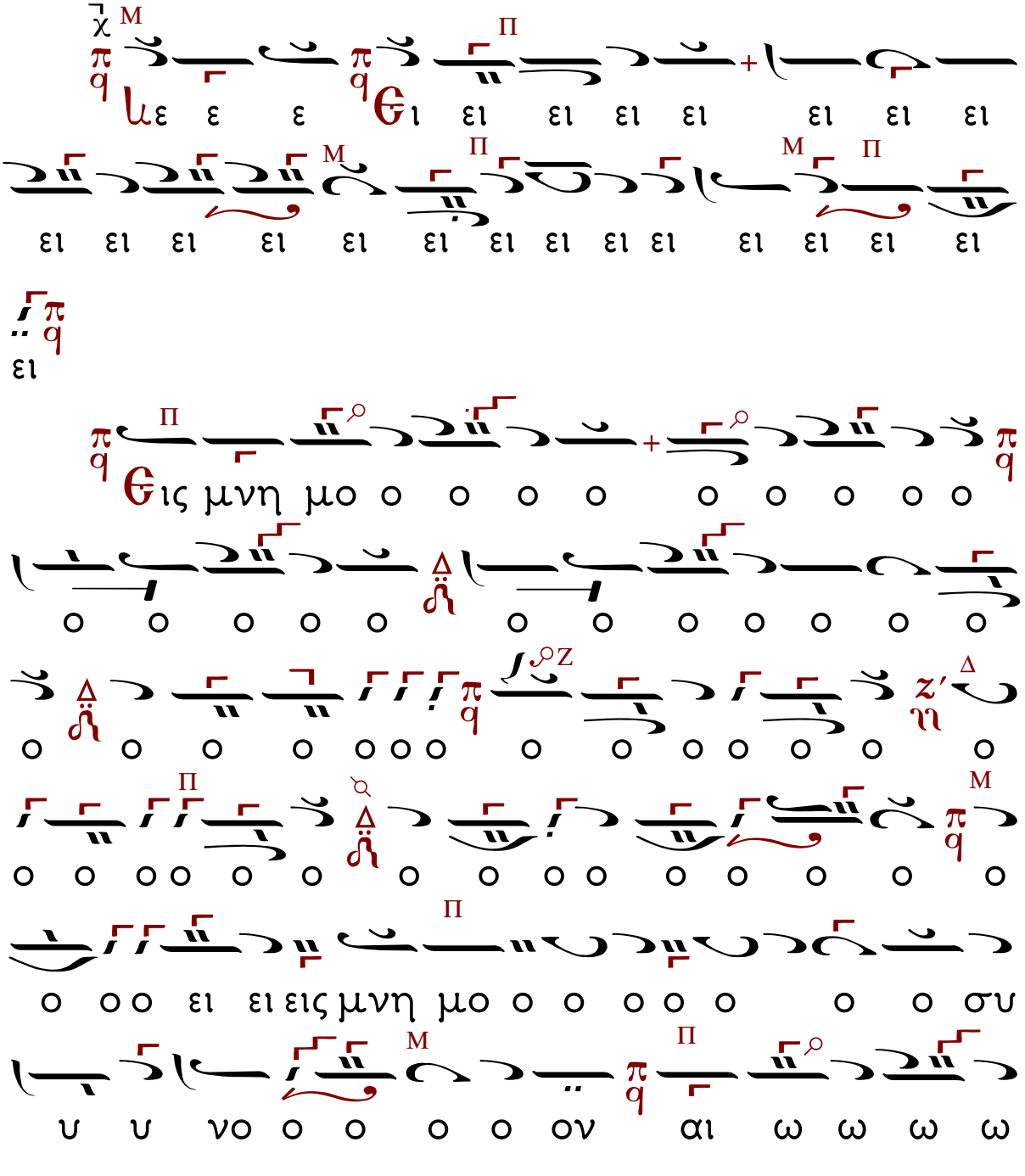
Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

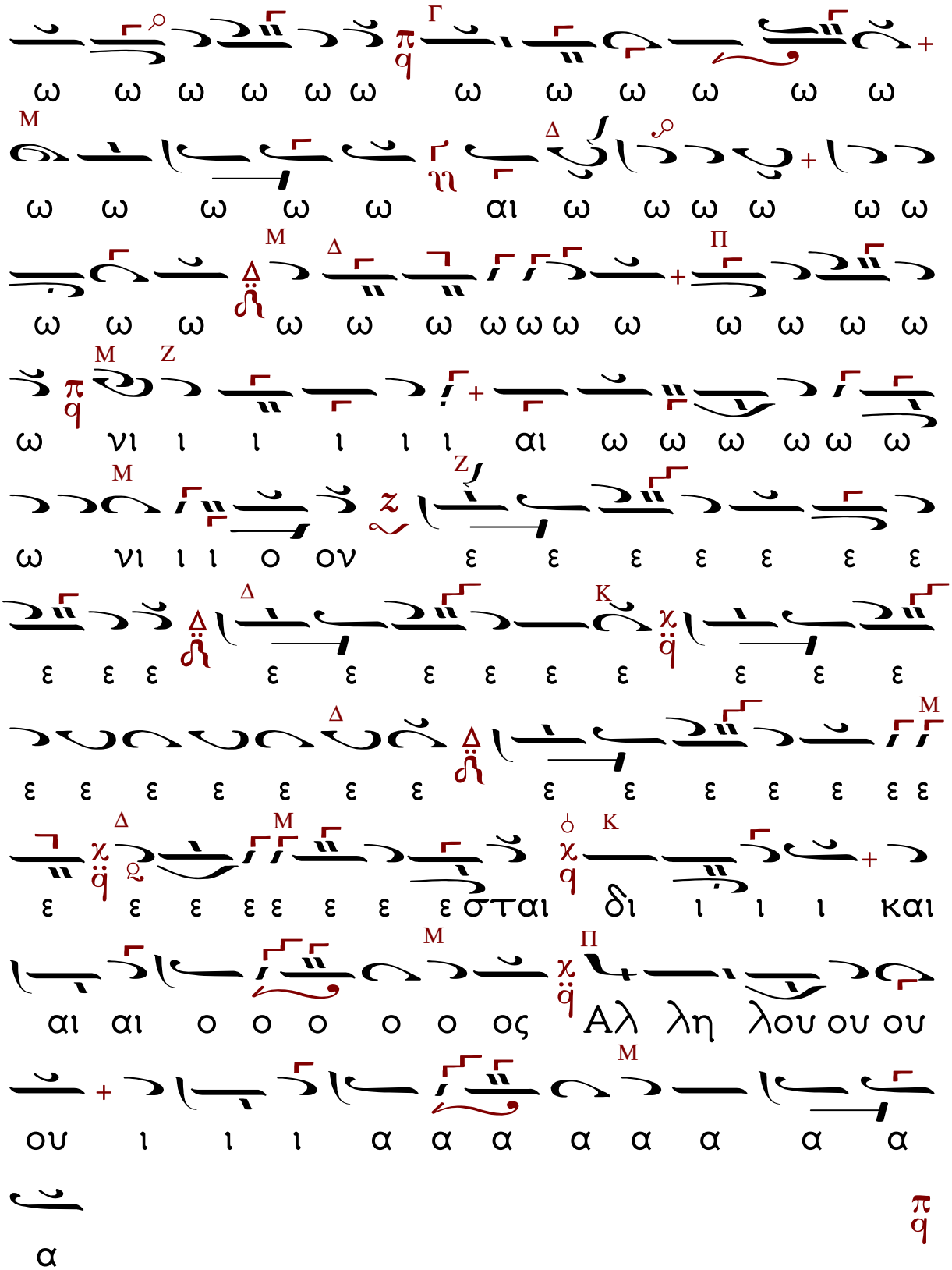
Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Δεκεμβριος ιϛ΄ Ορθρος.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.
Ἦχος $\frac{\text{ⷭ}}{\text{ⷭ}}$ Πα

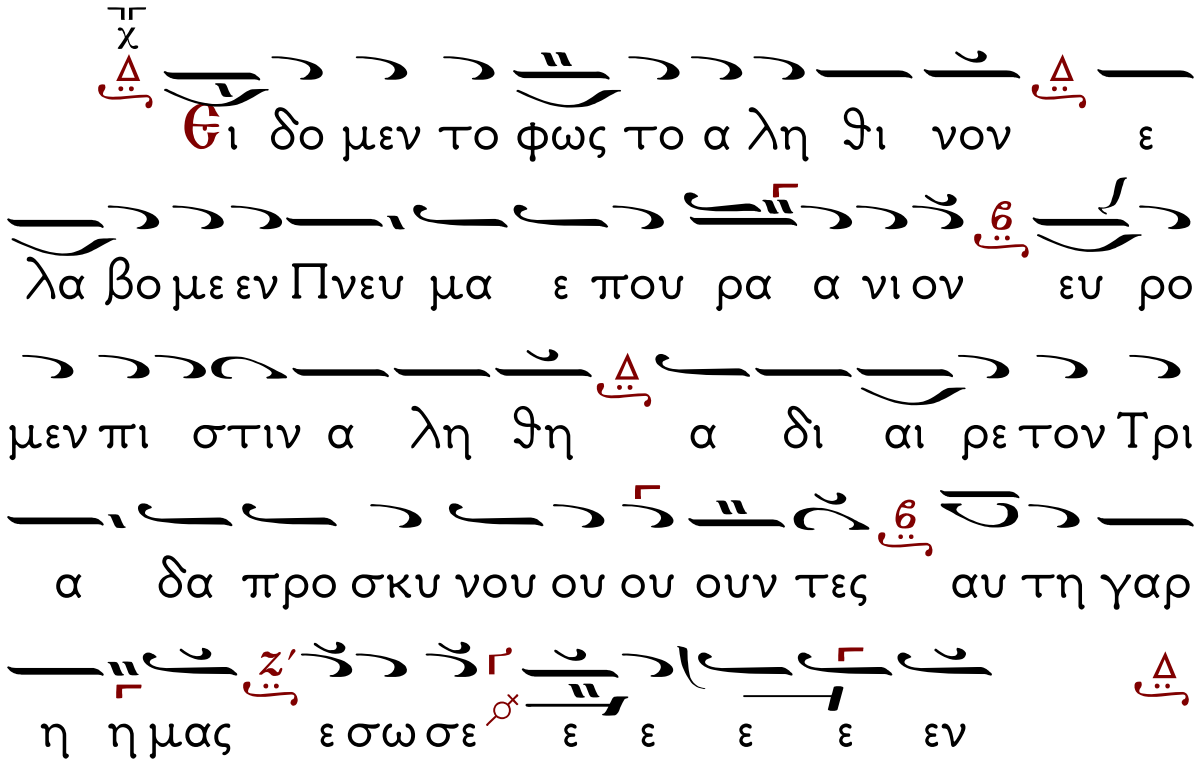
Ἔκτασις. $\frac{\text{ⷭ}}{\text{ⷭ}}$ – $\frac{\text{ⷭ}}{\text{ⷭ}}$΄

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

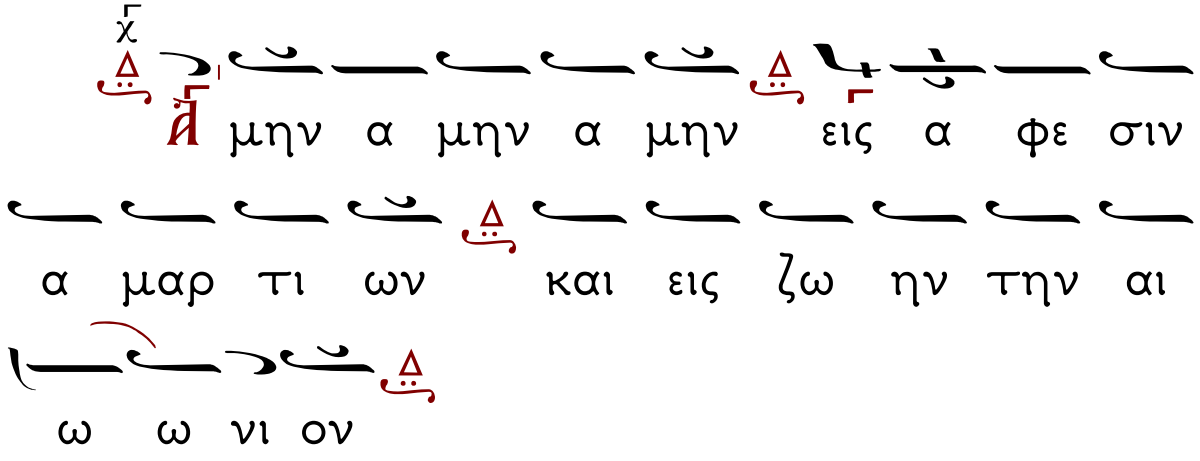
Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

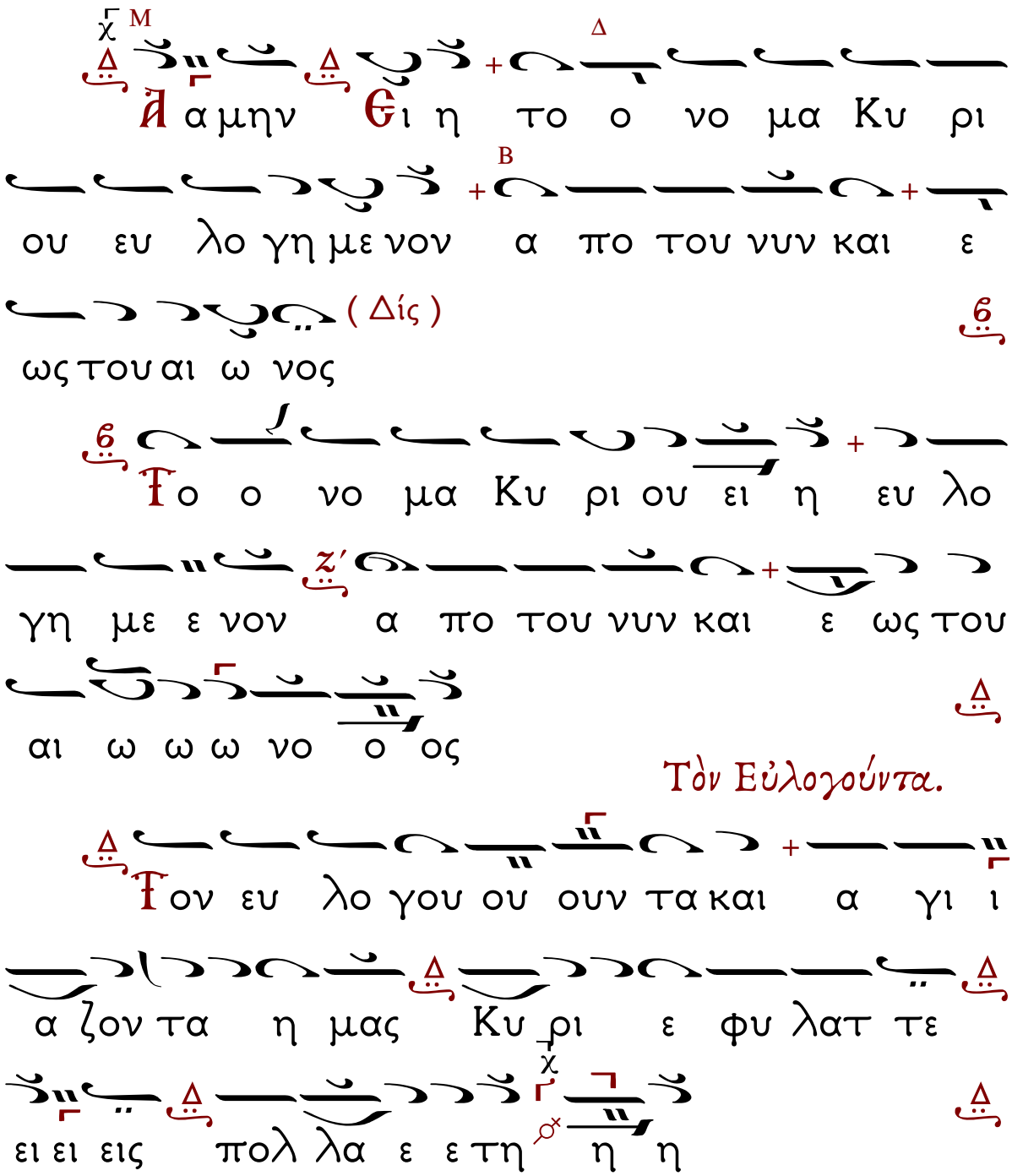
Ἦχος Δι

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἰη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.